

செய்யுள் மொழி

"எனது மனைவி வேலைக்குச் செல்வதில்லை"
அப்படியாயின் உலகம் ஓயாமல்
சுழல்வதற்காய் உழைப்பவர் யார்?

சமையல் செய்வதும்
துணிகளைத் தோய்ப்பதும்
தண்ணீர் சுமப்பதும் யார்?

குழந்தைப் பராமரிப்பும்
நோயாளர் கவனிப்பும்
எவரது வேலை?

ஆண் மகன் ஒருவன்
வேலை செய்யவும்
உதிரியம் பெறவும் உதவும்
சக்தியை அளிப்பது
எவரது வேலை?

எவரது உழைப்பு
கண்ணில் படாதது?
எவரது உழைப்பு
காதில் விழாதது?

சம்பளம் குறைந்ததும்
சம்பளம் அற்றதும்
எவரது உழைப்பு?

எவரது உழைப்பு
கணக்கெடுக்கப்படாதது?

- அம்ரிதா பிரீதம் -

இதழ் - 07

ஜனவரி - மார்ச் 2000

அற்புத ஆடைகளின் உலகம்!
அணியும் போதிலே ஆனந்தம்!!
ஆடவர் பெண்கள் சிறுவர்களின்!
அழகைக் கூட்டும் அதிசய சுரங்கம்!!

Ganesh Textiles (Pvt) Ltd.

**81-83, Main Street,
Colombo-11**

Hello : 325128, 343078

நேர் காணல்

சி. சிவசேகரம்
ஏ. இக்பால்

கட்டுரை

கா. சிவத்தம்பி
சி. சிவகுமார்
செ. யோகராசா

சிறுகதை

ஆங்கிலத்தில் - கப்ரீலா டிபெரேரி
தமிழில் - எம்.கே.எம். ஸகீப்
திசேரா

கவிதை

சு. வில்வரத்தினம்	எஸ்போஸ்
ஓளவை	அமரதாஸ்
றஷ்மி	ஆழியாள்
அனார்	சி. ஜெயசங்கர்
கருணாகரன்	இப்னு அஸ்மத்
சோலைக்கிளி	ஏ.எம். குர்ஷித்
மு. பஷீர்	

நூல் விமர்சனம்

மதுபாஷினி
மு.பொ
கே. முனாஸ்

மற்றும்

உமா வரதராஜன்
கே.எஸ். சிவகுமார்
தீட்சண்யன்

மனிதனைப் பிணித்திருக்கும் விலங்குகளை
துடைத்தெறியவே வருகிறோமென
மார்தட்டி - பிரகடனப்படுத்தி வந்த
சித்தாந்தங்களும் தத்துவங்களும் - இன்று
மனிதனை மேலும் மேலும்
அடிமைச் சகதிக்குள் தள்ளி
அமைதியுமில்லா, ஒளியுமில்லா
பூமியின் நரகில் கடாசிவிட்டெறிந்திருக்கிறது!

இரத்தமும் யுத்தமும் இல்லா தேசமும்
பகலின் ஒளியும் இரவின் மடியும்
கிடைக்கும் மண்ணையும் - இன்று
மனிதன் தேடி அலைந்து திரிகிறான்...
பூக்கள் பூப்பதைப் பார்த்து கண நாளாயிற்று...

தன்னைத்தானே நேசிக்க முடியாத மனிதனை,
பிறரை நேசி என உபதேசித்ததும்,
உத்தரவிட்டதும்
பெரிய தவறு என்பதை உணராதவரை....

எழுதுவதை பெரிய யாகமாகக் கருதலாம்!
கட்சி கட்டுவதையும் போராடுவதையும்
பெரும் பேறாகக் கொள்ளலாம்!!

தன்னைத் தானே நேசிக்கும் போதும்
தன்னைத் தானே வெறுக்கும் போதும்
உதிக்கும் எழுத்தே இன்று வேண்டும்!

கடந்து போய் காலவதியானதுகளும்
இன்றைய சந்தைச் சரக்கானதுமான
சித்தாந்தங்களாலும் தத்துவங்களாலும்
மனிதனை வாழவைக்க முடியவில்லையே...!

ஆசிரியர்.

செய்யுடிகள் இதழ் - 07
(காலாண்டு இதழ்) **மலர்** ஜனவரி - மார்ச்

ஆசிரியர் : எம். பௌசர்

தொடர்புகளுக்கு
53, Vauxhall Lane,
Colombo - 02.
Sri Lanka.

T.P. : 01-300919

Email : tman@dyanet.lk

ஔவியம், எழுத்து - ஏ.எம். றஷ்மி
கணனி வழவமைப்பு - எம்.எஸ்.எம். நிகாஸ்
நிருவாக உதவி ஆசிரியர் - எஸ்.எச். நி:மத்

திருவை - 50/-

காகக் கட்டளை அனுப்புவோர் :

M. Fowzer, Slave Island Post Office எனக் குறிப்பிடவும்.

தாண்டூதல்

நாம் யார்?

வாழ்விற்கும் சாவிற்குமிடை
சதா பந்தாடப்படுகின்றவரா?

வாழும்பூழ்

உய்யக்கொள்கின்ற வாழ்விடமா?

அல்லது

உயிர் வாழ்வைப் பறித்தாடு திடலா?

வாழ்வும், சாவும் எதிரெதிர் முனைகளாய்

இதிலே 'கோல் மவுத்' எது?

எதுவாயினும் ஆகுத

வாழ்வை நீலினையாட்டாகக் கொள்

எனின் ஒரு கேள்வி -

வழிப்பறி கள்வனாய் காவு

ஓங்கி அறைஞ்சால்

ஒளிஞ்சு வினையாட உண்டா இடம்?

எனின்,

சாவை வினையாட்டாவெடு

அல்ல; அதுவுமல்ல.

சாவுகுறித்த அச்சம் தான்

உள் உறுத்துவது

அச்சத்தின் உள் திரட்டி

சாடி திறந்தெழு பூதமாய்

வாழ்வில் கவியாமல்

கல்லியெடுத்ததைப் பந்தாடக் கற்றால்

மரணமிலாப் பெருவெளி வீரியும்

வீரிய வீரிய வீரியம் பெருக

கிரகங்களையே பந்தாடலாம்

எழுக

எதிரெதிர் முனைகளைத் தாண்டி

06. 06. 1999

டி. உயிர் வாழ்விற்கும்

கவிதைகள்

உயிர்த் தணல்

இனி சஞ்சலமில்லை;

உயிர் வாழ்வின்

தங்கல், தரித்தல் பற்றியும்

கவலையில்லை;

சாவை எதிர் கொள்ளும் தயார் நிலையில்

வாழ்வின் மீதான அச்சத்தை சிதையேற்றி

கொள்ளி வைத்துவிட்டேன் -

எனக்கு நானே;

எரிவதும் நானே.

காலா

இனிப் போய்வா

உனது எறிகயிற்றில் சிக்கியதோ

எனது எச்சில் உமிழ்வில்

வலை பின்னிய சிற்றுயிரே

சாம்பசிவனே, வா

உகந்தாடுக ஊழிக்கூத்து

என் மனச் சுடலை உனதரங்கு

உலகம் என்னுள் நீராச்சு

எடுத்துப் பூசுக

என் சாம்பர்ப் பொடியும் சிலிர்ப்பய்த

நீண்டெரிகின்ற உன் நித்திய சோதியள்

மூண்டெரிகின்ற என் சிதை மூச்சும்

கலந்ததெனின்

தூண்டவனே

தழுவேந்திய செய்கையில் யாண்டும்

உயிர்த்திருப்பேனாக

எதனுள்ளும் உயிர்த்தனலாகிய சங்கரனே

06. 06. 1999

கையப்பு

காடாத்தச் சென்றிருந்தோம்

நீரள்ளி எத்துகையில்

தணலவிந்து பறந்த

மனுச்சாம்பல் துகளொன்று

நுனி நாவில்

கையக்கிறது.

அடியொடி,

முதுகென்பின் குருத்துமுறங்கிப்

பின்

குருத்தைக்குடைந்த படி மேலேறி

நுனி நாவில் மீண்டு

ஒரு நாறல் பூச்சியென...

காறித் துப்புகிறேன்.

கைய்த்தெது?

வாழ்வா? சாவா?

நானே தானா?

காடாத்தி முடித்து

சாம்பலைக் கடலிற் கரைத்து

நீராடி மீண்டு

இல்முன் கிடந்த உலக்கை தாண்டி

உட்சென்று பசியாறிய பின்

மீண்டும் குந்துகிறது

நுனி நாவில்

அதே கையப்பு

06. 06. 1999

‘தலித்’ ‘தலித் இலக்கியம்’ என்ற வகைபாடு இலங்கைக்குப் பொருந்துமா?

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

தமிழகத்திலுள்ள தலித்துகள் பற்றிய சில பிரச்சினைகளும் இலங்கையில் இப்பிரச்சினையை எவ்வாறு நோக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் இங்கு நான் கூற விரும்புகின்றேன். தலித் பிரச்சினையை நான் அணுகுகின்ற போது ஓர் இலக்கிய வரலாற்று மாணவனாகவே இப்பிரச்சினையை அணுகுகின்றேன். அதாவது, இலக்கியமும் வரலாறும் இணைந்து செல்பவை. ஒன்றுக்கு ஒன்று ஊடாட்டமாய் இருப்பவை. ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய் இருப்பவை என்ற அடிப்படையில் தலித் பற்றிய பிரச்சினை 1980களில்தான் தமிழகத்தில் ஒரு முக்கிய வடிவத்தினை எடுத்தது.

இது 80களில் தமிழகத்தில் ஒரு முக்கிய வடிவத்தினை எடுப்பதற்கு முன்பு மகாராஷ்டிரத்தில் இதற்கு ஒரு முக்கிய தளம் அமைக்கப்பட்டு விட்டது. கர்நாடகத்திலும் இது ஒரு முக்கிய இயக்கமாக பரிணமித்து வந்தது. பாலகிருஷ்ணஷெட்டி போன்றவர்களெல்லாம் மார்க்ஸியத்தின் எடு கோள்களை இந்த இயக்கத்தின் பின்புலத்தில் வைத்து 80களில் செய்த விமர்சனங்களில் இந்திய சமுதாயத்தினுடைய Class, Caste க்குமுள்ள பிரச்சினையை மிக ஆழமாக ஆராய்ந்துள்ளனர். அவ் விமர்சனங்களை ஒரு மார்க்ஸிஸ்ட் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது சில ஒவ்வாமைகளும் காணப்படுகிறது. இதனை நான் ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் தலித் பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகள் அங்குதான் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் ராஜ் கௌதமன், மார்க்ஸ் போன்றவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளனர்.

தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ தலித் பற்றிய அல்லது மண்டல் கமிஷன் போன்ற பெரிய பிரச்சினைகள் ஒரு பிரதானமான அரசியல் பிரச்சினையாகவோ, அரசியல் களமாகவோ மாறுவதற்கான வாய்ப்பு இருந்ததாகக் கருதப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், “திராவிட போராட்ட இயக்கங்கள்” அங்கிருந்ததன் காரணமாகத் தமிழ் நாட்டில் அல்லது தென்னிந்தியாவில் இது சற்றுப் பிந்தித்தான் மற்ற இடங்களை விட வந்து சேருமென்று மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பின்புலத்தில்தான் தமிழகத்தில் தலித் இயக்கம் ஒரு முக்கிய அரசியல் இயக்கமாக, சமூக இலக்கிய இயக்கமாக மாறி அதற்கான ஒரு அரசியல் தளமும் பெற்றது. கணிசமாக காலத்தின் பின்னர் அனைத்து இந்திய மட்டத்தில் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகக் கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு பிரச்சினை தமிழகத்தில் அந்த அனைத்திந்திய பெயருடனேயே எடுத்து ஆராயப்படுகின்றது. இவ்வளவிற்கும் திராவிடக் கட்சியும் இதைத்தான் பேசிக் கொண்டு வந்தன. இருந்தும் கூட “தலித்” என்ற சொல் கூட தமிழ் சொல் அல்ல. இதற்கான காரணங்களை நாம் விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவது தலித் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் யார்? மிகவும் குறைந்த Schedule Castes என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள்தான் தலித்துக்கள். இதனை மேலும் விளக்கிக் கொள்வதற்கு நாம் இந்திய சமூக அமைப்பை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக தமிழகத்தில் சாதி சட்டரீதியாக ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனம் ஆகும். அதாவது அரசு உத்தியோகங்களுக்கு எல்லாம் எந்தெந்தச் சாதியிலிருந்து எத்தனை பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டுமென்ற விகிதப்பட்டியல் வருடாவருடம் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்படும். பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் தாங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக சில சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதுமுண்டு. அங்கு சாதி ஒரு நிரந்தர நிறுவனம். இது திராவிட அரசியல் வந்த காலத்திலிருந்தே, பெரியாருடைய கோஷம் முன்வைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே முன்வைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

தமிழகச் சமூக அமைப்பில் முன்னணியில் நிற்கும் இரு சாதிகள் உண்டு. ஒன்று பிராமணர்கள், மற்றது வேளாளர்கள் அல்லது சைவ முதலிமார்கள். இவர்களுக்குக் கீழே பின்தங்கிய சாதிகள் Back Ward Castes அடுத்ததாக Other Back Ward Castes அடுத்ததாக Most Back Ward Castes. இதற்குக் கீழ்தான் Schedule Castes. அதற்குப் பிறகு Tribes.

திராவிட இயக்க வரலாற்றையும், கிறிஸ்தவ மயமாக்கலையும் எடுத்துப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டின் சமூக மாற்றமானது மேல் நாட்டார் வருகையுடன் கிறிஸ்தவ தாக்கத்தினால் Back Ward Castes எனச் சொல்லப்படுகின்றவர்கள் மட்டத்திலும் Most Back Ward Castes என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் மட்டத்திலும் படிப்படியாக ஏற்பட்ட ஜனநாயக மயமாக்கத்தை தொடங்குவதை அவதானிக்கலாம். இதிலுள்ள துரதிர்ஷ்ட நிகழ்வு என்னவென்றால் சுதந்திரத்திற்குப் போராடிய காங்கிரஸ் இயக்கம் கோயில் நுழைவு போன்ற சடங்காசார விடயங்களில் முக்கியத்துவம் காட்டியதே தவிர, சாதி ஒழிப்பை, சமூக உயர் நிலையாக்கத்தை முக்கிய பணியாகக் கருதவில்லை. அதற்கான காரணம் காங்கிரஸில் அப்போதிருந்த பிராமண தலைமைத்துவமே. காங்கிரஸ் வலுவிழந்த பின்னரும் காங்கிரஸினுள் பிராமணர்கள் வலுவிழந்த பின்னருமே இது முன்னுக்கு வந்தது.

இதில் மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால் தலித் என்று சொல்லப்படுகின்ற அப்பிரிவு மக்களுக்கு (பள்ளர்கள், பறையர்கள் போன்றவர்களும் இவர்களுக்குச் சேவை செய்கின்றவர்களும்) சுதந்திரம் கிடைத்ததன் பின்னர் கூட கணிசமான அளவு நாட்டினுடைய சமத்துவ நிலையைப் பெற்று விடவில்லை. அவர்கள் வெறும் வாக்கு வங்கிகளாக இருந்தார்களே தவிர, மற்றவர்கள் போல் நடத்தப்படவில்லை. இன்னும் கூட சில கிராமங்களுக்குள் அவர்கள் செருப்பு

அணிந்து செல்லக்கூடாது. இதற்கு மேலாக சில கிராமங்களின் வீதிகளில் வெறும் காலுடனும் கூட அவர்கள் செல்ல முடியாது. இதனை சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ. கற்கும் ஒரு மாணவன் எனக்குச் சொன்னான். இதுதான் தலித்துகளின் சமூக நிலை.

துரதிரஷ்டவசமாக திராவிட இயக்கத்தின் பார்வை இந்த அசமத்துவத்தை அகற்றுவதில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. திராவிட இயக்கத்தினுடைய செல்வாக்குக் காரணமாக இந்த அசமத்துவத்தையும் இதற்குக் காரணமாகவிருந்த பிராமானியத்தையும் மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சிகள் முதன்மைப் படுத்தாது “வர்க்க” அமைப்புப் பற்றியே பேசினர். வர்க்கம் / சாதி என்ற ஒரு இரு இணைப்பாடு நிலவியது. சாதியை விளங்கிக் கொள்ளாமல் இந்தியாவின் வர்க்க அமைப்பை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது என்று சிலர் வாதிட்டனர். இவர்கள் நோக்கில் மார்க்ஸிஸ்டுக்கு இத்துறையில் ஒரு போதாமை இருந்தது. சுதந்திர காலத்துக்குப் பின்னரும் தமிழ் நாட்டில் திராவிடக் கருத்து நிலையின் ஆட்சி வந்து நீண்ட காலத்தின் பின்னரும் இந்த உணர்வு கை கூடவில்லை. தமிழ் நாட்டில் பல கம்பனிகளுக்கு பெயர் பல்லவனிலிருந்து ஆரம்பித்து சேரன், பாண்டியன், திருவள்ளூர் என வந்து ஜீவானந்தம் என்றும் பின்னர் கீழ்மட்ட சாதி பள்ளத்தமிழர் ஒருவரின் பெயரும் இடம்பெற்றது. அந்தப் பெயர் போட்ட பஸ்ஸிலே ஏற மாட்டோம் என்றார்கள். இப்படி மறுத்தவர்கள் உண்மையில் இடைநிலைச் சாதியினர். திடீரெனப் பெரியார் அண்ணாதுரை தொழிற்பட்ட பிரதேசத்தில், கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர் அரசியல் செய்த இடத்தில் இப்படியொரு அரசியல் முரண்பாடு இருக்கிறது என்பது அகில இந்தியாவுக்கும் தெரிய வந்தது. தலித் இயக்கம் தமிழகத்தில் அரசியல் ரீதியாகப் பெரும் பிரச்சினையாக வெடித்தது இப்படித்தான்.

இந்தியாவின் வரலாற்றை சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்போமானால், இந்திய சமூகம் படிப்படியாக பிரித்தானிய ஆட்சியின் பின்னர் மேல் நாட்டுத் தாக்கத்தின் பின்னர் சுதந்திரம், சமத்துவம் வரத் தொடங்கியதன் பின்னர் படிப்படியாக மாறிக்கொண்டு வருவதையும் இந்த மாற்றம் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி வருவதையும் நாங்கள் காணலாம். சாதிகள் தங்களுடைய சுதந்திரத்திற்காகவும் தங்கள் சுய கௌரவத்தைப் பேணிக் கொள்ளும் நடவடிக்கைக்காகவும் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்துவந்தன. 1930களில் தமிழகத்தில் காணலாம். கேரளத்தில் இது முதற் தடவையல்ல. இந்தியாவின் ஜனநாயக மயப்பாடு இப்போதுதான் அடிநிலை மக்களுக்கு வரத் தொடங்கியுள்ளது.

20, 30களில் சில இடங்களில் நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் தாவணி, மேலாடை போடுவதற்கு எதிராக ஒரு பெரிய கலவரமே நடந்தது. இன்று நாடார் சமூகம் ஒரு பலமிக்க அரசியல் வகுப்பாக மாறியுள்ளது. ஆனால் 20, 30களில் இதுதான் நிலைமை. படிப்படியாக இவர்களுக்கு இருந்த கல்வி, வியாபாரம் காரணமாக இவர்கள் நிலைமை மாறி வந்தது. அதேபோல திராவிடர் கழகத்தின் செயற்பாட்டின் காரணமாக முக்குலத்தாரின் (பள்ளர், மறவர், அகம்படியார்) சமூக அசைவியக்கம் அதிகரித்தது.

தலித் இலக்கியம் என்பது இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வந்த இமையவனின் “கோவேறு கழுதைகள்” என்ற நாவலில் சொல்லப்படுகின்ற அந்த வாழ்க்கையின் பதிவு இதற்கொரு உதாரணமாகும். தலித் பண்பாடு பற்றிய சில முக்கியமான நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இது எந்தளவிற்கு இலங்கைக்குப்

பொருந்தும், அல்லது எந்தளவிற்கு இலங்கையைப் பொறுத்தது என்ற வினா இங்கு முக்கியமாகும்.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில், இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய கூறுகள் என எடுத்துச் சொல்லத்தக்க விடயத்தில் மலையகத் தமிழர்களிடையே, இந்திய வம்சாவளி மக்களிடையே சாதியத்தின் கூறுகள் இருந்தாலும் கூட தலித் என்று பார்க்கின்ற தன்மை குறைவு. அதற்கான பிரதான காரணம் அவர்கள் அனைவரும் தொழிலாளர்களாக இருப்பது. முஸ்லிம்களிடையே சமூகத் தள நிலை வேறுபாடுகள் நிறைய இருப்பினும், சமூக வேறுபாடுகள் காணப்படும் முஸ்லிம்கள் என்று வரும் போது அது பிரச்சினையே இல்லை. மட்டக்களப்பில் சாதியொரு சமூக யதார்த்தமாக இருப்பினும் ஒரு பண்பாட்டுப் பிரச்சினையல்ல.

வடக்குப் பகுதியில்தான் இதுவொரு சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் பிரச்சினையாக உள்ளது. ஆனால் முதலாவது கேள்வி என்னவென்றால் தமிழகத்தில் உள்ளது போன்றதொரு சாதி அமைப்பு இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் உண்டா என்பதே. பதில் இல்லை என்பதுதான். இங்கு பிராமண ஆதிக்கம் இல்லை. சூத்திரர் ஆதிக்கம்தான். சூத்திரர்களின் ஆதிக்கம் வெள்ளாளர்களின் ஆதிக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாவலர் சற்குத்திரர்கள் பற்றி பேசவேண்டி வந்தது.

சூத்திரர் ஆதிக்கத்தில் உள்ள மிகப் பெரும் சிக்கல் என்னவென்றால், இந்த உயர்வு, தாழ்வுக்கான சடங்காசாரமான அங்கீகாரத்தை கொடுக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முக்கியத்துவமில்லை. சில வேளைகளில் ஒருவன் இரண்டு தலைமுறைகளுடன் வெள்ளாளன் ஆகி விடுவான். யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக மாண்ப்பாய் பகுதியில் சின்ன வெள்ளாளர் என்று சிலர் குறிப்பிடப்படுவர். இந்த நடைமுறை வேறு விதத்தில் தமிழ் நாட்டிலும் இருந்ததுதான். கள்ளர், மறவர் மெல்ல மெல்ல வெள்ளாளராக மாறுவது.

எங்களுடைய வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். கிறிஸ்தவ மத செல்வாக்குக் காரணமாகவும், நிர்வாக படிமாற்றம் காரணமாகவும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா சாதியினரையும் மேல் நிலை மாற்றங்களிலிருந்து ஒதுக்கி விடுவதற்கான வாய்ப்பு உயர்சாதியினருக்கு இருக்கவில்லை. உயர் சாதியினர் செய்தது என்னவென்றால் ஆளுகின்ற ஆட்சியுடன் சேர்ந்து இருந்து கொண்டு அவர்கள் வழங்குகின்ற சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு தங்களுடைய நிலைமையைக் கீழே உள்ள மக்களுக்கு போகாமல் பார்க்கின்ற ஒரு நிலைமையைப் போற்றியதுதான். நாவலர் காலத்திலிருந்தே இப்பண்பு இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் எல்லாக் காலத்திலேயும் இதனைச் செயற்படுத்த முடியவில்லை. மாண்ப்பாய் பகுதியிலுள்ள பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேலுக்கு வந்ததற்கான காரணம் கிறிஸ்துவத்தைத் தழுவினதே.

யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிரதத்தின் வருகை, அதனால் ஏற்பட்ட தொழில் மாற்றங்கள், இதனால் ஏற்பட்ட பெரிய சமூக மாற்றம், அடிநிலை மக்களை சுயபலம் கொண்டவர்களாக ஆக்கிற்று. இந்தப் படிப்படியான மாற்றங்களின் காரணமாக ஏறத்தாழ துரும்பர் என்ற சாதியைத்தவிர, மற்ற சாதிகள் எல்லாமே விரைவில் நவீனத்திற்கு வராமல் போகவில்லை. “இந்தக் கிராமத்தில் அதிகம்” “அந்தக் கிராமத்தில் குறைவு” - “அந்தக் கிராமத்தில் தொடர்ந்தும் இருக்கிறது” “இந்தக் கிராமத்தில் தொடர்ந்தும் இருக்கவில்லை” என்பது வேறு.

ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக மாற்றம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. துரும்பரிடையே கூட நிறைய மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது.

இன்று நாம் இடதுசாரி இயக்கத்தின் தாக்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவதோ, உணர்வதோ குறைவு, யாழ்ப்பாணத்தின் இடதுசாரி இயக்கத்தின் மிகப் பெரும் சாதனை சாதி எதிர்ப்பை மார்க்ஸியர்கள் உள்வாங்கிப் போராடினதே. இளைஞர் காங்கிரஸ் காலத்திலிருந்தே இது மிகவும் முக்கியமானது. சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் அடி நிலையில் உள்ள சாதிகள், உதாரணமாக - இதனை மனம் திறந்து பேச வேண்டும். சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனுக்குப் பெருத்த சவாலாக இருந்த "பவுல்" எனப்படுபவர் பறையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவர். இவர்களின் எழுச்சியை மேல்சாதிக்காரர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அவர்களிலிருந்து கல்வியில் மேம்பட்டவர்கள் உருவாகினர். இவர்களுக்குள் இருந்து ஒரு பகுதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேலே எழும்பிக் கொண்டு வந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இடைநிலைச் சாதியினர் தங்கள் சாதித் தொழிலைக் கைவிட்டு மேனிலைப்பட்ட பொழுது "மேலோங்கிகள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டனர்.

தமிழகத்தில் தலித்துகள் செய்யும் கோஷங்களையும் அவர்கள் பிரச்சினைகளையும் இங்கு பிரதி செய்ய முடியாது. இங்கு சில விசேடமான பிரச்சினைகள் உள்ளன. எம்மிடையே சாதி வேறுபாட்டின் மிக மிக நாசுக்கான பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ரகுநாதனை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். "நிலவீனிலே பேசுவோம்" அதற்குத் தக்க சான்று.

சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டம் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பண்பாட்டுப் போராட்டத்தின் உண்மை வடிவத்தை இரண்டுக்கூடங்களில் முளைவிடுகிறது. ஒன்று, சமாதானம், சமபோசனம் என்ற பஸ்வந்த காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட போராட்டம், பாடசாலைகளில் சமபோசனம், போராட்டம். இப்போராட்டத்தை கால நீட்சியில் வைத்துப் பார்க்கும் போது அக்காலத்தில் பஸ்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நின்று செல்லவும் முடியாது, தரையில் அமரவே வேண்டும். இக்காலத்தில் சாதி பேசுபவர்கள் பஸ்களில் சென்று வந்து குளிக்க மட்டுமே முடியும். எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் கூட பஸ்ஸில் சென்று வந்தால் வேட்டியைக்கூடத் துவைத்துப் போடுவார்.

அடுத்தது முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் வந்தவுடன் ஒரு முக்கியமான விடயம் நடக்கிறது. ஈழத்துக்கு நவீன தமிழ் இலக்கிய வடிவங்கள் 30, 40களில் வந்த போது அதனை வரவேற்றவர்களுள் பண்டிதர்களும் இருந்தார்கள். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, கிருஷ்ணப்பிள்ளை பஞ்சாட்சரம் உட்பட பலரைக் கூறலாம். ஆனால் முற்போக்கு இலக்கியம் வந்தவுடன் சாதி எழுச்சியும் சேர்ந்தே வருகிறது. அந்தந்த சாதியில் இருந்த எழுத்தாளர்களும் வந்தார்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் எழுந்த போராட்டம் தலித்துக்கான போராட்டமல்ல, இதுதான் இங்கு முக்கியம். ஏனென்றால் எழுத்தாளர்களை சமூகப்

பொதுவானவர்களாக நோக்குகின்ற ஒரு குணம் இலங்கையில் இருந்தது. உண்மையில் அவர்கள் Caste இல்லாதவர்கள். இது நமது சமூகவியலில் ஒன்று. தமிழ் நாட்டில் இப்போதுதான் இந்த நிலைமை வருகிறது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்று வந்த சாதிப் போராட்டம் என்பது எதனைக் குறிவைத்தது? உத்தியோக, பொருளாதார சமத்துவத்திற்காக வேண்டியல்ல, அந்தஸ்து சமத்துவத்திற்காகவே. இது அடிப்படையில் ஒரு பொருளாதார விடுதலைப் போராட்டம் அல்ல, பொருளாதார வளர்ச்சி படிப்படியாக பல சாதிகளுக்குள் ஏற்பட்டு வந்தது. தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் போது இங்கு சமூக அசைவியக்கம் அதிகமாகும்.

இச் சூழலில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் முக்கியத்துவம் பெற்றதற்கான காரணங்களை சொல்ல வேண்டும். தமிழ் மொழிக் கல்வி மூலம் கல்விப் பரவல் காரணமாக அது காலவரை ஆங்கில மொழிப் பாடசாலை, ஆங்கிலப் பாடசாலை இடம் கொடாத ஒரு பிரிவு மேலுக்கு வந்தது. பல்கலைக்கழகம் சென்றது. 60களில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் ஜனநாயக மயமாக்கல் இது. ஆனால் அவர்கள் எல்லாக் கால கட்டங்களிலும் தங்களுடைய பிரச்சினையை மட்டும் சொல்லவில்லை. உதாரணமாக ஒரு காலகட்டத்தில் அல்லையூர் செல்லையா அவர் எல்லோராலும் கவிஞர் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்.

இவற்றுடன் இலங்கையின் அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக தமிழர்கள் வந்து ஒன்று சேரும் மையமாக "தமிழன்" என்ற நிலை உள்ளது. சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் எங்களுக்குச் செய்த மிகப்பெரும் கைம்மாறு என்னவென்றால், தமிழர்களுக்கு இடையே இருந்த மிகப் பெரும் அக முரண்பாடுகளை மிகப் பெரிதளவில் குறைத்ததுதான். 70களில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பிரதேச வாரியாக அனுமதிக்கும் ஒரு பண்பு இருந்தது. அப் பிரதேசவாத முறையை மாற்ற வேண்டுமென யாழ்ப்பாணத்தில் கொட்ட தூக்கிய போது மாற்ற வேண்டாம் என வன்னிப் பகுதியில் கொடி தூக்கப்பட்டது. தமிழர்களிடையே இருந்த அக முரண்பாடுகளை கருத்திற் கொள்ளாது அரசு ஒட்டுமொத்தமாக தமிழர் என்றே ஒதுக்கி வைத்தது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் இன்று வடக்குக் கிழக்கு தனித்துவங்கள் மறக்கப்பட்டு பொதுப்படையான தமிழன் என்ற எண்ணக்கரு நடைமுறையில் உள்ளது.

இயக்கங்களின் தலைமையில் பல சாதிகளையும் சேர்ந்த தலைவர்கள் உள்ளார்கள். சமூக ரீதியாக சில சிக்கல்களும் முரண்பாடுகளும் இன்று இருப்பினும் கூட அரசியல் ரீதியாக யார் தலைவராக வந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளும் சூழ்நிலை காணப்படுகிறது. அந்த நிலைமைக்கு இலங்கையில் தமிழர் சமுதாயம் வந்துவிட்டது. இலங்கைத் தமிழர்களின் சாதிப் போராட்டம் இன்னொரு தளத்தில் உள்ளது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல வருகின்றேன்.

உண்மையில் இலங்கைச் சாதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், எந்தவிதமான இலக்கிய சான்றுகளும் இலக்கியப் படைப்புகளும் இல்லாத சமூகமொன்று உள்ளது என்றால் அது துரும்பர் சமூகம்தான். அது டானியலுடைய சமூகம். டானியல் "பஞ்சமர்" என்று சொல்லி மற்றவர்களைப் பற்றி எழுதினாரே தவிர, தன் சமூகத்தைப்பற்றி எழுதவில்லை. அதில் மிகவும் சுவாரசியமான விசயம். அச்சாதிக்குள் அனைவரும் கத்தோலிக்கர்கள். ஒரு இந்துகூட இல்லை. நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் இலங்கையில் சாதிப்பிரச்சினை பார்க்கப்படும் முறைமை வேறு, தமிழ் நாட்டில் சாதிப்பிரச்சினை பார்க்கப்படும் முறைமை வேறு.

அங்கு தலித்துகள் செய்யும் கோஷங்களையும் அவர்கள் பிரச்சினைகளையும் இங்கு பிரதி செய்ய முடியாது. இங்கு

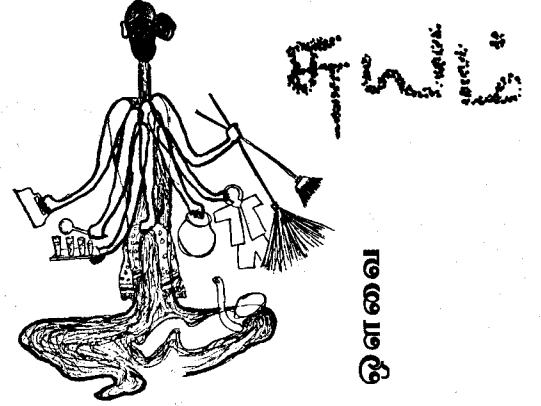
சில விசேடமான பிரச்சினைகள் உள்ளன. எம்மிடையே சாதி வேறுபாட்டின் மிக மிக நாசுக்கான பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ரகுநாதனை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். “நிலவிலை பேசுவோம்” அதற்குத் தக்க சான்று. வீட்டுக்கு வருகின்றவன் வசதியானவன். ஆனால் சாதியில் குறைந்தவன் என்றால் “காற்றாட இருப்போம் வா தம்பி” என வெளியே அழைத்து வந்து விடுவார்கள். அவன் போன பிறகு கதிரையைக் கழுவிப் போடுவார்கள். அந்த நிலைமை இப்போது பெருமளவு இங்கு மாறிவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பள்ள, பறைய சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் பிராமணிய பண்பாட்டை பயன்படுத்துவதால் ஆளாகின்ற கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் இங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆளாகுவதில்லை. தலித் என்ற சொல்லை இலங்கையில் மிக நிதானமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அங்கு தலித்துகள் மேலுக்கு வருகின்ற போது தங்களுடைய தனித்துவத்தோடு மேலுக்கு வரவேண்டும் என்ற குரல் உண்டு. அது அடையாளம் தொடர்பானது. அத்தலித்துகளிடையே மேலுக்கு வந்தவர்கள் அல்லது மேலுக்கு வருகின்றவர்கள் தங்களை படிப்படியாக ஒரு உயர் நிலையாக்கமாக மாற்றிக் கொள்கின்றனர். உதாரணமாக, அண்மையில் இளையராஜாவின் மனைவியினுடைய நேர்காணல் திமணிக்க கதிரில் வந்தது. இளையராஜா ஒரு தலித் நிலையினர். அவர் மனைவி குறிப்பிடுகின்ற வழிபாட்டு முறைகள் யாவும் சமஸ்கிருத நெறிப்பட்டவையே. தலித்துகளால் சமஸ்கிருதமயமாக்கத்தை எதிர்க்க முடியுமா? அதனை திராவிட இயக்கத்தினாலும் எதிர்க்க முடியவில்லை. அதனால்தான் கறுத்தச் சால்வை இன்று மஞ்சள் சால்வையாகி விட்டது என்று கிண்டலாகச் சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு திராவிட இயக்கத்தாலும், சமஸ்கிருதமயமாக்கலுக்கு முகங்கொடுக்க முடியவில்லை. தலித் பண்பாட்டின் அடையாளத்தை நாம் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. பண்பாடு என்றால் அது எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் மாறுகின்ற ஒன்றாக இருந்து வந்திருக்கின்றது.

இலங்கையில் நாங்கள் ரகுநாதனையோ, எஸ். பொன்னுத்துரையையோ ஒரு தலித்தாகப் பார்ப்பதில்லை. டானியல், ஜீவா, தெனியான் போன்றவர்கள் எங்களுடைய தமிழ் புலமை மரபில் முக்கியமானவர்கள். இங்கு அவர்கள் தலித் போராட்டத்தினூடாக அந்த அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை. இதுதான் தமிழ் நாட்டுக்கும் இலங்கைக்குமான வித்தியாசம்.

வெறும் வாய்ப்பாட்டு ரீதியாக தமிழ் நாட்டில் ஒரு தலித் இயக்கம், தலித் இலக்கியம் வளர்ந்தால் இங்கும் ஒரு தலித் இயக்கம் வளர வேண்டும் என்பது வெறும் கோஷமே. ஒரு வேளை தலித் போராட்டத்திற்கான சூழல் மலையகத்தில் தோன்றக்கூடும். ஏனெனில் “மலையகம்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துபவர்கள் உயர், நடுமட்ட சாதிகள்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி முறைமை ஒழிந்து விட்டது என்று கூற நான் வரவில்லை. அடிபட்டு அகதிகளாக வந்த அடுத்த நான் பார்த்தால் சாதிகளாகப் பிரிந்து பிரிந்து இருப்பதைக் காணலாம். அகதி முகாம் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளுவதில் கூட பிரச்சினைகள். சாதிகள் இன்றும் உண்டு. ஆனால் இந்தியாவில் தலித்துகள் இருக்கும் நிலை போல இங்கு இல்லை.

(ஓலீ நாடாவில் பதவு செய்யப்பட்டு பின்னர் கட்டுரை வடிவத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டது)

ஒளவை

காலம் கொடியது

எத்தனை காலம் என்னை இழுத்தபடி ஓடியிருக்கிறது? நான் யார்?

யாரென்று கூட அறிய முடியாமல் காலம் என் கண் பொத்த ஓடியிருக்கிறது அதிகாலை கண் விழிப்பு.

இயந்திரமாய் வேலை.

உண்ணுதல்

உடுத்தல்

உறங்குதல் என

குடும்ப வாழ்வு விரிந்து சென்றது

என்னை நானறிய அவகாசம் தராமலே

காலம் என்னை இழுத்தபடி ஓடியிருக்கிறது.

காலம் இழுத்த பாதையில்

இழுபட்டு இழுபட்டு

வேறுந்து விழுந்து புரண்டு

நான் யார்?

ஓடி ஓடி உழைத்துக் களைத்து

வாழ்வு சலித்து

வாழ்ந்து களைத்து

இப்போது, இப்போதுதான்

என்னை மீட்டு எடுத்திருக்கிறேன்

உணர்வுகள் பிடுங்கி எறியப்பட்டுள்ள வாழ்விலிருந்து

என்னை மீட்டுள்ளேன்.

ஒளியைப் பிறப்பித்தபடி செல்லும்

சின்னஞ்சிறு மின்மினிப் பூச்சியாய்

என்னைக் கண்டு எடுத்துள்ளேன்.

யாவருமறிய இரவல் ஒளியில்

நிலவைப் போல வாழ்தலில் உயிர்ப்பில்லை - ஒரு சிறு

மின்மினியாய் சுயஒளியில் வாழ்தலே

சுகமென்றறிந்தேன்!

பூவின் மலர்விலும் வாழ்வு உயிர்த்திருது!

காற்றின் சுவையிலும் வாழ்வு விரிகிறது!

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் காலரீதியான வரலாற்றையோ, வெளிவந்த சிற்றேடுகள் பற்றிய புள்ளி விபரங்களையோ தேடுவதில் எனக்குப் பல சிக்கல்கள். சிற்றேடுகள் எவை? வெகுஜன இதழ்கள் அல்லது வணிகப் பத்திரிகைகளுக்கும் சிற்றிதழ்களுக்கும்மான பிரிப்புக் கோடு தெளிவாக இல்லை... அல்லது என்வரையில் முதலில் அதனைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இதுகாலவரையுமான ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிற்றேடுகளைப் பட்டியல் தயாரித்துக் கொள்வதும், அவை பற்றிய மதிப்பீட்டை மேற்கொள்வதும் சலபமானதாக இல்லை - என்னால் முடியவில்லை.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும் தமிழ் இலக்கிய சிற்றேடுகளும்

- சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் -

எனவே, பொதுவாக சிற்றிதழ்கள் பற்றிய கருத்தை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான முயற்சியாகவே சில குறிப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டுரைக்குப் பின்பான கலந்துரையாடல் மூலம் நானும் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு இதை எழுதுகின்றேன்.

சிற்றிதழ்கள் என்று நாம் வகைப்படுத்தும் பத்திரிகைகளின் பண்புகள் பொதுவாகப் பின்வருமாறு இருக்கின்றன. குறைந்தளவு பிரதிகளே அச்சிடப்படுகிறது. இது ஒரு பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய தொழில் என்று கருதப்படுவதில்லை. தனக்குரிய வாசகர்களை மட்டும் முன்னில் கொண்டு நடத்தப்படுவது. நவீன இலக்கியம், தத்துவம் மற்றும் இன்றைய சிந்தனை இயக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவை. எல்லா இலக்கிய நிகழ்வு மாற்றங்களும், புதிய புதிய முயற்சிகளும், புதுச் சிந்தனைகளும் இதனூடாகவே தோற்றம் பெறுகின்றது. உலகெங்கிலும் தீவிரமாக கருத்து நிலைப்பாடுகள் கொண்ட சிறு குழுக்களாலேயே இவை நடத்தப்படுகின்றன. இந்த இதழ்களில் வருகின்ற எழுத்தை, அவற்றை வாசிப்பதற்குத் தேவையான மனத்தயாரிப்பு உடைய வாசகர்களினாலேயே அணுகமுடியும் என்கிற நிலை. மொழி நடையும்கூட, சமகால எழுத்தின் மொழியிலிருந்து சற்று முன்னால் நிற்பதையும், எனவே சற்று சிக்கலானதாகவுமே இருக்கும்.

இது உள்வட்டமாகவும், இங்கு உருவாகவும் சலனங்களே நாளடைவில் வெளிவட்டத்திற்குப் பரவுவதாகவும் கருதப்படுகிறது. சமூகத்தின் கேளிக்கை மனோபாவத்திற்குத் தீனிபோடாமல், மாற்றங்களுக்காகச் செயல்படுத்துவதாகவும், ஆரோக்கியமான கருத்து மோதல்களுக்கு

விவாதங்களுக்குக் களமாகவும், பெரிய பெரிய இலக்கியப் படைப்புகள் வெளியான தளமாகவும் சிற்றிதழ்கள் உள்ளன.

வியாபாரப் பத்திரிகைகளின் அகர நாக்கிலிருந்து கலாசாரச் சூழலை விடுதலை செய்வதற்கான ஆவேசமும், தார்மீகக் கோபமும்... தனித்தோ ஒன்றிரண்டு பேர் சார்ந்தோ சில சந்தாக்கள், சொந்தப் பண இழப்பு, ஊனோ உறக்கமோ இல்லாமல் அச்சகத்திலேயே அச்சடித்து முடிவதுவரை படுத்துக் கிடந்து ஏதோ ஓர் உள் அவசத்தால் ஓரிரு இதழ்களையேனும் கொண்டு வருகின்ற இந்த பினோமினன் (phenomenon) ஆழமான ஆராய்ச்சிக்குரியது.

இதனாலெல்லாம் ஒருவனுக்கு, அவனது சொந்த வாழ்வில் எந்த வெற்றியும் கிடைப்பதில்லை. அவனது இலக்கியக் கொள்கைகூட வாழ்நகாலத்தில் வெற்றி பெறாததையிட்டு அவன் கவலை கொள்வதில்லை. இதை நாங்கள் முதலில் பாரதியிடமிருந்தே காணநேர்கிறது. இலக்கியவாதியின் சிறு வெற்றிகளைவிட பெரிய தோல்வியே முக்கியமானது என்ற செய்தியை அவனிடமிருந்தே இன்றைய நவ இலக்கிய வாதிகளும் பெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தோற்பதும் ஒரு மகத்தான விஷயம் என்ற இன்றைய சிற்றிதழ்க்காரனுடைய நம்பிக்கையை பாரதியின் தொடர்ச்சியாகவே காணமுடிகிறது.

சமரசம் எதுவுமில்லாமல் தன்னுடைய பாதையில் தொடர்ந்து செல்லுதல், பெரும்பான்மையால் நிராகரிக்கப்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாமலிருத்தல், இலக்கியத்தின் தவிர்க்க முடியாத வெற்றி மீது நம்பிக்கை வைத்து காலத்தை எதிர் கொள்ளுதல், ஒதுக்கப்பட்டுத் தனிமைப்படுத்தப்படுதல் பற்றிக் கலக்கங்கொள்ளாமல், புறக்கணிப்பிற்கும், அவமானத்திற்கும் ஆளாகும் போதும் படைப்பாளி என்ற கர்வம் கொண்டிருத்தல் போன்ற குணங்கள் எல்லாம் பாரதியிடமிருந்து தொடங்கி தமிழ் இலக்கிய மரபில் பரவி நிலைபெற்று விட்டதைக் காணமுடிகிறது.

தன் புத்தகங்களைப் பிரசுரிப்பதற்கு நிதியுதவி வேண்டி பாரதி, தன் நண்பர்களுக்கு அனுப்பிய சுற்றறிக்கையைப் படித்தால் இன்றைய சிறு பத்திரிகைக்காரர்களின் அவல மூலத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியும். சுற்றறிக்கையில் பாரதி எழுதுகிறான்.

“என்னுடைய பழைய பிரசுரங்களினால் எனக்கிருக்கும் உயர்ந்த மதிப்பினாலும், ஈடுஇணையற்ற செல்வாக்கினாலும் என்னுடைய நூல்கள் அமோகமாக விற்பனையாவது திண்ணம். உங்களிடமிருந்து குறைந்த பட்சம் 100 ரூபாயாவது எதிர்பார்க்கிறேன். கிருபை கூர்ந்து தங்கள் நண்பர்கள் இருபது பேரையாவது இதே மாதிரியோ அல்லது அதிகமான தொகையோ கடன் தந்து உதவும்படி தூண்டுகள். உங்களிடமிருந்தும், உங்கள் நண்பர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் தொகைகளுக்கு நான் Stamp ஒட்டி புரோனோட் எழுதிக் கொடுக்கிறேன். உங்கள் அன்பான பதிலையும், உங்கள் தரப்பிலிருந்து பற்பல Money orderகளையும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்...” என்று இந்த சமூகத்திற்குரிய தன்னுடைய கடமை குறித்து நம்பிக்கையும் நியாயமான மதிப்பும் கொண்டு எழுதுகிறான்.

தன் ‘சுய மதிப்பை உணர்ந்த செருக்கும் அவனிடமிருக்கிறது. எட்டயபுரம் மன்னரிடம் நிதியுதவி கோரி சீட்டுக்கவி எழுதும் போதும், “புவியனைத்தும் போற்றிட வான் - புகழ் படைத்துத் தமிழ் மொழியை புகழிலேற்றும் கவியரசர் தமிழ்நாட்டுக்கில்லையெனும் வசை என்னாற் கழிந்ததன்றே” என்றே எழுதுகிறான். சிற்றிதழ் சார்ந்த செயல்பாட்டாளர்களிடமும் இத்தகைய அம்சங்களை நாம் அடையாளப்படுத்தலாம்.

சிறுபத்திரிகையின் வாசகர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு தொகையினரே. “கவிதை எழுதாத கவிதைக்கான வாசகன் ஒருவனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.” என்று சுந்தர ராமசாமி சொன்னது போல, சிறுபத்திரிகை சார்ந்த எழுத்தாளர்களே அதன் வாசகர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த வாசக வட்டம் பெரிதாவதை அவர்கள் விரும்புவதாகவும் தெரியவில்லை.

மலையாளத்தில் ‘சமீட்சா’ என்ற சிற்றிதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அதன் முதல் இதழில் இப்படிக் குறிக்கப்பட்டது. “இப்பத்திரிகை ஆயிரம் பிரதிகளுக்கு மேல் விற்பனையாகுமானால், உடனடியாக நிறுத்தப்படும்.”

“காலச்சுவடு” ஆண்டு மலரை 1991ல் சுந்தர ராமசாமி வெளியிட்ட போது “அந்த ராமசாமி தனது வியாபாரக் கடைசய பத்திரிகைத் துறைக்கும் கொண்டு வந்து விட்டார். காலச்சுவடு இனி சிற்றிதழ் இல்லை; சிற்றிதழ்களை மரணக் குழியில் தள்ளும் வியாபாரப் பத்திரிகையாகிவிட்டது.” என்று அறிவித்தார் கோணங்கி. அவர் அப்படி அறிவித்ததற்கான காரணங்களைப் பார்த்தால், சிற்றிதழ்களுக்கான குணங்களாக அதுசார்ந்த ஒரு வகையினர் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கோணங்கி - சிறுபத்திரிகை அல்லாததற்குக் குறிப்பிடும் காரணங்கள் இவை. விளம்பரம், OFFSET அச்சு, எழுத்தாளர்களின் படங்கள், வழவழப்பான வண்ண அட்டை, முன்வெளியீட்டு விலைத்திட்டம், மலருக்கான முதலீடாக ஒரு இலட்சம் ரூபாய், 100 ரூபாய்ப்படி 300க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களோடு 3000 பிரதிகள் அச்சடித்தமை, விளம்பரம் செய்து புத்தக கடைகளுக்கு வினியோகித்தமை போன்றவற்றால் சிறுபத்திரிகைக்கான அடிப்படைகளையும், எளிமையான தன்மைகளையும் சு.ரா. மீறிவிட்டார் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார் கோணங்கி. இதே போல, தனது நாடகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “ஒரு பதினைந்து பார்வையாளர்களுக்காகவே தான் நாடகம் போடுவதாக” கூத்துப்பட்டறை முத்துசாமி சொல்கிறார். அதற்குமேல் ஆட்கள் வரத் தொடங்கினால், தான் ஏதோ பாதை நழுவிப் போவதாய் உணர்வதாய் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

சீரியஸ் இலக்கியம், சிறுபத்திரிகை, நவீன நாடகங்கள் போன்றவற்றின் ஒரு முக்கிய இயல்பாக - மிகச் சிறிய அளவிலான நபர்களிடமே அது பகிரப்பட வேண்டுமென கருதப்படுவது தெரிகிறது. இன்னுமொரு விதமாகச் சொன்னால் ஒரு சிறிய வட்டத்துக்குள் அலசப்படுகின்ற மேன்மைக்குரியதாக சிறுபத்திரிகைச் சூழல் உள்ளது. இதில் உண்மையும் உண்டு. அடிப்பொறிகளை உண்டு பண்ணுவதுதான் சிறுபத்திரிகைகளின் பணி எனலாம்.

மக்களுக்குக் கேளிக்கை மீதிருக்கும் போதையைப் பயன்படுத்தி சகல ஊடகங்களும் வியாபாரமாக்கப் பட்டிருக்கும் காலகட்டத்தில், தங்களை அசல் கலைஞர்களாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் தமக்கான மாற்று ஊடகங்களை உண்டு பண்ணினார்கள். இலக்கியத்தில் இது சிறுபத்திரிகை என்ற வடிவில் உருவாயிற்று. ஆனால், தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும் என்று விரும்புகிற போது ஓரளவு வாசகனைக் கவர வேண்டிய தேவையும் வெளியீட்டுப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான விற்பனை உத்திகளும் அவசியமாகின்றன. இதன் விளைவாக சூழலுடன் சமரசம் செய்ய நேர்கிறது. இவ்வாறு சமரசம் செய்யச் செய்ய மாற்றங்களை உண்டு பண்ணும் சக்தி குறைவது தவிர்க்க முடியாத பாதகமாகிவிடுகிறது.

இத்தகைய சிறுபத்திரிகைச் சூழலுக்குள்ளிருந்தே இன்று கருத்தியல் சிக்கல்களும் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. எல்லாமே இலக்கியம்தான். இலக்கியத்தில் மேன்மை, சாதாரணம் என்று தரப்படுத்துவதில் அர்த்தமில்லை என்ற ஒரு பார்வையும் இன்று எழுந்திருக்கிறது. சுந்தர ராமசாமி எழுதுவதும் சரோஜாதேவி எழுதுவதும் ஒன்றுதான். உன்னத இலக்கியம் என்று சொல்லி நீங்கள் ஒரு குழுவினரைப் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பீர்கள். வெகுஜன இலக்கியத்தை வணிக எழுத்தை - ஒதுக்கி விடுவீர்கள். அவையும் இலக்கியம்தான். அவற்றோடு மக்களுக்குச் சில உறவுகள் இருக்கின்றன. மக்கள் அதையெல்லாம் ஏன் ரசிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

மேலும், இலக்கியம் முதலிய கருத்துக்கள் எல்லாம் அரசியல், கலாசார, பொருளாதார, சமூக அளவில் நம்மை ஆள்பவர்கள் கட்டமைக்கும் கருத்துக்கள்தான். அவர்கள் தாங்கள் உருவாக்கும் சமூகத்தில் நம்மை திணித்து வேலை வாங்கக்கூடிய முறையில் சில கருத்துக்களை உருவாக்கி நமக்குள் பதித்துவைத்து விடுகிறார்கள். நமது மனம் என்பது கூட, அவர்களால் கட்டமைக்கப்படுவதுதான். வரலாறு, கலாசாரம் ஆகியவற்றைப் போலவே மொழி என்பதும் கட்டமைக்கப்படுவதே என்று நிறுவுகிறார்கள்.

இதன் அடிப்படையில் இலக்கியத்தைப் பிரதி என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மூலப்பிரதி என்று ஒன்றும் கிடையாது. படிப்பவர்களுக்கு ஏற்றபடி பிரதி மாற்றமடைந்தபடி இருக்கும். படைப்பாளிக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. ஒருவன் ஏதாவது எழுதுகிறான் என்றால் இந்தக் கலாசாரமானது, இந்த சமூகமானது அவன் வழியாக தன்னை எழுதிக் கொள்கிறது என்றுதான் அர்த்தம் என்கிறார்கள்.

இப்படிப்பார்க்கையில், சிற்றிதழ்கள் - பேரிதழ்கள் என்ற பாகுபாடெல்லாம் அடிப்பட்டுப் போய் விடுகின்றன. எங்களுடைய உரையாடல், தொடர்வதற்கு சில கேள்விகள் இருக்கின்றன. சிறுபத்திரிகைகள் தங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனவா? வெகுஜனப் பத்திரிகைகள் அல்லது வணிக இதழ்கள் ஈழத்து மக்களிடம் கொண்டு செல்லும் கலாசாரத்தை அல்லது கலாசாரச் சீரழிவை எப்படி எதிர் கொள்வது? சீரியஸ் இலக்கியம் அல்லது சிறுபத்திரிகைச் சூழலுக்கேயுரிய தீவிரமான கருத்துக்கள் பரவலாகச் சென்றடைவதற்கு என்ன வழி? அப்படிப் பரவலாக வேண்டியது தேவையில்லையா? எங்களது சூழலை எப்படி மாற்றப் போகிறோம்?

நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பல கால கட்டங்களில் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து பல்வேறுபட்ட தளங்களில் பல சிற்றேடுகள் வெளிவந்துள்ளன.

ஆயினும் இவை பற்றிய ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை, இப்பணிக்கு உதவுகமாக்க ஈழத்து சிற்றேடுகள் பற்றிய விபரங்கள், பிரதிகள் உள்ளவர்கள் இது பற்றி “மூன்றாவது மனிதனுக்கு” எழுதி, அனுப்பி உதவும்

உங்கள் பணி ஈழத்து நவீன தமிழிலக்கிய காலகட்டத்தின் சிறு சஞ்சிகை தொடர்பான தேடலுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

(ஆ-ர்)

சாவோடு சம்பாஷிப்போமா?

— தீட்சண்யன் —

“நேற்றிருந்தவை இன்றில்லை ஆயினும்

நெஞ்சிலிட்டவை சென்றதும் கொஞ்சமோ?”

என்று முணுமுணுத்துவிட்டு ஒருவித விரக்தி சிரிப்பு சிரித்த என்னைப் பார்த்து என் நண்பன் சொன்னான் :

“ஏன் இந்தக் கவிதையை முணுமுணுக்கிறாய் என்று எனக்கு விளங்குது, “லயன் எயாரில்” பயணம் செய்த நண்பனின் நினைவு உன்னை வாட்டுகிறது இல்லையா?”

“உண்மைதான் ஆனால் செத்துப் போன எல்லோருமே என்னை வாட்டுகின்றனர். என்னென்ன உருவங்களில் இந்தச் சாவு வருகிறது இல்லையா? லயன் எயாரில் ஏறிய எவர்தான் தாம் சாகப் போகிறோம் என்று நினைத்திருப்பர்?” நான் சொன்னேன்.

“ஆனால் இவர்கள் மட்டும்தான் சாவைக் கண்டார்கள்? இந்தா சதா யுத்தத்தில் சிதறிச் செத்துக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்கள், யுவதிகள் இவர்கள் மட்டும் சாகவில்லையா? நண்பன் திரும்பிக் கேட்டான்.”

“இதிலொரு சிறு வித்தியாசம் உண்டு. போரில் சாவது என்பது வேறு, வேறு சம்பவங்களால் சாவதென்பது வேறு. போருக்குப் போகிறவன்தான் எந்நேரமும் சாகலாம் என்ற முழுத் தயார் நிலையோடு போகிறான். அத்தோடு எதிரியைக் கொல்லப்போகிற வெறி வேறு. இதனால் அவன் மனம் ஏனையோரது போல் அவலப்படாது நிற்கிறது. ஆனால் மற்றச் சாவுகள் அப்படியல்ல” நான் கூறினேன்.

“ஏனைய சாவுகள் எப்படியிருக்கும்?” அவன் கேட்டான்.

“தாம் சாகப் போகிறோம் என்ற ஒரு கணநேரத்தில் கோடான கோடி நினைவுகளால் அவர்கள் பந்தாடப்படலாம், அவலப் படலாம். பெற்றார், மனைவி, பிள்ளை, பணம், பொருள், காதல், கலியாணம் தாம் செய்ய வேண்டிய, சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் என்று சாவை எதிர்கொள்ள முடியாது செய்யும், அந்தரமும் பீதியும்! இந்தச் சாவின் அவலம் பற்றி நான் படித்த முக்கியமான நூல் ஒன்று உண்டு” - நான்

“அதைப் பற்றிச் சொல்லு” - அவன்

“‘Dialogue with Death’ என்பது அந்த நூல்”. அதாவது சாவோடு சம்பாஷனை. இதை எழுதியவர் Arthur Koestler - நான்.

“அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறார்?” - அவன்.

“எப்பெயின் நாட்டுச் சர்வதிகாரி பிரான்கோவுக்கு எதிராக போரிட்டவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். பின் நாளாந்தம் நள்ளிரவில் அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு சுடப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவராகவே கோய்ஸ்ரரும் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். நள்ளிரவில் யாருடைய சிறைக்கதவு தட்டப்படப் போகிறது என்று பயத்தில் ஒவ்வொரு கைதியும் தூங்காமல் விழித்திருப்பர். ஒரு நாள் கோய்ஸ்ரின் பக்கத்தறைக் கதவு தட்டப்படுகிறது. ஆனால் கைதி திறப்பதாய் இல்லை. பின்னர் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்று பார்த்தால் கைதி எழுந்திருக்க முடியாது விழுந்து கிடக்கிறார்” - நான்.

“ஏன்?”

“சாவைக் சந்திக்க முடியாத அவனது மனப் பீதி அவனை முடமாக்கி விடுகிறது. சுடப்படும் இடத்திற்கு வருமுடியாத மறுப்பைக் கால்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது, மனம். ஈற்றில் அந்தக் கைதி கொற கொற என இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான்.” - நான்

“இது எதைக் காட்டுகிறது?” - அவன்

“சாவு ஒருவனுக்கு ஏற்படுத்தும் பீதியையும் அதனால் அவன் மனம் இயங்கும் முறைகளையும். இந்நிலையில் மனிதனுக்குள்ள பிரச்சினை

சாவை எப்படி வெல்வது என்பதுதான்” - நான் கூறினேன்.

“அப்படியானால் மனித வாழ்க்கை சாவோடு முடிந்து விடுகிறதா? அதற்குப் பின்னால் ஒன்றுமில்லையா?” அவன் கேட்டான்.

“அப்படித்தான் லோகாயவாதிகள் சொல்லுகின்றனர்” - நான் கூறினேன்.

“நீ என்ன சொல்கிறாய்?” - அவன் என்னை நோக்கித் திரும்பினான்.

“அப்படி அல்ல என்று இன்றைய உளவியல் ஆய்வுகள் சொல்லுகின்றன” - நான்

“எப்படி?”

“காரணம் மனிதனுக்குள் இருக்கும் மனம் தனியானது. மிகச் சக்தி வாய்ந்தது. அவன் உயிரோடு இருக்கும் போது எத்தனையோ ஆற்றல்மிக்க வேலைகளைச் சாதிக்கிறது. மரண தண்டனையை ஏற்க மறுத்து கால்களையே முடக்கி விடுகிறது. ஒவ்வொருவனிடமும் ஒவ்வொரு ஆற்றல் பெற்றியங்குகிறது. ஒது ஓர் வளர்ப்புப் பிராணி மாதிரி. அது வாழ்ந்த கூடு உடைந்து போனால் தனக்கே உரிய குணதிசயங்களோடு அது இன்னொரு கூடு தேடி ஓடுகிறது. நாய்க் குட்டி ஒன்று தான் படுத்து பழக்கப்பட்ட இடத்தைத் தேடி ஓடுவது போல்” - நான் விளக்கினேன்.

“ஆனால் இதை நம்ப முடியாது. உயிர் பிரிந்து உடல் சிதைந்தால் உடலையும் உயிரையும் இயக்கிய மனமும் சிதைந்து போகிறது என்றுதான் சொல்வேன்” - அவன்

“அல்ல, ஸ்தூல ஜடத்தால் ஆக்கப்பட்ட உடலே ஆகக் குறைந்தது 70 வருடகால வாழ்க்கை வட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது என்றால் அதன் மிகச் சிறந்த நுண்ணிய வடிவின் வார்ப்பான மனம் இன்னும் கனகாலம் நிலைத்திருக்கக் கூடியது என்கின்றனர் உளவியலாளர்கள்” - நான் கூறினேன்.

“ஆனால் என்ன செய்தும் மரணபயம் என்பது தொடரத்தானே செய்கிறது?” - அவன்

“இல்லை இந்தப் பயம் மனதை மனம் போனபடி விட்டு அதன் ஆட்டத்துக்கு இழுப்புகிறவைக்குத்தான் உண்டு. ‘யூரிக் கலர்’ தன் மனதைக் கொண்டு இரும்பை வளைக்கிறான். பொருட்களை அசைக்கிறான். அசைவுகளைக் கட்டுப் படுத்துகிறான். இவன் மனம் போனபடி இழுபடாமல் மனதை அடக்கி அதன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறான். இன்னும் சிலர் இந்த மனதைக் கொண்டே தம் உடலையே உடுப்பைக் கழற்றுவது மாதிரி கழற்றிவிட்டு திரும்பவும் அதற்குள் வந்து புகுந்து கொள்கின்றனர். இதையும் இன்றைய உளவியல் ஆய்வுகள் ஏற்கும் நிலையில் உள்ளன” - நான்.

“இவர்களுக்கு மரணம் என்ன மாதிரி இருக்கும்?” - அவன்

“இவர்களுக்கு நிச்சயமாக மரணம் ஒரு விளையாட்டு பொம்மைதான்” - நான்

“இது பற்றி லோகாயவாதிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?”

“லோகாயவாதிகளா? ஒரு முறை குறிச்சேவ்கால ரஷ்ய மார்க்ஸிஸ பிரமுகரிடம், இன்றைய நவீன உளவியல் ஆய்வு சொல்லும் மனிதனிடம் பொதிந்துள்ள அமானுசிய ஆற்றல்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்ட போது அவர் என்ன கூறினார் தெரியுமா?”

“என்ன சொன்னார்?”

“அத்தகைய ஆற்றல்கள் மனிதனிடம் இருக்குமானால் அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்து அதுவே மனிதனின் உண்மை இயல்பு எனப் பார்க்கப்பட வேண்டியதே, நாம் செய்ய வேண்டியது!”

“ஆனால் இத்தகைய அவரின் கருத்தை, மரபுவழி வந்த மார்க்ஸியவாதிகளால் இன்னும் ஜீர்ணிக்க முடியவில்லையே” - அவன் தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

“பாரதியின் ஆளுமை தனி மனிதனில் வெளிப்படத் தேவையில்லை. பத்துப் பேர் சேர்ந்து இன்னொரு பாரதியாகச் செயற்படலாம். இதற்கு ஒரு இலக்கிய இயக்கம் உருவாக வேண்டியிருக்கிறது!”

சி. சிவசேகரம்

நதிக்கல், சூழலில் (1983), செம்பலிட்ட படிமங்கள் (1987), தேவி எழுந்தாள் (1991), பண்தல் மறந்தவர் (1993), ஏகலைவ பூமி (1995), போரின் முகங்கள் (1996), வடலீ (1999) என்பன இவரது கவிதைத் தொகுதிகளாகும். கவிதை மொழி பெயர்ப்பாக மாசேசுநங் கவிதைகள் (1976), அடோனிஸ் கவிதைகள் (1999) என்பன வெளிவந்துள்ளன.

மரபும் மாக்ஸீசுவாதிகளும் (1989), தமிழும் அயலும் (1993), விமர்சனங்கள் (1995), தேசியவாதமும் தமிழர் வீடுதலையும் (1999) என்பன இவரது பிற நூல்களாகும்.

பிரசுரங்களாக வெளிவந்தவற்றுள் இலங்கையில் இந்திய இராணுவம் நிலை கொண்டிருந்த காலத்தில் வெளிவந்த “கனிவும் இல்லை, கருணையும் இல்லை” (1989, லண்டன்) “தமிழில் தரிப்புக் குறிகளின் பயன்பாடு” (1994) முக்கியமானவை.

கவிதை விமர்சனத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வருகிறீர்கள்; இவ் ஈடுபாட்டின் முக்கிய தளம் என்ன?

கவிதை விமர்சனத் துறையில் நான் விரும்பி நுழையவில்லை. விமர்சனம் எழுதுமாறு கேட்கப் பட்டதாலேயே நான் கவிதை விமர்சனத் துறைக்கு வந்தேன். எனது முதலாவது விமர்சனம் கூட கவிதை விமர்சனம் அல்ல. நான் கவிதை விமர்சனமாக விரிவாக முதலில் எழுதியது தர்ம சிவராமுடைய கவிதைகள் பற்றி. அடுத்து எழுதியது “மரணத்திலுள் வாழ்வோம்” தொகுதிக்குத்தான். அந்நேரம் நான் லண்டனில் இருந்தேன். அத்தொகுதி பற்றி நான் எழுத நேர்ந்ததற்குப் பிரதான காரணம் அத்தொகுதி ஈழத்தில் வந்த கவிதைத் தொகுதிகளில் தேசியவாதத்தை வலியுறுத்தும் கவிதை நூலாக அது இருந்ததும் அழகியல் கண்ணோட்டத்தை கவிதையில் வலியுறுத்துபவர்கள் அழகியல் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் அக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டதும் தான். எனது கவிதை விமர்சனத்தில் கவிஞர்கள் பற்றி நான் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேனா என்று தெரியாது. ஆனால் கவிதைகள் பற்றிய எனது கருத்தை நான் முன் வைத்திருக்கிறேன். முழு மூச்சாக நான் விமர்சனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்வது கொஞ்சம் கஷ்டம்.

ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையில் இன்றைய தமிழ் சூழல் தொடர்பான உங்கள் பார்வைதான் என்ன?

தமிழ் நாட்டுக் கவிதைக்கும் இலங்கைத் தமிழ் கவிதைக்குமிடையிலான முக்கிய வேறுபாடு சமூகச் சூழல்தான். தமிழ் நாட்டில் ஒரு வகையான மிக மேம்போக்கான கவிதைகளும் செயற்கையான குரல்களும் அதீத புத்தி ஜீவித்தனமும் கொண்ட கவிதைகள் வருகின்றன. ஈழத்துச் சூழலில் ஓரளவு

கவிஞர், விமர்சகர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பேராசிரியர், பல்கலைக்கழகத்தில் எந்திரவியல் துறையில் பேராசிரியராகக் கடமை புரிகிறார். “வாழ்க்கை என்ன அழுத்தங்களை கொண்டு வருகிறதோ அந்த அழுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கே நாங்கள் படைக்கிறோம்” என்கிறார்.

சந்திப்பு : எம். பெளசர்.

சமூகம் சார்ந்த கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. கவித்துவத்தை பொறுத்தவரையில் வளர்ச்சியும், தேய்ச்சியுமாக மாறி மாறி வரும் பண்பு தொடர் கொண்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவெனில் கவிதை விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ளும் பக்குவம் மிகவும் குறைவு. மற்றையது, ஒரு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டவுடன் கவிதையின் உச்சத்தை அடைந்து விட்டோம் என்கிற மனோபாவம் உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் இலக்கியச் சூழல் மிகவும் குறுகியதாகவே உள்ளது.

படைப்பாளி என்பவன் கவிதை எழுதி பத்திரிகையில் வந்தவுடன் அவன் பணி முடிந்து விடுகிறது என்கிற வகையில் பெரும்பாலான கவிஞர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே வாழும் ஒரு தன்மை உள்ளது. புதிய கவிதைப் போக்காக அடையாளங் காணப்பட்ட சோலைக்கிளியின் கவிதைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவரின் பழைய நிலையிலிருந்து அவர் இன்று விடுபட்டு வருகிறார் என்றே நம்புகிறேன். அது நல்ல விஷயம். சோலைக் கிளியைப் பின்பற்றி எழுதியவர்கள் எல்லாம் அந்த சிறைக்குள்ளே மாட்டப்பட்டவர்கள் தான். சேரன், ஜெயபாலனின் கவிதைகளை பின்பற்றி எழுதியவர்களால் முன்னோக்கி நகர முடிந்தது போல் சோலைக்கிளியைப் பின்பற்றி எழுதியவர்களால் முன்னோக்கி நகர முடியாது போய்விட்டது என்பது முக்கியமான விடயம்.

அனுபவம் கவிதையாவது சிருஷ்டியின் நுட்பம். ஒரு கவிஞன் என்ற வகையில் இதனை எப்படிப் பார்க்கின்றீர்கள்?

எழுத்து என்பதே ஒரு பயிற்சிதான். கலை உணர்வு என்பது ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் வேறு வேறு அளவுகளில் ஏற்படுகின்றது. வேறு வேறு வகையில் அதனை அடையாளம் காண்கின்றோம். பிற படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை வாசித்தலால் ஒருவருடைய எழுத்தாற்றல் அதிகரிக்கிறது.

பாரதியார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிறந்திருந்தார் என்றால், ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அவர் எழுதிய விதமான கவிதைகளை நாம் சந்தித்திருக்க முடியாது. கவிதையாற்றலைச் சாத்தியப்படுத்தியது அவரது வாழ்க்கைச் சூழல். அவரது கவிதை அனுபவம் அவரது வாழ்க்கைச் சூழலை சார்ந்தது. இதனுள் பலவிதமான காரணிகள் வருகின்றன. பிறவிக் கலைஞர்கள், பிறவிக் கவிஞர்கள் என்று சொல்வது. அதாவது பிறப்பால் சிலபேர் கூடுதலான ஆற்றலுடன் இருப்பது என்ன? சாதாரணமாக எல்லாப் பிறவிகளிலும் ஆற்றல் வேறுபாடுகளைக் காணலாம். செம்மைப்படுத்துவதும் அதனை வளர்ப்பதும் நடைமுறை சார்ந்த விடயம். பயிற்சியைவிட மேலான ஆசான் சிதையாது என்பதுதான் என்கருத்து.

போராட்டச் சூழல் நெருக்கடிக்க வாழ்வு, சிறந்த படைப்பாளிகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்கிறார்கள். உலக வரலாறும் இதற்கு சாட்சியாகவுள்ளது, ஈழத்தின் நெருக்கடிக்க சூழல் சிறந்த படைப்பாளிகளை தோற்றுவித்திருக்கிறதா?

கவிதையைப் பொறுத்தவரையில், கவிஞர்களை அடையாளம் காண்பதை விட போக்குகளை எடுத்துக் கொள்வோமானால் ஈழத்துக் கவிதை தமிழ்நாட்டுக் கவிதையிலிருந்து தனித்துவமான போக்கைப் பெற்றிருக்கிறது என்றால் அது போராட்டச் சூழலினால் தான். நான் போராட்டச் சூழல் என்று சொல்ல வருவது ஈழப்போராட்டத்திற்கான சூழலை மட்டுமல்ல. அதற்கு முன்பு ஏற்பட்ட சாதியத்திற்கெதிரான எழுச்சி உட்பட சமூக மாற்றத்திற்கான எழுச்சிகளையும் சேர்த்துத்தான். அவைகளும் எம்மைப் பாதித்திருக்கின்றன. 1956இல் ஏற்பட்ட எழுச்சி என்பதும் பிரதான பாதிப்புத்தான்.

இந்தியாவில் கூட ஒரு தேசிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்திய பாதிப்பு இருந்ததனால்தான் பாரதியும் தாசூரும் உருவானார்கள். தெலுங்கில் நக்ஸல்பாரி இயக்கம் நல்ல படைப்பாளிகளை உருவாக்கியது. தலித் எழுச்சியால் மாத்திய, கன்னடச் சூழல்களில் தலித் இயக்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சிறந்த படைப்பாளிகள் உருவாகினார்கள். நெருக்கடிக்க சூழல் என்பது படைப்பாளியின் இயக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. காரணம் என்னென்றால் படைப்பாளி அதற்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய தேவை வருகிறது. அப்படியான படைப்பாளிகள் இல்லாத சூழலிலையில் புதுப் படைப்பாளிகள் உருவெடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இச்சூழலை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்குமான தேவையின் நிமித்தம் படைப்பாளிகள்

உருவாகிறார்கள். இந்த நிலை ஒரு அமைதியான சூழலில் ஏற்படாது. வாழ்க்கை என்ன அழுத்தங்களை கொண்டு வருகிறதோ அந்த அழுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கே நாங்கள் படைக்கிறோம்.

கிட்லுசாரிகள் தொடர்பாக கிஸங்கைச் சூழலில் சிறுபான்மை மக்கள் மிகவும் அதிருப்திபுற்றவர்களாகவே உள்ளனர். சிறுபான்மை மக்களின் உரிமை, சுதந்திரம் சார்ந்த விடயங்களில், அவர்களின் நிலைப்பாடு துரோகத்தையானது என்ற கருத்து பரவலாக உள்ளது. நீங்களும் ஒரு கிட்லுசாரியாகவே உள்ளீர்கள்? கிட்லு பற்றிப் பேசலாமா?

முதலில் இலங்கை இடதுசாரிகள் தமிழ் மக்களுக்கு மாத்திரம் துரோகமிழைத்தார்கள் என்பது மிகவும் குறைபாடான கருத்தாகும். பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள முழு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் துரோகமிழைத்து விட்டார்கள் என்பதுதான் என்கருத்து. சமசமூகக் கட்சியையோ, கம்னியூனிஸ்ட் கட்சியையோ எடுத்துக் கொண்டால், வரலாற்றுச் சீரழிவு என்றுதான் கூற வேண்டும். புரட்சிகர சக்திகள் என்று நான் சொல்லுகின்ற மற்ற இடதுசாரிகள் இந்த ஒடுக்குமுறை பற்றிய நிலைப் பாட்டில் அவர்கள் நியாயத் தன்மையுடனேயே இருக்கிறார்கள். தீர்வு என்று வருகின்ற இடத்தில் கருத்து வித்தியாசங்கள் நிறைய இருந்தன.

அதாவது தமிழ் தேசியவாதிகள் இனப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும் கண்ணோட்டத்தில் இடதுசாரிகள் இனப்பிரச்சினையை பார்க்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது! மக்களுடைய ஒடுக்குமுறைக்கு எது சரியான தீர்வு என்று சொல்ல வரும் போது ஒரு பகுதியார் பிரிவினையை யோசிக்கலாம். இன்னொரு சாரார் சுயாட்சி அமைப்புகள் என யோசிக்கலாம். தீர்வு என்று வரும் போது கருத்து வித்தியாசங்கள வருமேயொழிய சமூக நியாயம் என்ற வகையில் கருத்து உடன்பாடு அடிப்படையில் எப்போதுமே இருந்தது.

மற்றது தமிழ்ச் சூழலில் சிங்களப் பேரினவாதம் பற்றிய அபிப்பிராயம் மிகவும் தவறான முறையில்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் இடதுசாரிகள் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை துரோகிகள் என்ற கருத்து வலிந்து பிரச்சார இயந்திரங்களால் திணிக்கப்பட்டதை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இந்தப் பிரச்சாரங்கள் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை எனக் காட்டியது தமிழர்களுடைய பிரச்சினையை அல்ல. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒரு பகுதியினரின் பிரச்சினையைத்தான் இவர்கள் காட்டினர். வடக்கில் இருந்த முக்கியமான பகைமை இடதுசாரிகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பக்கம் நின்றார்கள் என்ற நிலைப்பாடு பற்றியது.

இடதுசாரிகளைப் பற்றிய தவறான புரிதலில் இருந்துதான் இவ்வபிப்பிராயம் வலுப்பெற்றது. ஆனால் அதே நேரம் இடதுசாரிகள் தந்திரோபாயமான தவறுகளைச் செய்துள்ளார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சண்முகதாசன் தமிழீழக் கோரிக்கை

உச்சமாக இருந்த நேரத்தில் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனமல்ல என்ற கருத்தைச் சொன்னார். கிட்டத்தட்ட அதே தவறான கருத்து அந்நேரம் என்னிடம் கூட இருந்தது. இந்தக் கருத்து எல்லா இடதுசாரிகளிடமும் இருந்தது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். எனென்றால் சண்முகதாசனின் இந்தக் கருத்து அவர் சார்ந்திருந்த கட்சிக் குள்ளேயே பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டது. விமர்சனத்தின் மூலம்தான் அவர்கள் அக்கருத்தைத் திருத்தினார்கள். சண்முகதாசன் விட்ட அறிக்கைகள் கூட இந்த மாதிரித் திருத்தப்பட்டன.

தேசிய இனம் பற்றிய பிரச்சினைக்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், தேசிய இனம் என்றால் தேசம். தேசம் என்றால் பிரிவினை என்ற வாய்ப்பாட்டு ரீதியான பார்வையில் சுயநிர்ணயம் கொச்சையாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டமை. இக் காரணத்தினால் பிரிவினையை மறுக்கும் நோக்கில் தேசிய இனக் கருத்தை மறுக்கும் ஒரு போக்கு எழுந்தது. எனது கருத்தில், தமிழ் மக்களுடைய அடையாளத்தை மறுத்தோ, மொழியை மறுக்கும் நோக்கிலோ அன்று நான் அக்கருத்தை சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரித்தவர்கள். மொழிப் பிரச்சினையாகத்தான் தேசிய இனப்பிரச்சினை அன்று இருந்தது. 76ல் தமிழரசுக் கட்சி வெளிப்படையாக தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைப்பதற்கு முன் இங்கு தேசம். தேசிய இனம் போன்றவை பெரிய பிரச்சினையாக உருப்பெறவில்லை.

தவறுகள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை அடிப்படையான தவறுகள் என நான் சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால் பண்டாரநாயக்கா போன்றவர்களின் காலத்திலிருந்தே மாவட்ட சபை போன்ற கருத்துக்களை கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அங்கீகரித்தே வந்திருக்கின்றனர். தமிழர்கள் தேசிய இனம் என்று அடையாளம் காண்பதற்கு சமசமாஜக் கட்சியினர் நீண்டகாலமாகவே தயங்கி வந்தனர். அவர்கள் உண்மையிலேயே அதை எப்போது திருத்தினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் சமசமாஜவாத கட்சிக்குள் பிளவு ஏற்பட்டதன் பின்புதான் தமிழ் மக்கள் தேசிய இனம் என்ற கருத்தை நவசமசமாஜிகள் ஏற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

ஆட்சியாளர்களின் அடக்குமுறை அதிகமான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கொண்ட வடக்குக் கிழக்கில் ஏன் இடதுசாரிகளின் அரசியல் கியக்கம் பலம்பெற்று காலான்ற முடியவில்லை?

இடதுசாரி அரசியலை எடுத்துக் கொண்டால் தென்னிலங்கையில் கூட சில இடங்களில் மட்டுமே பலமாக இருந்துள்ளது. உதாரணமாக தென்னிலங்கையின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருந்ததாக சொல்ல முடியாது. அதே போல் மேற்குக் கரையோரம், சப்ரகமுவ மாகாணங்களில் சமசமாஜவாதிகளுக்கு இருந்த ஆதரவு பிறமாகாணங்களில் இருந்ததாக நாங்கள் சொல்ல முடியாது. மற்றது, தொழிற்சங்க ரீதியானது. 1947க்குப் பின் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஊவா மாகாணத்தில் சமசமாஜக் கட்சி ஓரிரு இடங்களை வென்றது. அதற்குப் பின் வென்றதாக சரித்திரம் இல்லை.

"யாரும் ஏறாத
மலை மீது
ஏறுவது
சாதுவைதான்.
அறைவிட
ஊருக்கு நல்லதாகச்
செய்யப்படுகிற
சிறியதோர் காரியம்
மேலாவது என்பது
என் என்மை."

இதே போல், யாழ்ப்பாணத்தில் இடதுசாரிகள் தொடக்க காலத்திலிருந்து செயற்பட்ட காரணத்திற்காக அவர்களுக்கென்று ஒரு தளம் இருந்தது. அது மாத்திரமல்லாமல் சாதிய ஒடுக்குமுறை மிக அதிகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததாலும் அவர்கள் அங்கு ஒரு பெரும் வளர்ச்சியை பெற்றிருந்தனர். கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருகோணமலை நகரத்தில் தொழிற்சங்க அடிப்படையில் ஒரு சிறு வளர்ச்சி இருந்தது. இதே போல் மட்டக்களப்பில் இருந்ததே ஒழிய, பெரிதாக இடது சாரி அமைப்புகள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பு, சமூக அமைப்பின் காரணமாய், இருக்கவில்லை. பொதுவாகச் சாதிய எதிர்ப்பு, ஆலயப் பிராவேசம் போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடும் சூழல் காரணமாய் ஓரளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வளர்ச்சி வடக்கு கிழக்கில் முன்னெடுக்கப்படாமல் போனதற்கான காரணம் தேசிய இனப் பிரச்சினைதான். இனப்பிரச்சினை, சிங்களத்தால் தமிழினத்துக்கே அழிவு என்றது போல் தமிழரசுக் கட்சியால் முன்னெடுக்கப்பட்டதால், அந்த உணர்ச்சியின் அலை இடதுசாரிகளைக் கணிசமான அளவிற்குப் பாதித்தது. தெற்கைப் பொறுத்தவரையில் பாராளுமன்ற அரசியலின் சீரழிவின் காரணமாகவும் அதற்கு ஏற்றமாதிரிச் சாயம் பூசும் அரசியலாலும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. ஆயினும் கூட, 1967-68 வரை சண்முகதாசன் தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முக்கிய சக்தியாகத்தான் தொழிற்பட்டது.

ஈழத்து கிலக்கிய வரலாற்றில் "முற்போக்கு காலகட்டம்" பற்றிய உங்கள் பார்வையும், அவ் கியக்கத்துடனான உங்கள் தொடர்பும் என்ன?

உண்மையில் இது தென்னிலங்கையில் இருந்த சிங்கள தேசியவாத எழுச்சியுடன் சேர்ந்தவொரு எழுச்சி. தென்னிலங்கையில் இருந்த சிங்களத் தேசியவாதம் ஓரளவிற்கு இடதுசாரி தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. எகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சில சமூக சீர்திருத்த கருத்துக்கள், பண்டாரநாயக்கவுடனான இடதுசாரிக் கட்சிகளின் உறவுகள் போன்ற விடயங்கள். இது உண்மையில் ஒரு இடதுசாரி அரசியல் தளத்தில் இருந்து ஏற்பட்ட எழுச்சி அல்ல. வடக்கில் இருந்த சூழ்நிலையைப் பார்த்தால் தமிழ்த் தேசியவாதத்திற்கும் இடதுசாரிகளுக்கு மிடையே இருந்த முரண்பாடுதான் முக்கியமானது. வேறு எந்தப் போக்குகளை எடுத்தாலும்

கூட ஆன்மிகம் உட்பட அவை அனைத்தும் இறுதியில் தமிழ்த் தேசியவாதத்துடன் ஐக்கியமாகின.

ஆனால் இடதுசாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாக்ஸிச கண்ணோட்டத்துடனான பார்வை. அதே நேரம் இலங்கையின் தேசிய இனங்களின் சமத்துவம், வர்க்கப் போராட்டத்தின் எழுச்சி, சாதியம் போன்ற பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்தது. முற்போக்கு புத்திஜீவிகளுக்கு அன்று இடதுசாரி இயக்கம்தான் ஒரு மையமாகவிருந்தது. காரணம் என்னவென்றால் தமிழ்த் தேசியவாதம் எப்போதும் பழமைவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் நெருக்கமாக இருந்து வந்தது. தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதிக்கம் இருந்த வரைக்கும் தமிழ்த் தேசியம் அவ் அடையாளத்துடன்தான் இருந்தது. இடதுசாரிகளை எதிர்க்க வந்தவர்களெல்லாம் தமிழ்த் தேசியத்துக்குள் போய் விழ வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தில் அன்று நான் தொடர்புபற்றி இருக்காததற்கு முக்கியமான காரணம் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் நான் தமிழரசுக் கட்சி அனுதாபியாகவிருந்தேன். எனது குடும்பமே தமிழரசுக்கட்சிக் குடும்பம். அந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் எனக்கு இடதுசாரிகளுடன் அன்று தொடர்பு இருக்கவில்லை.

தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த எதிர்ப்பையான எண்ணம் உங்களுக்கு இருந்ததா?

எனது இலக்கியப் பரிச்சயம் தமிழில் தான் தொடங்கியது. பாடசாலை மொழியாக ஆங்கிலம் இருந்ததே தவிர, இலக்கியப் பரிச்சய மொழியாகத் தமிழ்தான் இருந்தது. ஆங்கிலத்தில் பாடப்புத்தக இலக்கியங்களின் பரிச்சயம் மட்டுமே இருந்தது. ஆங்கிலத்தில் வாசிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கூடப் பல்கலைக்கழகப் படிப்பு முடியும் வரையில் இருக்கவில்லை.

கைக்கு அகப்பட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் வாசிக்கும் பழக்கம் வந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் சமகால தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள குறைபாடுகள் தெரியத் தொடங்கின. இங்கு இலக்கியமாக எங்களுக்குக் காட்டப்பட்ட தெல்லாம் ஒரு வியாபார இலக்கியம்தான். பின்னர் வீச்சான முயற்சிகளெல்லாம் தமிழில் வளரத் தொடங்கி விட்டன. அப்போது நான் இங்கு இல்லை. 60-62 க்குப் பிறகு அதுவும் ஒரு பெரிய போக்கல்; இருந்தாலும் இலங்கையில் வளர்ந்த எவருக்கும் இலக்கியம் பற்றிய சரியான பார்வை வருவதற்கு ஒரு இடமிருந்தது. அதற்குரிய அடித்தளம் போடப்பட்டு விட்டது.

மாற்றுக் கருத்துக்கள் தொடர்பாக அதிக அக்கறை உள்ளவர் நீங்கள். படைப்புத் தொடர்பான மாற்றுக் கருத்து என்பது என்ன?

நீலாவணன் பெரியளவு அறியப்படாத ஒரு சிறந்த கவிஞன். தமிழ் தேசியவாதச் சிந்தனைக்குட்பட்ட அவர் தமிழ்த் தேசியவாத அரசியல் கட்சிகளால் கொண்டாடப்படவில்லை. உணர்ச்சிக் கவிராயர்கள் பெற்ற இடத்தை அவர் பெறாதவறியது அதிசயமில்லை. அவருடைய கவிதைத் தொகுதிக்கு இன்னும் மறு பதிப்பே வரவில்லை இது நமது குறைபாடுகளில் ஒன்று.

மாற்றுக் கருத்து எனும் போது ஒரு படைப்பாளி கருத்துச் சதந்திரத்துடன் தனது அபிப்பிராயத்தை முன்வைப்பதையும், விமர்சன ரீதியாக முன்வைப்பதையும் வலியுறுத்துகிறேன். இந்த இடத்தில் விமர்சனம் சரியாக செய்யப்பட வேண்டிய தேவையும் இருக்கிறது. அற்கான பூரண பயிற்சியும் வேண்டி உள்ளது. விமர்சனம் என நான் சொல்ல வருவது வலிந்து எதிர்ப்பதை அல்ல. ஒரு பிரச்சினையை நாங்கள் பார்ப்பதும், விமர்சிப்பதும் எங்கள் கடமையும்கூட. அதற்காக வேண்டி ஆரம்பப் பயிற்சி இல்லாமல் எழுதுபவர்களை ஒரேயடியாக மட்டும் தட்டி விடவும் கூடாது. அவர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் அதேநேரம் அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்கக் கூடியதுமான விமர்சனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

த்ய இலக்குடைய அரசியல் பார்வையுடனும் வருகின்ற இலக்கியங்களை நாங்கள் பார்க்கும் போது, குறிப்பாக தமிழகத்தில் இன்று சில வலதுசாரிகளின் ஆதரவுடன் வரக்கூடிய இலக்கியங்களை சமூகப் பார்வையுடன் பார்க்கும் போது, இவ் இலக்கியங்களில் ஒரு நச்சுத் தன்மை இருக்கிறது தெரியும். இந்த இடத்தில் இதனை வன்மையாகக் கண்டிக்க வேண்டும். எழுத்தாளன் என்று அடையாளம் காணப்படுகின்றவரின் சூழல் - உதாரணமாக ஜெயமோகனைச் சொல்லலாம். "விஷ்ணு புரத்தை"ப் பற்றி நான் எழுத நினைத்த போதும் எனக்கு நேரம் இல்லாததாலும் ஜெயமோகன் தேடுவது வெறும் விளம்பரம் மாத்திரம்தானே அதனால் எழுதுவது பிரயோசனமில்லை என்பதாலும் எழுதவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை "விஷ்ணுபுரத்தை"ப் போன்ற ஒரு பம்மாத்தான நாவலை நான் கண்டதில்லை. இது பற்றி வந்த விமர்சனங்களிலும் பம்மாத்து தனத்தைவிட மற்ற விசயங்களுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. போலி முகத்தோடு இவர்களிடமிருந்து இலக்கியம் வருகிறது. இவ்விடயத்தை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆரம்பகட்ட எழுத்தாளர்களைக் கையாள்வது மாதிரி இவர்களைக்கையாள முடியாது. இவர்கள் செயற்படும் தளம் வேறு. இவர்களின் போலி முகத்தை நாங்கள் கிழித்தெறிய வேண்டும்.

எஸ்.பொ.வை நான் விமர்சிக்கும் போதும்கூட அவரைப் பற்றிய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் எதுவும் எனக்கில்லை. ஆனால் அவருடைய எழுத்தாற்றலை என்ன மாதிரிப் பாவிக்கின்றார். யாருக்காக பாவிக்கின்றார் போன்ற விஷயங்களில்தான் எனது கவனம் இருந்தது.

தமிழ் விமர்சனமரபில் தமிழகத்தையும் விட, கைலாசபதியின் காலம் விமர்சன மரபின் முக்கிய காலம் எனக் கூறி வருகிறீர்களே, கிது பற்றி....

கைலாசபதி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் விளைவு என்று சொல்வேன். ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் போக்கின் விளைவாகத் தான் அவ்வாறு கைலாசபதியால் உருவாக முடிந்தது. அவரும் அக் காலத்தில் நிலவிய சமூக சூழ்நிலையும்தான் ஒரு ஆரோக்கியமான விமர்சன பார்வையை. அதாவது இலக்கியத்தை ஒரு சமூகக் கண்ணோட்டத்தில். சமூக விஞ்ஞானமாக பார்ப்பதை. இலங்கையில் சாத்தியமாக்கினர். தமிழ் நாட்டில் தனிநபர் வாதம். எல்லா விஷயங்களையும் தனிப்பட்ட கோபதாப அடிப்படையில் பார்க்கும் தன்மைகள் போன்றன நீண்ட காலமாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. இப்போது சற்றுக் குறைவடைந்திருக்கிறது. ஆனால் இலங்கையில் இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது.

மேற்கின் இலக்கியக் கொள்கைகள், இன்றைய தமிழ் இலக்கிய சூழலுடன் எவ்வாறான பொருத்தப்பாட்டை கொண்டிருக்கிறது?

இதைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளேன். இன்றைய பிரச்சினை என்னவென்றால், அமைப்பியல்வாதம். பின் அமைப்பியல். பின் நவீனத்துவம் போன்றவை என்ன சூழலில் உருவாகின என்பதை உள்வாங்கிக் கொள்ளாமல் அவற்றை அப்படியே எடுத்து வந்து இங்கே பொருத்திவிடலாம் என்ற நிலைப்பாடு. இந்த நிலைப்பாடு தமிழ் நாட்டில் இப்போது அதிகம். இது ஒரு பண்டித மனோபாவம்தான். அதைப்பற்றி விவாதிப்பதும் அது பழசாகிவிட்ட போது வேறு ஒன்றைக் கொண்டு வந்து விவாதிப்பதும் தொடர்கிறது. தமிழுக்கு முதன் முதலாக இன்ன இசத்தை அறிமுகப் படுத்தியவர் இவர்தான் என மார்தட்டும் போக்கு இன்று அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

இன்றைக்குப் பின் நவீனத்துவத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு குரு இருக்கின்றார். எந்த சந்திரமான சிந்தனையை நாம் வேண்டுகின்றோமோ அதனைத் தூக்கி எறிந்து விட்டுத்தான் புதியனவற்றை இப்போது அணுகுகிறோம். அங்கே வித்தியாசமாக நடக்கிறது இங்கேயும் செய்து பார்ப்போம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் தான் பொதுவாக இவை அனைத்தும் நடைபெறுகின்றன.

அமைப்பியல் என்பது மொழியியலில் தொடங்கி ஒடுங்கியது. அதன் வீழ்ச்சியின் பின்புதான் பின் நவீனத்துவம் எழுந்தது. அமைப்பியல் தோன்றிய பிரான்சிலே இன்று அதற்கு இடமில்லை. அமெரிக்காவில் மாத்திரம் தான் பின் நவீனத்துவத்திற்கு இடமிருக்கிறது. எதற்காக என்று பார்த்தால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஐக்கியப்பட வேண்டும் என்ற பொதுவான நோக்கைச் சிதைத்து, மக்களை சிறு சிறு குழுக்களாக சிதற வைப்பதற்கும் நவீன ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கவேடும்.

என்னுடைய கருத்து இதுதான். எந்தவொரு தத்துவமும் மக்களின் நலனுக்கு விரோதமானதை சென்றடையும் என்றால் அதனுடைய அடிப்படையான

காரணங்களையும் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான விடயங்களில் நாங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இன்று பின் நவீனத்துவத்தை தங்களுடைய குறுகிய சமூக. தேசிய அரசியலுக்கும் மாக்ஸிசத்தை நிராகரிப்பதற்காகவே பொதுவாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஈழத்து போராட்ட படைப்புச்சூழல் பற்றி உங்கள் பார்வை....

போராட்டச் சூழலில் மாத்திரமல்ல. இதற்கு முந்திய சமகால நெருக்கடிச் சூழலிலும் இந்த மாதிரி இலக்கியங்கள் வெளிவந்து இருக்கின்றன. ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டால் ரஷ்யப் புரட்சிக்கு முந்திய காலகட்டங்களில் எக்கச்சக்கமான படைப்புகள் வந்தன. எல்லாப் படைப்புகளும் புரட்சி சம்பந்தப்பட்டவையல்ல. ரஷ்ய சமுதாயத்தின் ஆன்மீகம். சமூகம் போன்ற பல விடயங்கள் படைப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன.

படைப்பாளிகளை மையப்படுத்திப் பார்ப்பதைவிட. படைப்புலகத்தை மையப்படுத்தி பார்ப்பது பொருத்தமானது என நம்புகின்றேன். நான் அண்மையில் மொழிபெயர்ப்புக்கெடுத்துக் கொண்டது லத்தீன் அமெரிக்காவில் உள்ள ஒரு தீவொன்றின் போராளிகள் எழுதிய கவிதைகளைத் கொண்ட ஒரு தொகுதி. ஏழு வயதுச் சிறுவன் தொடக்கம் நாற்பது வயது போராளி வரைக்கும் அதில் கவிதை எழுதியுள்ளனர். இது முழுவதும் சேர்ந்து அந்த மக்களின் வாழ்க்கை. போராட்டம் பற்றிய பதிவைத் தருகிறது. இக்கவிதைகளை எடுத்துக் கொண்டு. இன்னார் உன்னதமான படைப்பாளி என்று சொல்ல முடியாத வகையில் கவிதை என்பது அங்கு ஒரு கூட்டுப் படைப்பாகவே வெளிவருகிறது. இக்கவிதைகளை உருவாக்கியது அங்குள்ள போராட்டச் சூழல். பெயர் சொல்லக்கூடிய கவிஞர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அங்கு ஒரு முழுக் கவிதை இயக்கம் உள்ளது.

இதனை நாங்கள் இலங்கையிற் கூட சில இடங்களில் பார்க்கலாம். ஆனால் இங்கு வரும் பிரச்சினை என்னவென்றால் படைப்பிலக்கியத்தை ஒரு சமூக நடவடிக்கையாக நாங்கள் மாற்ற வேண்டும். பாரதியின் ஆளுமை தனி மனிதனில் வெளிப்படத் தேவையில்லை. பத்துப் பேர் சேர்ந்து இன்னொரு பாரதியாகச் செயற்படலாம். இதற்கு ஒரு இலக்கிய இயக்கம் உருவாக வேண்டியிருக்கிறது.

மொழி பெயர்ப்புத் துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றவர் நீங்கள், தமிழுக்கு பிறதேசப் படைப்புக்களைக் கொண்டு வரும் உங்கள் பணியில் ஏன் நீங்கள் ஈழத்து அரசியல், சமூக பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கவில்லை?

ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கும் வேலையை மற்றவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தமிழர்கள் புற உலகத்திலிருந்து அறிய வேண்டிய விஷயம் அதிகம். தமிழர்களைப் பற்றி இன்றைக்கு ஆங்கிலேயர் அறிந்து ஒரு நன்மையும் வரப் போவதில்லை. இங்கு ஒரு போராட்டம் நடக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். இன்றைக்கு எமது சூழலில் நிறைய அறியாமை இருக்கிறது. மற்றது. பிறதேசங்களில் நடைபெறும் அனுபவங்கள் எமக்கும்

பொதுவான அனுபவங்களாக இருக்கிறது. இந்த அனுபவத்தை தமிழ் மக்களுடன் பகிர வேண்டியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் அனுபவத்தைப் பகிரவேண்டிய உலகம் ஆங்கில உலகம் அல்ல. என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி ஈழத்துத் தமிழர்களின் அனுபவங்களை இந்திய மொழிகளுக்கோ அல்லது போராடும் இன்னொரு மண்ணின் மொழிகளுக்கோ கொண்டு போக முடியுமென்றால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். மற்றப்படி தமிழுக்கு ஒரு இலக்கியம் இருக்கிறது என்பதற்காக அதை ஆங்கிலத்தில் அறிமுகப்படுத்துவது அவசியமில்லை. இங்கு இப்படி ஒரு படைப்பாளி இருக்கிறார். படைப்பு இருக்கிறது என உலகுக்கு அறிமுகம் செய்வதைவிட. நாங்கள் அறிய வேண்டிய படைப்பாளிகளின் தொகை எக்கச்சக்கமாக உள்ளதால் அதில்தான் நான் கவனம் எடுக்கிறேன்.

தொன்றாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. மிகவும் திறமையானவர். ஆனால் அந்தத் திறமையின் விளைவான புரிதல் மிகவும் கோளாறானது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

கவிதையில் அவர் கொண்டாடப்படுவது படிமக் கவிதைகளுக்காகத்தான். படிமக் கவிதைகட்குப் பிந்திய காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய கவிதைகளுக்கு யாரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. படிமக் கவிதைக் காலம் படிமத்தையே கவிதையாகக் காட்டும் நிலைக்கு அவரைக் கொண்டு வந்தது. வசனமாக எழுதும் விடயங்களைக்கூட கவிதை என்று எழுதிவிட்டு போயுள்ளார். தன்னை நியாயப்படுத்தி மற்ற எல்லாவற்றையும் விமர்சிக்க வேண்டும் என்ற மனோபாவம் தான் அவரை இறுதிவரை ஆட்கொண்டிருந்தது.

"அமைப்பியல் தோன்றிய பிரான்சிலே இன்று அதற்கு இடமில்லை. அமெரிக்காவில் மாத்திரம்தான் பின் நவீனத்துவத்திற்கு இடமிருக்கிறது. எதற்காக என்று பார்த்தால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஐக்கியப்பட வேண்டும் என்ற பொதுவான நோக்கைச் சிதைத்து, மக்களை சிறு சிறு குழுக்களாக சிதற வைப்பதற்கும் நவீன ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கவேமே."

ஆன்மீகத் தளத்தில் மனிதனின் செயற்பாடு குறித்து....

ஆன்மீகம் என்பதை எப்படிக் கருதுகிறோம் என்பதுதான் பிரச்சினை. சமுதாயத்திற்கு பயனுள்ள வகையில் மனிதனை செயற்படுத்தும் வரை இதில் ஒரு மாக்ஸிய வாதிக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆன்மீகம் என்பது கட்டாயமாக பாவ

"தர்ம சிவராமு" உங்கள் உரைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கும் உங்களுக்குமான உறவு பற்றி கூற முடியுமா?

தர்ம சிவராமுவுக்கு என்னைப் பார்க்கிலும் இரண்டு மூன்று வயது அதிகமாக இருக்கலாம். ஒரே வகுப்பில்தான் படித்தோம். பாடசாலை வகுப்பைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியாசமானவர். மிகவும் முன்னேறிய விஷயங்களில் நிறைய வாசித்து அறிமுகப்படுத்துமளவிற்கு அவருக்கு ஆற்றல் இருந்தது. அவரிடமிருந்து பல இலக்கிய விஷயங்களை அறிந்தவர்கள் பல பேர். ஆனால் என்னை அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க முடியாது எனென்றால் அவர் இலக்கிய ரீதியாக செயற்பட்ட காலத்தில் நான் திருக்கோணமலையில் இருக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நவீன இலக்கியத்தில் அவரது பங்கு முக்கியமானது. ஆனால் ஒரு இலக்கிய இயக்கத்தில் இயங்குவது அவருக்கு இயலாது. தனிநபர் வாதம் மேலோங்கிய ஒருவர் அவர். மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து சமூக நோக்குடன் அவர் எழுதுவது மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. நீண்ட காலமாக அவரிடம் மூர்க்கத்தனமான மாக்ஸிய எதிர்ப்பு இருந்தது. இன்று வரையும் அவருடைய பாதிப்புக் குட்பட்ட திருக்கோணமலையில் உள்ள அவரின் நண்பர்களிடம் இதேமாதிரியான பார்வை உள்ளது. மற்றது ஆன்மீகத் துறையில் அவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. எண் சாஸ்திரம் போல மூட நம்பிக்கைகள் மீதும் அவருக்கு அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. இது எனக்குக் குழப்பமான

புண்ணியங்கள். மோட்சம். நரகம். மறுபிறவி போன்ற மதச் சிக்கல்களுடன் பிணைக்கப்படும் போது அந்த ஆன்மீகம் உண்மையான வாழ்க்கைக்குள் வரவில்லை. வரையறுக்கப்பட்ட சில கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு வாழ்வை நாங்கள் நிர்மாணித்துக் கொண்டு போக முடியாது.

சாதாரணமான மனிதன் இருக்கின்ற அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு சில விழுமியங்களைக் கட்டியெழுப்பலாம். ஆன்மீகம் என்பது மனித வாழ்வின் இருப்புக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ உண்மையைச் சார்ந்து இருப்பதுதான் பிரச்சினை. எல்லா விடயங்களுக்கும் எமக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தோமென்றால் அனைத்தையும் விளக்கிப் போட்டுப் போய் விடலாம். விதியின் பெயராலும் வேறு பெயர்களாலும்.

பொறியியல் துறையை உங்கள் அனுபவம் சார்ந்து எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

பொறியியல் எந்திரவியல், துறைக்குப் போக வேண்டும் என்ற நோக்கில் நான் பாடசாலைக்குப் போகவில்லை. பொறியியல் துறைக்கு ஏதோ எல்லோரும் செல்கிறார்கள் என்றுதான் நாலும் சென்றேன். கணிதத்திற்குப் போவதா. பொறியியலுக்குப் போவதா என்ற கேள்வியும் இருந்தது. ஒருவர் பொறியியலுக்குப் போனால் கணிதத்திற்கு மாறலாம். மத்தப்படி கஷ்டம் என்றார். கணிதத்தில் இருந்த ஆர்வம்தான் காரணம் என நம்புகிறேன். எனது துறை பொறியியல் துறையாக

இருந்த போதும் கூட அதிலுள்ள ஆராய்ச்சி மனோபாவம் எனக்குப் பெரும் உதவியாகவே இருந்தது. எழுதும் போது ஒரு நெறிப்படுத்தல் பழக்கம் அதனால் வரலாம். எந்திரவியலை என்னால் இலக்கியமாக்க முடியாது!

சோஷலிஸ்ட் புரட்சி ஏற்படாமலேயே சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதம் இங்கு பேசப்பட்டிருக்கக்கூடாது, விமர்சன யதார்த்தவாதமே பேசப்பட்டிருக்க வேண்டும் என எழுப்பும் குரல் பற்றி...

யதார்த்தவாதம் என்று ஒரு இலக்கணத்தை வைத்துக் கொண்டு யாரும் எழுத முற்பட்டதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தங்களது சமுதாயப் பார்வை, தொடர்புகள், அனுபவங்கள் போன்ற பலவற்றின் அடிப்படையில் எழுதுகிறார்கள். அவர்களது சமகால இலக்கியப் போக்குகள் அவர்களைப் பாதிக்கின்றன. சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதம் என்பது ஒரு வகையான அடையாளப் படுத்தல் என்றே நான் கொள்கின்றேன். யதார்த்தவாதம் என்பது வெறுமனே கண்டதை கண்டபடி சொல்வதல்ல. கணேசலிங்கன் 1966க்குப் பிற்பட்ட காலத்தை ஒரு புரட்சிக் கால காலமாகக் கணித்தார். வரலாற்றைப் புரட்சிப் பாதையில் முன்னோக்கி உந்துவதில் ஒரு படைப்பாளியின் பங்காக அவர் தனது எழுத்தைக் கருதினார். மறுபுறம் அவரது படைப்பின் யதார்த்தமின்மை பற்றிய விமர்சனங்களும் அன்றிலிருந்தே வந்துள்ளன.

எது வந்திருக்க வேண்டும், எது வந்திருக்கக் கூடாது என்று சிலருக்குத் தெரிகிற அளவுக்கு எனக்குத் தெரியாது. ஏதோ வந்தது, ஏன் வந்தது என்று ஆராயலாம். இன்றைய தேவைகள் பற்றி நான் சில கருத்துக்களை விரிவாக அண்மையில் எழுதியிருக்கிறேன். நான் சொல்லக்கூடியதெல்லாம் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தானுள்ள உலகத்தை மட்டும் காட்டுவதில்லை. தான் காணவிரும்பும் உலகத்தையும் அதற்கான வழியையும் எந்த விதமாகவே காட்டுகிறார். ஒவ்வொரு படைப்பையும் அதன் காலச் சூழலில் வைத்துப் பார்க்கிறது நியாயமானது.

கின்றைய ஈழத்து அரசியலில் எழுந்துள்ள தேசியவாத, மத, கிளரீதியான சிந்தனைச் சூழலில் ஒரு மாக்ஸிலவாதியின் பங்களிப்பு என்ற அடிப்படையில் முதலில் படைப்பாளியாகவும் பின் விமர்சனராகவும் உங்கள் பணி எதுவெனக் கருதுகிறீர்கள்?

ஒரு மாக்ஸியவாதி எந்த மனித அடையாளத்தையும் மதிக்க வேண்டும். அதே வேளை ஓர் அடையாளத்தின் பேரில் இன்னொன்றை மறுக்கவும், ஒடுக்கவும்,

அழிக்கவும் எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளைக் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும். இன்றுள்ள சிக்கல் பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதத்தின் எழுச்சியின் விளைவானது. அதன் விளைவாக உருவான தமிழ்த் தேசியவாதத்திலும் சில வெறித்தனமான போக்குகள் உள்ளன. இது போல முஸ்லிம்கள் நடுவிலும் சகிப்புத் தன்மையற்ற ஒரு போக்கு உருவாகி வந்துள்ளது. இவற்றை வைத்து ஒரு சமூகம் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடுவதை நாம் கண்டிக்க முடியுமா? நீங்கள் கூறும் முரண்பாடுகள் மக்கள் மத்தியிலான முரண்பாடுகள் தாம் அவை போரின்றித் தீர்க்கக் கூடியவை. அந்த முரண்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி ஒடுக்கு முறையை ஏவிவிடுகிற சக்திகள் வன்மையாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியவை.

"இன்றுள்ள சிக்கல் பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதத்தின் எழுச்சியின் விளைவானது. அதன் விளைவாக உருவான தமிழ்த் தேசியவாதத்திலும் சில வெறித்தனமான போக்குகள் உள்ளன.

இது போல முஸ்லிம்கள் நடுவிலும் சகிப்புத் தன்மையற்ற ஒரு போக்கு உருவாகி வந்துள்ளது.

இவற்றை வைத்து ஒரு சமூகம் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடுவதை நாம் கண்டிக்க முடியுமா?"

படைப்பாளியாகவோ, விமர்சனராகவோ மட்டுமன்றிக் குடிமகன் என்ற அடிப்படையில் இன்று ஒவ்வொரு நியாயமான கோரிக்கையையும் போராட்டத்தையும் ஆதரிப்பதும் ஒவ்வொரு கொடுமையை எதிர்ப்பதும் எந்த நியாய உணர்வுள்ள மனிதரது கடமையும் உரிமையுமாகும். "பணி" என்று கருதாமலே இந்தப் பொறுப்புணர்வு என் எழுத்தில் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டாலும் என் எழுத்தும் வாழ்க்கையும் வாழ்நாட்களையாகி விடும்.

நமது தமிழ்ச் சூழலில் சாதனையும், பங்களிப்பையும் குழப்பிக் கொள் கிறார்களே கிதுபற்றிச் சொல்லுங்கள்?

சாதனைகள் எனப்படுவதற்குத் தனிமனிதப் பரிமாணத்திற்குப் மேலாக எதுவும் அவசியமில்லை. முதிர்ச்சியின்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை, சுயநலம் விளம்பர மோகம் போன்றவை சாதனைகளைத் தம்மளவிலேயே பெரிதாகக் கொண்டாடுமாறு மனிதனைத் தூண்டுகின்றன. பங்களிப்புக்கள் சமூகப் பயன் சார்ந்தன. ஒரு பங்களிப்பு எவரதும் அங்கீகாரத்தை வேண்டி நிற்க அவசியமில்லை. பெரிய பங்களிப்புக்கள் அடையாளங்காணப் படாமலேயே போயுள்ளன. அவற்றைச் செய்தோர் அவ்வாறான

எதிர் பார்ப்புடன் செய்திருக்கவும் அவசியமில்லை. சாதனைகளில் தோற்றப்பாடு முக்கியமடைகிறது. பங்களிப்புக்களில் உள்ளடக்கம் முக்கியமானது. யாரும் ஏறாத மலை மீது ஏறுவது சாதனைதான். அதைவிட ஊருக்கு நல்லதாகச் செய்யப்படுகிற சிறியதோர் காரியம் மேலானது என்பது என் எண்ணம்.

மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன் தொடர்பான உங்கள்

விமர்சனப் பார்வை என்ன?

மஹாகவியுடன் தான் சமகால ஈழத்துக் கவிதை சிறப்பான அடையாளம் பெறுகிறது. ஒரு சாதாரண மனிதராகவே உலகத்தை அவர் காணுகிறார். இந்தப் பார்வையில் சமூக நீதிக்கான பெருவேட்கை தொற்றி ஓர் அரசியற் பார்வையாக அது மாறி இருந்தால். அவரது பாதிப்பு கவிதை ஆர்வலர்களின் வட்டத்திற்கும் அப்பால் விரிவு கண்டிருக்கும். எளிமையான, மண் வாசனையுடன் கூடிய மொழி வழக்கின் மூலம் அற்புதமான கவிதைகளைப் புணையலாம் என்றும் அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் கவிதையாகலாம் என்றும் நமக்கு உணர்த்தியவர் அவர்.

முருகையன் மஹாகவியோடு ஒப்பிடத்தக்க ஒரு கவிஞர். அவரது சமூக அரசியற் பார்வைக்காகவும் சில பம் மாத்துக்களை தயவின்றி தோலுரித்துக் காட்டியதற்காகவும் சிலரால் இன்றும் வெறுக்கப்படுபவர் அவர். மஹாகவி அன்றாட நிகழ்வுகளை கவிதையாக்கினார் என்றால், அன்றாட நிகழ்வுகளுக்கு நாம் பெறும் தரிசனங்களை கவிதையாக்கியவர் முருகையன். அவரது கவிதைத்தளம் மிக விரிவானது. தெளிவும் செம்மையும் பற்றி அவரது கவனம் மிகுதியானது. இதை வைத்து அவர் மரபுவாதி என்று கூடச் சிலரால் விஷமத் தனமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். மரபுக் கவிதையில் புதிய சிந்தனையைத் தருவது புதுக் கவிதையில் பழமைவாதத்தை வழங்குவதை விட மேலானது என நினைக்கின்றேன்.

நீலாவணன் பெரியளவு அறியப்படாத ஒரு சிறந்த கவிஞன். தமிழ் தேசியவாதச் சிந்தனைக்குட்பட்ட அவர் தமிழ்த் தேசியவாத அரசியற் கட்சிகளால் கொண்டாடப்படவில்லை. உணர்ச்சிக் கவிராயர்கள் பெற்ற இடத்தை அவர் பெறத்தவறியது அதிசயமில்லை. அவருடைய கவிதைத் தொகுதிக்கு இன்னும் மறு பதிப்பே வரவில்லை இது நமது குறைபாடுகளில் ஒன்று. நீலாவணனுடைய சமூகப் பார்வையின் நீட்சியளவே அவரது தமிழ்த் தேசிய அரசியலைக் காண்கின்றேன். சண்முகம் சிவலிங்கத்திற்கும், நுஃமாலுக்கும் இயலுமான ஒரு சமூகப் பார்வை அவருக்குக் கிட்டாததற்கு அவரது காலமும் சூழலும் காரணமாகவிருக்கலாம்.

ஈழத்து புதுக்கவிதை இயக்கத்தில் சண்முகம் சிவலிங்கம், நுஃமான் பிறகு சேரன், ஜெயபாலன், சோலைக்கிளி போன்ற தொடர்ச்சியில் ஏற்பட்டு வரும் கவிதா ரீதியான மாற்றங்களை தெளிவாக முன்வைக்க முடியுமா?

மெய்யாகச் சொன்னால் இந்த இடத்தில் முடியாது. அது தொடர்பான சில விஷயங்களைச் சொல்கின்றேன். நீங்கள் குறிப்பிட்டவர்கள் ஒரு வரிசையான தொடர்ச்சியைக் காட்டவில்லை. சும்மா எல்லாவற்றையும் நாற்பதுகள், ஐம்பதுகள், அறுபதுகள் என்று வகைப்படுத்துகின்ற பொக்கின் விளைவாகவே நாம் இப்படி வரிசைப்படுத்திப் பழகிவிட்டோம். இப்படைபாளிகள் எழுத்த் தொடங்கிய காலமும் அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான இலக்கிய உலகமும் கூட அவர்களது எழுத்தை அடையாளப்படுத்தின. சேரனும்.

ஜெயபாலனும் சில முக்கியமான ஒற்றுமைகளைக் காட்டுகின்றார்கள் என்றால் அதற்கு அவர்கள் அதிகம் எழுதிய காலத்தின் அரசியற் சூழல் ஒரு முக்கிய காரணம். இன்று இருவருமே அடையாளம் தெரியாத அளவு மாறிவிட்டார்கள். இது அச்சூழலின் மாற்றத்தின் விளைவு.

சண்முகம் சிவலிங்கமும் நுஃமாலும் தேசிய இனப்பிரச்சினையின் நெருக்கடிக்கு முன்பே கவிதையிலும் அரசியலிலும் கால் பதித்தவர்கள். இருவரது கவிதைகளிலும் மிக வேறுபட்ட பண்புகளை எளிதாக அடையாளம் காணலாம். இருவரது கவிதைகளிலும் கடந்தகால அரசியலின் பாதிப்பு இருக்கிறது. எழுத்தில் நீண்டகால முறிவும் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் என்னால் சில தொடர்ச்சியான கூறுகளை அடையாளம் காண முடிகிறது.

சோலைக்கிளி இன்னொரு பரிமாணத்திற்குரியவர். அவர் தனது படிமக் கவிதைகளில் நின்று எவ்வளவு வேகமாக விடுபடுகிறாரோ அவ்வளவுக்கு அவருக்கும் நல்லது. அவரைப் பின்பற்றி எழுதுகிறவர்களுக்கும் நல்லது.

நமது கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பாதகமாக உள்ள ஒரு விஷயம் வாசிப்புப் பழக்கம் போதாமை. மஹாகவியை வாசித்த இளம் கவிஞர்கள் எத்தனை போ? சண்முகம் சிவலிங்கம் வரையிலானவர்களை விடுங்கள். இன்று சோனையும் ஜெயபாலனையும் பேரளவில் தான் பலர் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். உள்ளதைச் சொன்னால், பல கவிஞர்கள் தங்கள் கவிதைகளைவிட அதிகமாகவே எதையும் வாசிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது வளர்ச்சியாகுமா? புதுமை புதுமைக்காக அல்ல. மாற்றங்கள் மாற்றங்களுக்காகவே அல்ல. ஒரு கவிதை மூலம் என்ன செய்யலாமென்ற கேள்வியை அடுத்து எவ்வாறு என்ற கேள்வி பிறக்கிறது. சமூகச் சூழல் மாறும் போது இக்கேள்விகளுக்குக் கிடைக்கும் விடைகள் படைப்பில் புதிய பண்புகளைப் புகுத்துகின்றன. நமது இலக்கியத் தேடல்கள் இந்த மண்ணிலும். இந்த மொழியுடனும் நிற்பதில்லை. பல ஊற்றுக் கண்களில் நின்று கவிதை செழுமை பெறுகிறது. இந்தத் தேக்கத்திற்கான பல அடையாளங்கள் உள்ளன.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் வாசிப்புப் பழக்கம் மிகவும் பின்னடைந்து நிற்கிறது, கிது எப்படி நேர்ந்தது?

நமது கல்வி முறையின் சீரழிவு ஒரு முக்கிய காரணம். டியூட்டறிகள் வளர்ந்த பின்பு பாடசாலையின் பங்கு என்ன? வாசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்க்க உதவுகிற ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்? பெற்றோர் என்ன செய்கிறார்கள்? சக்தி தொலைக்காட்சி போல ஒரு சாபக்கேடு எதுவுமில்லை. போதாததற்கு வீடியோக் குப்பைகள். ஓய்வு நேரம் கிடைக்கக்கூடிய பல்கலைக்கழக மாணவர்களாலேயே வாசிப்புப் பழக்கத்தை விருத்தி செய்ய இயலாதவாறு சிந்தனை மழுங்கடிக்கப்பட்டுள்ளது இன்னும் நிறையச் சொல்லலாம். இப்போதைக்கு இது போதும்.

சேய்யம்...

பம்பி என்னுள்,
உனது எச்சிலையும் வெளியாக்கி ஓடவிடு.
இந்த உலகம் ஒரு கணம் மூழ்கித்
திணறியெழ ஓட விடு.

உன்னது உதட்டின் சுவையை
அரும்பர்கள் அழியும்,
அதையும் மறக்கடிக்க மருந்து செய்.
இன்னும் நாசியை அருட்டும் உன் வாசம்-
அறுத்தெறி மூக்கை.

முதுகின் பின்,
கோர்த்து இறுக்கிய விரல்களைப் பிரி-
உனது தழுவுலிசுருந்தென்னை விடுவி,
நெருங்கிய விலாவென்புகளைத் தளரவிடு-
சுவாசிப்பை இலகுவாக்கு.

உலகை
உனது முத்தமொன்றிற்காய்
எழுதித் தருவதாய்ச் சொன்னதெல்லாம் பொய்,

பயத்தில் வெளிநிச்
சோகையடித்த முகத்தை,
உன் வெளி முச்சின் உஷ்ணத்தை,
மார்பில் முனைப்புறும் காம்பின் விறைப்பை,
எனது நெஞ்சில் அடிக்கும் உன்
இதயத்தின் துடிப்பை,
கிறங்கி-
நிலைகொள்ள மாட்டாது
விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமாயலையும்
கண்ணின் மணியொரு சோடியை,
உன் துவள்வை,
களைத்த முஞ்சியை,
வியர்த்த இமை நெடியை,
அதியுச்சக் காதலின் குழைவில்
மாத்திரைகள் மாறி மாறி
என்பெயரை நீயொலிக்கும் ராகத்தை,
முத்தத்தே:
தின்று சிவந்த இதழ்களுள் இடையீடாய்ச் சிறைப்படும்
உன் கூந்தல் கற்றையை,
அங்க வஸ்த்திரங்களில் அலையும்
ஒற்றைச் சுருள் முடியை,
யாவையும்
யாவையுமே என்னிலிருந்து எடு விலத்தி

உரித்தை இழந்த பின்னும்,
உனை இன்னும் இச்சிக்கும் இழிமனத்தை இழக்க
என் செய்.

கண்ணுக்குள் நிற்கிற நீ
போ இறங்கி.

என்னை உரிமையீடு,
தயை கூர்ந்து குறுக்கீடு செய்யாதே-
என் காதலியை
அவள் தன் காதலனாய் மட்டும்
அணைக்க விடு என்னை,
வாழவும்...

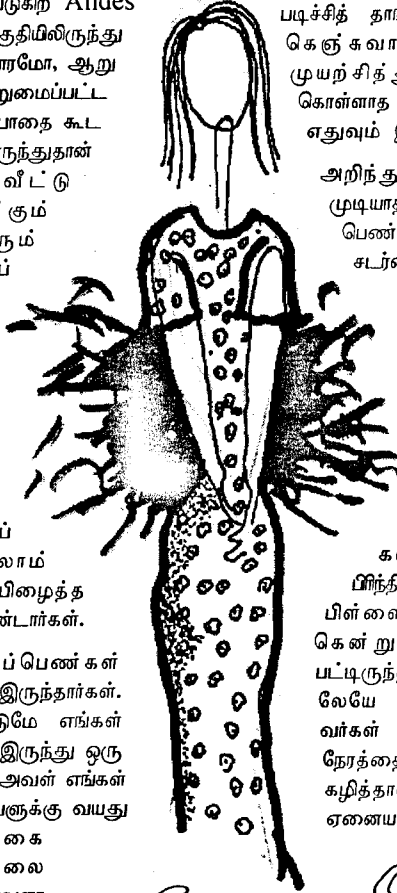
72/16

19980725 மார்ச்சு 6 மணி

பெருவில் பிறந்து வளர்ந்து அமெரிக்காவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். Busch- Reisinger மற்றும் Fogg Art Museum ஆகியவற்றில் பணிப்பாளர், உதவிப் பணிப்பாளர் பதவி வகித்தவர். 'மணலில் ஒரு மேகம்' என்ற நாவலை எழுதியுள்ள இவரின் இரண்டாவது நூலான 'இரண்டு உலகங்களின் பெண்' ணின் இரண்டாம் பகுதியே இந்த SATURNINA வாகும்.

Tarata என அழைக்கப் படுகிற Andes எனும் கிராமத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து சடர்னினை வந்தாள். மின்சாரமோ, ஆறு குளங்களோ இல்லாத வறுமைப்பட்ட கிராமம் அது. ஒழுங்கான பாதை கூட இல்லாத அந்தக் கிராமத்திலிருந்துதான் அவள் வந்தாள். வீட்டு எடுபிடையாளாய் இருக்கும் நகரங்களுக்கு வரும் ஆயிரமாயிரம் இந்தியப் பெண்களில் இவளும் ஒருத்தி. பெருவில் அப்போது சாதாரணமாய் எல்லாக் குடும்பங்களுமே வீட்டுக்கு ஒரு பெண்பெண்ணை வேலைக்கமர்த்தியிருந்தன. இந்த 'வாக்களிக்கப்பட்ட பூமிக்கு' வரும் இந்தியப் பெண்பிள்ளைகளெல்லாம் இவர்களை கரண்டிப் பிழைத்த எஜமானிகளைத் தான் கண்டார்கள்.

என் வீட்டிலும் பணிப்பெண்கள் வருவதும், போவதுமாய் இருந்தார்கள். ஆனால் சடர்னினை மட்டுமே எங்கள் குடும்பத்தில் நீண்ட காலம் இருந்து ஒரு நண்பியாகவும் மாறினாள். அவள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தபோது அவளுக்கு வயது 17 தான். வாழ்க்கை நிரம்பியிருந்தது. வேலை செய்வதற்கான ஆர்வமுள்ளவளாயும், நம்பிக்கைக்குரியவளாயும் அவள் இருந்தாள். இந்தியப் பெண்களுக்குக் கென்று அமையப் பெற்றது போலதான் உயர்ந்த கன்ன எலும்புகளோடும், ஒலிவ் மர நிறத்து உடலோடும் அவள் இருந்தாள். அவளின் கண்களின் நிறத்தோடு மெட்ச் பண்ணுகிற கருத்த நெடுங்கூந்தல் இரட்டைச் சடை பின்னப்பட்டு விடப்பட்டிருக்கும். அவளின் முகத்தில் ஒரு சிறு புள்ளி வைத்தார் போன்று வாய் இருந்தாலும் பெரிய அளவுக்கு கதைக்கும் போதும், சிரிக்கும் போதும் அது திறந்தது. அவள் ஸ்பானிய மொழி நன்றாகப் பேசினாள். அவளிடம் எதையாவது செய்யச் சொல்லி அவளால் செய்ய முடியாது போனால் கைகளால் முகத்தை மறைத்து நாணிக் கோணிக் கொண்டிருப்பது அவளின்

பழக்கமாக இருந்தது. 'எனக்குப் படிச்சித் தாங்களேன்' என்று கேளுகுவாள். அவள் முயற்சித்துத் தெரிந்து கொள்ளாத விடயங்களென்று எதுவும் இருக்கவில்லை.

அறிந்து கொள்ளப்பட முடியாத ஏனைய பணிப் பெண்களைப் போலன்றி சடர்னினை திறந்த மனத் தவளாயும், பேசுவதற்கு விருப்பமுள்ளவளாயும் இருந்தாள்.

எங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததிலிருந்து எட்டு வருடங்கள் தான் நாம் பிணிந்திருந்தோம். அவள் பிள்ளைப் பராமரிப்புக் கென்று நியமிக்கப் பட்டிருந்ததால் அடுப்படியிலேயே மாயும் ஏனையவர்கள் போலன்றி அதிக நேரத்தை எங்களுடனேயே கழித்தாள். அதிகமான ஏனைய பணிப்பெண்கள்

இருக்கிறது. ஐந்தோ, ஆறோ வெவ்வேறு நபர்களின் மூலம் அவள் தாய்க்கு ஒன்பது பிள்ளைகள் பிறந்தன. இருந்தும் அவற்றில் மூன்று தான் உயிர் பிழைத்தன. தன் தாயுடன் வாழ்ந்த அவன் தினமும் இரவில் குடித்து விட்டு தாயை நையப்படுதல்புது அவளின் ஆரம்ப கால நிகழ்வுகளின் ஞாபகங்களாய் இன்றுமுள்ளது. அடிக்கடி அதை மீட்டிப் பார்ப்பாள். "இதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை நீனா கெப்ரில்லா" - அவள் சொல்வாள் "நான் நினைக்கிறேன் இந்தியப் பெண்கள் அடிபடுவதை விரும்புகிறார்கள் போல, ஏனென்றால் என் அம்மா இப்படி அடிக்கடி சொல்வாள் - அவன் என்னை அதிகமதிகம் நேசிக்கிறான், அதனால் அடிக்கிறான்" என்று.

ஓர் அறையே எல்லாமாக இருந்த வீட்டில்தான் அவர்கள் வசித்தார்கள். அதில்தான் சாப்பிட்டார்கள், உறங்கினார்கள், சமைத்தார்கள், ஒரு கட்டில் தான் அவர்களிடமிருந்தது. அதில்தான் அவளின் அம்மாவும், அம்மாவின் அவனும் படுத்தார்கள். பத்து வயதில் அம்மாவின் அவன் சடர்னினைவை வல்லுறவுப் படுத்தினான். "அம்மாவிடம் இதைச் சொன்னபோது அவள் சொன்னாள், "இதையெல்லாம் நீ பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் எல்லா ஆண்களுமே அப்படித் தான்" என்று. எனக்கு அவனால் பயமாகவிருந்தது. இதனால் நான் வீட்டை விட்டு ஓடி Tacna வுக்கு வந்தேன். அங்குள்ள மார்க்கெட்டில் ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்தேன். அவள் என்னை வேலைக்கு அழைத்தாள். உண்ண உணவும்,

உறங்க ஓர் இடமும் தருவதாகவும், சம்பளம் தரமாட்டேன் என்றும் சொன்னாள்.

அத்துடன் வாரத்தில்

சடர்னினை

போன்று தான் அவளின் வாழ்க்கைக் கதையும் இருந்தது.

எங்களிடம் வேலைக்கு வந்த அனேகர் நோகவே எங்கள் வீட்டுக்கே வந்தவர்கள், ஆனால் சடர்னினை இங்கு வரமுன்னர் வேறொரு வீட்டிலும் வேலைக்கிருந்தாள்.

சடர்னினைவுக்கு அவள் தந்தைபின் முகம் தெரியாது. தன் தாய் இன்னொருத்தனுடன் வாழ்ந்ததுதான் அவளின் ஞாபகத்தில்

ஆங்கிலத்தில்: Gabriella De Ferrari

தமிழ் வடிவம்: எம். கே. எம். ஷகீப்

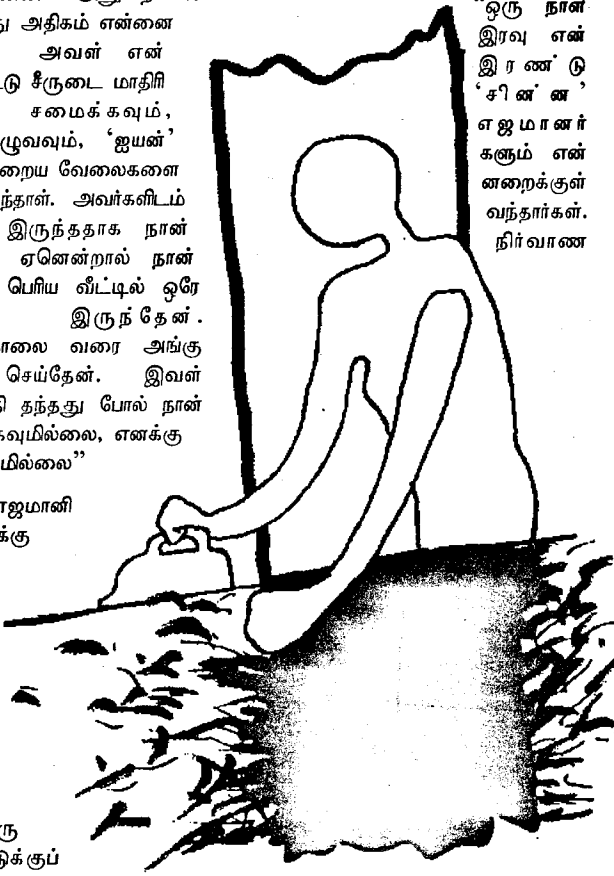
ஒரு நாள் லீவென்றும், மாலைகளில் பாடசாலைக்குப் போகலாமென்றும் சொன்னாள்".

'அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு பெரிய வீடிருந்தது. அதில் தான் அவள் வசித்தாள். அவள் கணவன் ஒரு

இராணுவக் கெட்டன். அவர்களுக்கு மூன்று மகன்களும் உண்டு. கட்டுக்கடங்காத பிள்ளைகள் அவர்கள். அவள் என்னை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தவுடன் முதலில் என்னைக் குளிப்பாட்டினாள். D.D.T யாலோ என்னவோ, என் தலைமயிரைக் கழுவினாள். நாங்கள் இந்தியர்கள்தானே, எங்களுக்கு சுத்தம் சுகாதாரமெல்லாம் தெரியாது. பேன், மூட்டைகளை எல்லாம் எங்களுடன் காஸிக்கொண்டு தீர்ந்து வெள்ளையர்களுக்கு புதுவித நோய்களைப் பரப்பினோம். என்றாலும் நான் சுத்தமாவதையிட்டு அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. அது நல்லம் தானே! ஆனால் அது அதிகம் என்னை நோவுப்படுத்தியது. அவள் என் ஆடைகளை வீசிவிட்டு கீருடை மாதிரி ஒன்று தந்தாள். சமைக்கவும், துப்பரவாக்கவும், கழுவுவும், 'ஐயன்' பண்ணவும் என்று நிறைய வேலைகளை அவள் தான் கற்றுத் தந்தாள். அவர்களிடம் பெரியளவு பணம் இருந்ததாக நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால் நான் மட்டும் தான் அந்தப் பெரிய வீட்டில் ஒரே வேலைக் காரியாய் இருந்தேன். காலையிலிருந்து மாலை வரை அங்கு நான்தான் வேலை செய்தேன். இவள் என்னிடம் வாக்குறுதி தந்தது போல் நான் பாடசாலைக்குப் போகவில்லை, எனக்கு ஒரு நாள் லீவு தரவில்லை”

“என்றாலும் என் எஜமானி இரக்கமானவள். எனக்கு ஸ்பானிய மொழி யெல்லாம் அப்போது தெரியாது. அவள் தான் கற்றுத் தந்தாள். அவளுடன் சேர்ந்து ரேடியோவைக் கேட்பதற்கு எனக்கு அனுமதி தந்தாள். அவளுடன் நான் ஒவ்வொரு நாளும் மார்க்கெட்டுக்குப் போவேன். அப்படிப் போகும் போது உங்கள் வீட்டைக் கடந்து தான் நாங்கள் போவோம். பூக்களும், செடிகளும் நிறைந்த பெரிய வீடு! எப்போதாவது இங்கு வேலை செய்வேன் என்று நான் அறிந்து தான் இருந்தேன். அந்த வீட்டில் நான் நீண்டகாலம் இருந்தேன். ஆனால் சந்தோசமாய் இருக்கவில்லை. அவ்வீட்டில் எல்லாம் குறிப்பாய் நாம் சாப்பிட்டவை புதிதாயும் விசேஷமாயும் தான் இருந்தன. கிராமத்தில் என்றால் நாங்கள் சோளமும், கிழங்கும்தான் சாப்பிடுவோம். ஏதும் விசேஷ மென்றால், “இலாமா” இறைச்சி திண்போம். எஜமானியின் வீட்டில்

எனக்கென்று ஒரு கட்டிலும், இரவு விளக்கொன்றும், சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள தனியான ஷவரொன்றும் இருந்தது. அவள் பின்னுவதற்கு பழக்கித் தந்தாள், நானாக, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் போடுவதற்கென்று ஒரு ஸ்வெட்டர் பின்னினேன். ஒரு நாள் அம்மா என்னைத் தேடிக்கொண்டு அங்கே வந்துவிட்டாள். அவளுக்கு எஜமானி காசு கொடுத்ததும், என்னை அங்கே இருக்கவிட்டு விட்டுச் சென்று விட்டாள்.”

மாகவே நின்ற அவர்கள் என் கட்டிலில் ஏறினார்கள். என்னுடைய அம்மாவின் 'அவன்' செய்த, நான் செய்ய விரும்பாதவற்றை நான் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். நான் பயத்தால் திகைத்துப் போனேன். பின்னர் அவர்களின் அப்பா வந்து அவர்களிருவரையும் வெளியேறுமாறு உத்தரவிட்டார். மறுநாள் எஜமானி என்னை வீட்டை விட்டுப் போகுமாறு சொன்னாள். எனக்கு கவலையாகவும், சரியான பயமாகவும் இருந்தது. என்னிடம் பணமும் இருக்கவில்லை. நான் சந்தைக்குப் போய் அங்கு மீன்

விற்பனைக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணிடம் உங்களின் அம்மாவிடம் வேலையாள் தேவையா என்று கேட்கச் சொன்னேன். இப்படித்தான் நான் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.”

எழுதவும், படிக்கவும் சடர்னினை அதிகம் விரும்பினாள். அவள் மாலையில் பாடசாலைக்குப் போனாள். மிக விரைவாய் கற்று விடுவோம் என்று அவளே உணராத அளவுக்கு அவள் திறமையாக இருந்தாள். என்னுடைய புத்தகங்களை அவள் வாங்கிப் படிப்பாள். வீட்டுப் பாடங்கள் செய்ய இருக்கிற நாட்களில் ஒன்றாக என்னோடு இருந்தே படிப்பாள். விரைவிலேயே அவள் கணிதத்தை நன்றாகச் செய்யத் தொடங்கினாள். இத்தாலியச் சொற்களையும் நன்றே கற்று விட்டாள். எங்களிடம் வேலை செய்த பணிப்பெண்களில் இவள் ஒருத்தி தான் இத்தாலியன் மொழியை பேசக் கற்றுக்கொண்டவள்.

சடர்னினை உண்மையான கத்தோலிக்க கராக எப்படி இருப்பது என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளவும் விரும்பினாள். Seirra வில் எல்லோரிலும் பார்க்க மிக மோசமானவர்கள் பாதிரிகள்தான் என்று அவள் என்னிடம் சொன்னாள். அவர்கள் பெண்களை வல்லுறவுப் படுத்தினார்கள், வீடுகளிலிருந்து திருடி வரும்படியெல்லாம் அவர்களைப் பழக்கினார்கள் என்றும் அவள் என்னிடம் சொன்னாள். மக்களை நரகத்தைக் கொண்டு அச்சுறுத்தி தங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அவர்கள் பெற்று விடுவார்கள் என்றாள். அனேக இந்தியர்களைப் போல சடர்னினைவும் ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றினாள். Spaniards கள் மக்கள் மீது வலிந்து திணித்த ஒரு கூட்டுக் கத்தோலிக்க மதமே அவள் பின்பற்றி வந்தது. அத்துடன் இந்தியர்களிடம் என்று நிறைய மரபு வழிமுறைகளும் இருந்தன. சடர்னினை வுக்கு அற்புதங்கள், மற்றும் புனிதர்கள், முனிவர்களிலெல்லாம் நம்பிக்கை அதிகம். சாபங்கள், சகுனங்களிலும் அவள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாள். அத்துடன் அவளுக்கு மரங்களையும், விலங்குகளையும் கொன்றொழிக்கிற காற்றை அனுப்பும் பூமித்தாயில் அவள் பெரும் பயங்கொண்டவளாயிருந்தாள்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் அவள் தன்னிடமுள்ள சிறந்த உடையை (மென்மஞ்சள் நிறத்தில் சின்னச்சின்ன பூக்கோமிட்ட) அணிவாள். பின்னிய கூந்தலின் அடியிலும் தலையிலும் ஏனைய இவள் போன்ற பணிப்பெண்களைப் போன்றே

இறுக்கமாக ஒரு ரிப்பனைக் கட்டி அங்காடிக்குச் செல்லத் தயாராவார்கள். இங்கு தான் அவர்களின் 'சமூக வாழ்வின்' நிகழ்வுகளைல்லாம் இடம்பெறும்! அதன் பிறகெல்லாம் என்ன நடந்தது என்று அவள் சொல்லவில்லை. அம்மாவும் அதுபற்றியெல்லாம் கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டாள். ஆனாலும் இது போன்ற ஞாபியு ஒன்று கூடல்களுக்கும், அனேக பணிப்பெண்கள் கர்ப்பினியாகிப் போனதற்கும் ஒரு நேரடி தொடர்பு இருந்ததாகவே பட்டது. சட்ரினா திங்கள் காலையிலே வரும் மற்ற பணிப்பெண்களை ஒரு மாதிரியாய் பார்ப்பாள். அவள் மட்டும் ஞாயிறு இரவே வந்துவிடுவாள். அவள் எங்கள் பெரிய கேட்டியில் நாங்கள் கடற்கரையிலிருந்து திரும்பி வரும் வரைக்கும், அவள் எங்களுக்காக வாங்கி வந்திருக்கும் இனிப்புக்களை மறைத்துக் கொண்டு காத்திருப்பது இன்றும் கண்ணுக்குள் இருக்கிறது.

காலப் போக்கில் அவள் எங்கள் குடும்பத்தின் இணைப்பியாத ஒரு பங்காளியாகிவிட்டாள். நாங்கள் சுற்றுலாக்கள் செல்லும்போதும் நான் வெளியூர்ப் பாடசாலையில் இருந்த போதும் அவள் வீட்டிலேயே இருப்பாள். வீட்டுக்கு வந்தவுடன் அவள் நிறைய நிறையக் கேள்விகள் கேட்பாள். எங்கள் புதிய ஆடைகளையும், பொருட்களையும் புதினமாய்ப் பார்ப்பாள். அவளுக்கு பொறாமையாக இருந்தாலுங் கூட அதைக் காட்டிக்கொள்ள மாட்டாள். நாங்கள் வாங்கிய பொருட்களைச் சுற்றி வந்த பேப்பர்கள், மட்டைகள், பெட்டிகள், ரிப்பன்கள் எல்லாவற்றையுமே கேட்டு வாங்கிச் சேர்த்து வைப்பாள். அவள் எங்களைமிட்டு மிகப் பயந்ததெல்லாம் நாங்கள் செல்லும் விமானத்தை பூமித்தாய் விழுத்தாட்டி விடுவாள் என்று தான்!

கல்லூரியிலிருந்து வீடு வந்த ஓர் நாளில் அவள், என் அம்மாவின் கார்ச்சாரதி இஸ்மாயிலுடன் காத்தலயப்பட்டிருப்பதையும் அவனும் இவளை விரும்புவதாகவும் சொன்னாள். அவர்கள் காத்தலத்தார்கள். இந்த விஷயத்தை அம்மாவிடம் எப்படிச் சொல்வதென்று நாம் பயமாய் யோசித்தோம். அப்போதே முப்பது வயதாயிருந்த சட்ரினா அவளை விடவும் வயது கூடிய, அவளை விட வெள்ளையான இஸ்மாயிலுடனான தொடர்பை அம்மா ஏற்றுக் கொள்வாளோ என்று தான் மிகவும் பயந்திருந்தாள்.

நான் மீண்டும் திரும்புவதற்குள்ளாகவே அவளின் திருமணம் நடந்தேறியது. திருமண ஆடையை அவள் கையடக்கவே தைத்து, திருமணத்தன்று ஓர் 'உண்மை மணப் பெண்ணைப்' போலவே இருந்தாள்.

இக்கல்யாணத்திற்காக அவளின் முடியை கட்டையாக வெட்டியிருந்தாள். நாங்கள் திருமண அன்பளிப்பாக தையல் மெஷினொன்றும், பிரிட்ஜ்ஜொன்றும் கொடுத்தோம். அவள் எங்களில் விஷேசமான ஒருத்தியாக இருந்ததுதான் இதற்குக் காரணம். அத்துடன் நாளாந்தப் பணிப் பெண்ணாக வேலை பார்க்குமாறும் நாம் கேட்டுக்கொண்டோம். அவள் கர்ப்பினியானதும் எங்களிடம் வந்து, தன் கணவன் போதியளவு பணம் சேர்த்து வைத்திருப்பதாகவும், தன்னை வீட்டிலேயே வந்து ஒரு உண்மைத் தாயாக இருந்து விடும்படியும் சொல்லியதாக ஒரு வகைப் பெருமிதத்துடன் சொன்னாள். பின்னாளில் அவளது கணவன் ஒரு சிறு மளிகைக் கடை போடுமளவு போதிய பணத்தைச் சேர்த்து வைத்திருந்தான். அவள் இப்போது அக்கடையில் தான் ஒருத்தியாய் தொழிலும் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அண்மையில் அவளின் வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன். வீடு அழகாய்ச் சுத்தப்படுத்தப்பட்டும், என் தாய்க்குத் தேவையற்ற பொருட்களைக் கொண்டு நிரம்பியதாயும் இருந்தது. எங்கள் புகைப்படங்களை ரி. வி. க்கு மேலே அவளின் பிள்ளைகளின் படங்களுக்கு அருகே வைத்திருந்தாள். அவள் என் தாயின் மரணச் சடங்கின் போதும் கறுப் பாடையணிந்து எங்களில் இருத்தியாக வந்து கலந்து கொண்டாள்.

காலங்கள் மாறிப்போனாலும் சட்ரினாவில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. தன் பிள்ளைகள் ஒரு வியாபார முறையை கற்பதற்குப் போதுமான பணத்தைச் சேர்த்து விட வேண்டும் என்பதுதான் அவள் கணவாக இருந்தது. அதற்கோ என்னவோ அவளின் கடை திருடர்களதும் பயங்கரவாதிகளதும் கொள்கையிலிருந்து தப்ப இரும்புச்சட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. நான் அவளிடம் 'என்ன நடந்தது?' என்று கேட்டேன். தயக்கத்துடன் அவள் இப்படிச் சொன்னாள்: "இதெல்லாம் நவீன காலம்...." சொல்லிவிட்டு பல வருஷங்களின் முன்பு தனக்குத் தெரியாததை, கஷ்டமானதை எதிர் கொள்ளும் போது முகத்தால் கையை மறைத்துக் கொள்வது போல் மறைத்துக் கொண்டாள். எனக்கு அதற்கு மேல் வேறொன்றும் கேட்கத் தோன்றவில்லை.

ஓவியம்

ஓவ்வொரு

வாழ்க்கையாய்ப் பிரித்து
தரையில் கரைத்து சிந்தும்
ஓவியம் இது!

இதன் இதயத்திலும்பிய
கவிதைகளும்.....

பாவப்பட்டவை தான்!

வெறும் ஓவியத்தின் வாழ்வில்
என்ன அர்த்தமிருக்க முடியும்?

அசைய முடியாக்கைகளும்...

நகர முடியாக்கால்களும்...

பேச முடியா உதடுகளும்...

சந்தேகமே இல்லை-

வாயில்லா ஜீவன்

ஆடாதசையாது

சுவரில் மாட்டப்பட்டிருக்கிறது!

பல்லிகள் எச்சில் படுத்துவதையும்
எதிர்க்காமல்.

வருகிறவர்களுக்கென்ன

வரைந்தவனை.....

வாழ்த்திவிட்டுப் போகிறார்கள்!

'சட்டங்களால்'

சிலுவையரையப்பட்டிருக்கும்

ஓவியத்தைப் பார்த்து

உண்மை தெரியாதவர்கள்.....

உயிரோவியம் என்றார்கள்.....?

அனார்

நீங்கள் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் எழுத்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலும் அந்நேரத்தில் எழுதக் கொண்டிருந்தவர்களைப் பற்றியும் கூற முடியுமா?

அந்தக் காலம் சுதந்திரம் கிடைத்ததற்குப் பிற்பட்ட காலம். அந்தக் காலத்தில் வாசிப்பதற்குரிய சூழல் இருந்தது. வாசிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் பாடசாலைச் சூழல் தான். பாடசாலைக்கு எழுத்தாளர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக்காக வந்தனர். எம்.வை.எம். முஸ்லிம். அல. அப்துல் ஸமது. மருதுரர்க்கொத்தன் போன்றவர்கள். இவர்களுள் எம்.வை.எம். முஸ்லிம். பாடசாலையில் "கலாவல்லி" என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதற்கு ஆசிரியராக என்னைத்தான் நியமித்தார். அதனாலேதான் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அவ் உந்துதலால் வாசிக்கத் தொடங்கிய நான் "தினமணிக் கதிர்" எடுப்பேன். நாங்கள் "கலாவல்லி" பத்திரிகையை 3 மாதத்துக்கொரு தடவை வெளியிட்டோம். அந்தக் காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாக்கம் இருந்தது. 1954ல் அதனை எச்.எம்.பி. முகிதீன் தான் அங்கு கொண்டு வந்தார். ஆனால் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க வரலாற்றில் அவரைப் பற்றிக் கூறப்படவில்லை. அவர் மட்டக்களப்பு தெற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கினார். அதில் நான். அபுல் மாஸ்டர். அல. அப்துஸ்ஸமது. கவிதாலியார். மீரா மாஸ்டர். பொத்துவில் யுவன். சாந்தலிங்கம் இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து மட்டக்களப்பு தெற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாக்கம் பெற்றது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் யாழ்ப்பாண தாக்கத்திலிருந்து கொழும்பில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு இயக்கமது. அதில் கைலாசபதி. அந். சுந்தராமி. சிவத்தம்பி. முருகையன். அ. முத்துலிங்கம். சமீம் போன்றவர்கள் அப்போது இருந்தனர். பெரும்பாலும் அன்று நிலப் பிரச்சினை பற்றித்தான் எழுதி வந்தோம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சாதிப் பிரச்சினை அங்கு இல்லை. அங்கு இருந்த உண்மையான பிரச்சினை நிலப்பிரச்சினை. அதைக் கூட எங்களுக்கு எழுத்தில் வடிக்கத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேதான் கிராமியக் கவிதைகளில் இருந்து எழுத்தத் தொடங்கினோம். நாங்கள் எழுதுவதற்கு வாசிப்புத் தான் முக்கிய காரணம். அடுத்தது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாக்கம்.

பிற்காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சில மாறுபாடுகள். சிலர் தாங்கள் தலைமைக்கு வரவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள். எஸ்.பொ போன்றோர்கள் தலைமைத்துவம் வேண்டுமென்பதற்காக விலகி நின்றார்கள். அவர்களின் போக்குகளில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாக்கம்தான் இருந்தது. மு. தளையசிங்கத்தின் எழுத்தும் அதிதீவிரமானது. அவர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலிருந்து விலகிச் சென்ற போதும் முற்போக்குத்தான் அவர்களின் எழுத்துக்களுக்கு காரணம். தற்காலத்திலே எங்களுக்கு சில பேதங்கள் இருந்த போதும் எழுத்தை ஊன்றி எழுதுவதற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் ஒரு வலுவான காரணம்தான். அந்தக் காலத்தில் நுஸ்மான் போன்றவர்கள் கல்வி கற்கிறார்கள். அவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் எல்லாம் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் தமிழரசுக் கட்சியில் இருந்தனர். பிற்காலத்தில்தான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் களுடன் இணைந்தவர்கள்.

“மொழிகள் இனிப்பதில்லை ஆகையால் எங்களுக்கு மொழி வெறி இல்லை. மொழிப்பற்றே உண்டு!”

ஏ. இக்பால்

கவிஞர், சிறுகதை எழுத்தாளர், தமிழ் பாடநூல் ஆசிரியர், ஆய்வாளர் - வரலாறு, விமர்சனம், இலக்கியம் என பல்வேறு தளங்களில் செயற்பட்டு வருபவர். ஆசிரியராக பின்னர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை வீரேயரையாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

முஸ்லிம் கலைச் சுடர் மணிகள் (1965), மொலானா றுமியின் சிந்தனைகள் (1969), மறுமலர்ச்சித் தந்தை (1971), பாக்கீர் மாக்கார் (1990), நம்ப முடியாத உண்மைகள் (1992), கல்வி ஊற்றுக் கண்களில் ஒன்று (1994), இலக்கிய ஊற்று (1996) என்பன இவரது நூல்களாகும்.

“மறுமலர்ச்சித் தந்தை” என்ற வரலாற்று நூலுக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசை 1971ல் பெற்றவர். 1998ல் “மாயத் தோற்றம்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும் “New Path” (1999) என தனது கவிதைகள் சிலவற்றை தமிழ் மூலத்துடன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புச் செய்து வெளியிட்டுள்ளார். “முழுக்க முழுக்க சூழலின் தாக்கத்தினால்தான் எழுதுகின்றேன். வாசிக்கின்ற தாக்கத்தினால்தான் ஆய்வு செய்கின்றேன்” என்கிறார்.

சந்திப்பு : எம். பெளசர்

நங்கள் கிரண்டு தளங்களில் செயற்பட்டு வருகின்றீர்கள். ஒன்று - கவிதை, அடுத்தது ஆய்வு. அவ்விரண்டு பிரதான தளங்களில் உங்கள் ஆளுமை கூடுதலாக வெளிப்பட்ட தளம் எது என்று கூற முடியுமா? நீங்கள் சிறு கதைகளும் எழுதியுள்ளீர்களே?

ஆரம்ப காலத்தில் சிறுகதை எழுதவேண்டும் என்றதான் நினைத்தேன். காரணம் என்னவென்றால் பொன்னுத்துரையுடைய தாக்கம் இருந்தது. எஸ். பொன்னுத்துரை சிறுகதை எழுதினால் உடனடியாக பிரசுரிக்கமாட்டார். அதனை மாதக்கணக்கில் வைத்திருந்து திருத்தித் திருத்தி சில யுக்திகளைக் கையாண்டுதான் பிரசுரிப்பார். ஆகையினால் நானும் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை. அந்நேரத்திலே மரகதத்தில் "சந்தர்ப்பம்" என்ற ஒரு சிறுகதை எழுதினேன். அந்தக் கதை வெளிவந்தவுடன் சமூக மட்டத்திலிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. இரண்டாவது 1959ல் "தினகரன்" பத்திரிகையில் ஒரு படத்தை தந்து கதை எழுதச் சொன்னார்கள். அதில் நான் முதல் பரிசு பெற்றேன். அந்தக் காலத்தில் நான் இறுக்கமான சிறுகதைகளை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு சிந்தாமணியில் "பெரு மூச்சு" என்ற கதை எழுதினேன். அக்கதையால் என்னுடைய அடுத்த வீட்டவர்களே சண்டைக்கு வந்து விட்டார்கள். ஆதலால் இன்றைக்கு சிறுகதைகள் எழுதும் போது அதில் நேரடியான உண்மைகளை எழுதுவது கஷ்டம். சிறுகதையில் எழுதக் கூடிய விஷயங்களை கவிதைகளில் ஆழமாக எழுத முடியும். அதனால் கவிதையை அதிகமாக எழுதத் தொடங்கினேன்.

எழுத்தை நீங்கள் யாதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாகனமாக பயன்படுத்தினீர்களா?

முழுக்க முழுக்க சூழலின் தாக்கத்தினால் தான் எழுதுகின்றேன். வாசிக்கின்ற தாக்கத்தினால்தான் ஆய்வு செய்கின்றேன். இவற்றைவிட எனக்கு எழுதாமல் இருக்க முடியாது என்பதற்காகவே எழுதுகின்றேன். விசயங்களை மனதில் வைத்துக் கொள்வது கஷ்டமாக இருப்பதால் எழுதாமல் இருக்க முடியாது என்னும் கோட்பாடே என் முன்னால் உள்ளது. அதற்காகத்தான் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன். பல விளைவுகள் இருந்தாலும் எழுதாமல் இருக்க முடியாது. எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

ஈழத்து தமிழ்ச் சூழலில் கீழ்க்குப் பிராந்தியம் நாட்டார் கியல்ல ஒரு வளமிக்க பகுதியாக கிருந்து வருகிறது. நாட்டார் கியல்ல தொடர்ச்சி காரணமாகத்தான் கிப்பிரதேசம் அதிகமான எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவதற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது. கித்தொடர்ச்சியை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கின்றீர்கள்?

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சங்க காலத்திற்கு முன்னே நாட்டார் இலக்கியம்தான். நாட்டார் இலக்கியத்தினால்தான் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்தது. உலகத்திலே இன்றைய நாட்டார் இயலில் சிறந்த விற்பனர்களாக இருக்கின்ற பேராசிரியர் "லூர்த்து". "வானமாமலை" போன்றவர்களெல்லாம் இதனை ஆய்வு செய்து அப்பட்டமாக கூறியுள்ளார்கள். நான் வளர்ந்த சூழலில் நாட்டார் இலக்கியம் ஆழமாக வேருன்றி இருக்கிறது. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில், சம்மாந்துறை போன்ற பகுதிகளில்தான் இயற்கையான நாட்டார்பாடல் இருந்து வந்தது. இவர்களின் நாட்டார் பாடல்களை மனதில் இருத்தி அல்லது பிரதி பண்ணியேதான் திருகோணமலை வரை நாட்டார் பாடல் பரந்திருக்கிறது. ஆனால் உரிமைக்குரியவர்கள் இம்மூன்று பகுதியினரும்தான். இம்மூன்று பகுதியினரும் தவிர்ந்தவர்களுக்கு நாட்டார் பாடல் வளம் "சுட்டுப் போட்டாலும் வராது." என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடுத்தது அவர்களைய ராகங்களும் கூட மூன்று விதமானது. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு ராகம் இருக்கிறது. நான் அண்மையில் குருநாகலுக்கு போன போது ஒருவர் கூறினார். "எங்கள் பகுதிகளிலும் நாட்டார்பாடல் இருக்கின்றது. நான் சொல்கின்றேன்" என்று சொன்னார்.

நாட்டார் பாடல்களை ஆய்வு செய்திருந்தால் மக்களுடைய சமுதாய வளர்ச்சி, சமுதாய போக்கு எப்படி மாறியிருக்கிறது என்பது தெரிய வந்திருக்கும். உதாரணமாக காட்டுக்குள்ளே அலைந்து திரிந்த மனிதன் பிறகு காடு சாந்த முல்லைக்குள் வந்து மருத்தத்தில் நிலைத்தவுடன்தான் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு வருகின்றது. அந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் அத்தனையும் இந்த நாட்டார் பாடல் சொல்கிறது. இந்த சமுதாய வளர்ச்சியை இவர்கள் ஆய்வு செய்யவில்லை.

இருந்து வந்தது. இவர்களின் நாட்டார் பாடல்களை மனதில் இருத்தி அல்லது பிரதி பண்ணியேதான் திருகோணமலை வரை நாட்டார் பாடல் பரந்திருக்கிறது. ஆனால் உரிமைக்குரியவர்கள் இம்மூன்று பகுதியினரும்தான். இம்மூன்று பகுதியினரும் தவிர்ந்தவர்களுக்கு நாட்டார் பாடல் வளம் "சுட்டுப் போட்டாலும் வராது." என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடுத்தது அவர்களைய ராகங்களும் கூட மூன்று விதமானது. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு ராகம் இருக்கிறது. நான் அண்மையில் குருநாகலுக்கு போன போது ஒருவர் கூறினார். "எங்கள் பகுதிகளிலும் நாட்டார்பாடல் இருக்கின்றது. நான் சொல்கின்றேன்" என்று சொன்னார்.

இந்த நான்கு வரிசுகளும் சொல்கின்றது. இலங்கை பூராவும் நாட்டார் பாடல்கள் உள்ளது. அதனைத் தேடி எடுத்து ஆவணப்படுத்த வேண்டும். இனிமேல் வரும் காலத்தில் படித்து வரும் பிள்ளைகள் அதனைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் தொடக்கம் புலமைசார் மட்டங்களில் கூட நாட்டார் கியல் தொடர்பாக பல ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நீங்கள் நாட்டார் கியல் சரியான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறீர்களா?

இல்லை. அவர்கள் நாட்டார் பாடல்களை தொகுத்துத்தான் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பில் முதன்மை பெறுபவர்

வெள்ளவத்தை மு. ராமலிங்கம் இரண்டாவதாக ஏ.ஆர்.எம். சலீம், மூன்றாவதாக எம்.வை.எம். முஸ்லிம், நான்காவதாக சு. வித்தியானந்தன், ஐந்தாவதாக எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், ஆறாவதாக எப்.எல். நடராசா, ஏழாவதாக முத்துமீரான். இவர்களெல்லாம் ஆய்வு செய்யவில்லை. இவர்கள் நாட்டார் பாடல்களை எடுத்து அவர்களுக்கேற்றவாறு மாற்றியும் இருக்கிறார்கள். நாட்டார் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தியதனால், இவர்களுக்கு ஒரு நன்றிக்கடன் உண்டு. இவர்கள் நாட்டார் பாடல்களை ஆய்வு செய்திருந்தால் மக்களுடைய சமுதாய வளர்ச்சி, சமுதாய போக்கு எப்படி மாறியிருக்கிறது என்பது தெரிய வந்திருக்கும். உதாரணமாக காட்டுக்குள்ளே அலைந்து திரிந்த மனிதன் பிறகு காடு சார்ந்த முல்லைக்குள் வந்து மருத்தத்தில் நிலைத்தவுடன் தான் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு

படிப்பறிவில்லாத மக்கள் தங்கள் உணர்வுகளை மிகவும் காட்டமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அதே நேரத்தில் எடுத்தவுடனே கண்டவுடனே பாடுகின்ற தன்மை அவர்களுக்கு இருந்தது. உதாரணமாக நான் கலியாணம் முடித்துப் போன போது "கருவாப்பெத்த" என்ற ஒரு பெண் வீதியில் கண்டு, நீ கலியாணம் முடித்திருக்கிறாயா? தனியா வந்தாயா? மனைவியுடன் வந்தாயா? என்று கேட்டா. நான் "மனைவியுடன் தான் வந்தேன்" என்று சொன்னேன். அப்போது அவ சொன்னா

"தங்க நிறமோ

தாமரையின் பொன்னிறமோ

பொங்கு கடலோ உங்கள்

பொஞ்சாதி என்ன நிறம்....?"

என்று படித்துக் கொண்டு போன. அப்படியான ஆற்றல்

அந்த மக்களிடம் இருந்தது. அவர்களுடைய விசயங்களை சொந்தக்காரர்கள் ஆவணப்படுத்தவில்லை. அண்மையில் ஒருவர் சொன்னார் 'என் தாய் பாய் இளைத்து இளைத்து இரவெல்லாம் கண்ணீர் விட்டு பாடிக்கொண்டிருப்பா. அது அவரின் வறுமையைப் பற்றித்தான்' என்று சொன்னார். அவற்றையெல்லாம் ஆவணப்படுத்தியிருந்தால் அந்த மக்களின் சமுதாய அமைப்பைப்பற்றி ஆய்வு செய்திருக்கலாம்.

இலங்கை இடதுசாரிகளெல்லாம் SLFP க்குப் போய் முட்டுக் கொடுத்தார்கள். மாளிகை விழும்போது முட்டுக்களெல்லாம் கீழே இருக்கிறது. இது போன்றொரு வீழ்ச்சிதான் இது. சரியான செயல்திட்டம் அமைத்து அவர்கள் செயற்படவில்லை SLFP அரசாங்கம் வந்தால்தான் இலக்கியம் வளர்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

வருகின்றது. அந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் அத்தனையும் இந்த நாட்டார் பாடல் சொல்கிறது. இந்த சமுதாய வளர்ச்சியை இவர்கள் ஆய்வு செய்யவில்லை.

கிலங்கையின் தமிழிலக்கியத்தின் போக்கில் வட பிரதேசம் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு எதிரான அல்லலு சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான கிலக்கிய வெளிப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தியது என்றும், கிழக்கில் நலபிரபுத்துவ ஆதிக்கம் கிருந்தும் கிழக்கு எழுத்தாளர்கள் கிவ் நல பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக எழுதவில்லை என்றும், அதற்கு எதிராக சாதாரண மக்கள் நாட்டார் பாடல்களுக்கூடாக கிவ் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தி கிருக்கின்றார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

நில உரிமையில் எங்கள் சொந்தக்காரர்கள் கூட செய்ததை நியாயம் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே முல்லைக்காரனுடைய சின்ன பரப்பு நிலத்தையும் அவனுக்கு "சோத்து" நெல்லைக் கொடுத்து அவனின் வீட்டு வளவின் ஒரு பகுதியையும் அவர்கள் சுரண்டியுள்ளார்கள். நிலம் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இரக்கம் குறைவு. அவ் விடயங்களை எடுத்துக் காட்டியது. நாட்டார்பாடல்கள் தான்.

"சோற்று நெல்லை தந்தாங்க

சொச்ச நெல்லையும் தந்தாங்க

பிறகு வளவை எடுத்துக் கொண்டாக" என்ற கருத்துப்பட இப்படி எத்தனையோ பாடல்கள் உண்டு. உண்மையில் சமூக அடக்குமுறைக் கெதிராக

நாட்டார் பாடலினூடாக தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டியதற்கு அடுத்த கட்டமாக எழுத்து பயன்பாட்டிற்கு உணர்ச்சிகளை

பிற்காலத்தில் அதனைப் படித்த பிள்ளைகள் உணர்ந்தவர்கள். அநீதிகளை எடுத்துக்காட்டினார்கள். அதில் ஆழமாக அப்பிரச்சினை குறிப்பிடப்படா விட்டாலும் சிறுகதைகள் எழுதிய அல. அப்துல் ஸமது அதில் முதன்மை பெறுகிறார். பித்தன் மட்டக்களப்பிலிருந்த ஒரு வியாபார சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையை சொன்ன போதும் நில சம்பந்தமான சமுதாய வாழ்க்கையை அல. அப்துல் ஸமது படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அந்தக் காலத்தில் இந்தியக் கதைகளுடைய தாக்கம் இருந்த போதும் கூட அவர் இந்தப் பகுதியை எழுதிக்காட்டும் போது பத்திரிகைகள் அதனை தமிழ் நாடாக மாற்றிக் காட்டியது. அப்படிப்பார்க்கும் போதும் யாழ்ப்பாண தாக்கத்தின் பின்புதான் இந்த மக்களைப் பற்றி இப்பிரதேச எழுத்தாளர்கள் உணர்ந்தனர். ஆறுமுக நாவலர் போன்றவர்களின் இலக்கியங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்த போது இங்கு இவர்களும் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சமயம் சம்பந்தாகவே. சமூக சம்பந்தமாக செயற்பட்டது ஆக்க இலக்கியத்தில் தான். அதிகமாக எழுதியவர் பொத்துவில் யுவன். இவர் நிறையக் கவிதை எழுதியிருக்கிறார். இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் முதலாவது நாடகம் செய்தவர் அவர்தான்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் கியக்கத்துடனான உங்கள் ஈடுபாடு எப்படி ஏற்பட்டது?

ஆரம்பத்தில் ஆகர் சிக் கப்பட்டுத்தான் இரண்டாவதாகத்தான் கருத்து. ஏனென்றால் மட்டக்களப்பில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இருந்தது. அவர்கள் முற்போக்குக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அவர்களுடைய இயக்கத்தில் இருந்த “முல்லைமணி” போன்றவர்களுடைய எழுத்துக்கள் கூட எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை. காரணம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிதான். அதனுடைய ஆக்க வளர்ச்சிகள், ஆக்க ஆழங்கள். நான் கூட இஸ்லாமிய சித்தாந்தத்தை ஆழமாகப் படித்தது மாக்ஸிச சித்தாந்தத்தில் அமுங்கிய பிறகுதான். அக்காலகட்டத்தின் தேவையாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இருந்தது.

நங்கள் சொல்கின்றீர்கள் மக்களின் பிரச்சினைகளை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பிரதிபலித்தது என்று. ஆனால் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை தீவிரமாக வெளிக்காட்டி அந்தப் பிரச்சினைக்கான அரசியல் போராட்டத்தளத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தோல்வியுற்றுத்தானே இருக்கிறது?

உலகத்திலே மாக்ஸிசம் தோல்வியுற்றதற்கு காரணம் செயல்முறைப் பிழைதான் உதாரணமாக இலங்கை இடதுசாரிகளெல்லாம் SLFP க்குப் போய் முட்டுக் கொடுத்து தாரர்கள். மானிகை விழும் போது முட்டுக்களெல்லாம் சீழே இருக்கிறது. இது போன்றதொரு வீழ்ச்சிதான் இது. சரியான செயல்திட்டம் அமைத்து அவர்கள் செயற்படவில்லை SLFP அரசாங்கம் வந்தால் தான் இலக்கியம் வளர்க்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் கைலாசபதி போன்றவர்கள் அவர்களுடைய சிந்தனைகளை அன்றும் அப்படித்தான் செய்திருந்தார்கள். ஆட்சி மாறும் போதும் அப்படித்தான் செய்திருந்தார்கள். கைலாசபதி ஆக்க இலக்கியம் செய்யாது விட்டாலும் அவர் சிந்தனைப் போக்கை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். முற்போக்கு இலக்கியத்தில் இருந்தவர்கள். இதனை சரியாக கவனிக்கத் தவறி விட்டார்கள்.

அரசியல் ரீதியான முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோல்விகளுக்கு என்ன காரணம்?

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோல்விகளுக்கு முக்கிய காரணம் அன்றைய அரசியல் காரணங்கள் தான். அரசியல்வாதிகள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் அரசியலைப் பாவிப்பதற்கு விடவில்லை.

வரலாற்றை எடுத்துப் பார்க்கும்போது தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் அபிப்பிராயங்களுக்கும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அரசியல் அபிப்பிராயங்களுக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறதே.

மாக்ஸிய சித்தாந்தத்தில் உள்ள முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கூட அரசியலை மாற்றினார்களே தவிர முற்போக்கு அரசியலை உருவாக்கவில்லை. அரசியலை மாற்றி கைக்கொள்ளலாம் என்று

நினைத்தார்கள். அது இலங்கையைப் பொறுத்தவரை எப்படியாச்சு என்றால் இடது சாரியாக இருந்து முற்போக்கை ஆதரித்தவர்கள். தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள பிரச்சினைகளை ஒன்றாகப்பார்த்தார்கள். இரண்டு மொழி ஒரு நாடு என்று கூறினார்கள். மொழிப் பிரச்சினை வந்தவுடன் சிங்கள இடதுசாரி என்றும் தமிழ் இடதுசாரி என்றும் மாறவேண்டி ஏற்பட்டது. அந்த மாற்றத்தின் விளைவை இங்கு இவர்கள் தீர்த்துக் கொள்ளவில்லை. தீர்த்துக் கொள்ளாததற்கு காரணம் உலக முதலாளித்துவ சக்தியின் பலம்தான். அது மதம் போன்றவற்றுக்குள்ளால் ஊடுருவி வந்திருக்கலாம். இவற்றை எதிர்க்கக் கூடிய சக்தி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு இருந்ததே ஒழிய அதனை வளர்த்தவர்களுக்கு இல்லை.

மட்டக்களப்பில் காசியானந்தன், செ.கிராசகூரை போன்றவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இருக்கவில்லை. ஆனால் காசியானந்தன், கிராசகூரை போன்றவர்களின் கவிதைகளைப் பற்றி அதிகமாக பேசப்பட்ட காலம் இருந்திருக்கிறதே?

அவர்களுடைய கவிதைகள் முதலாளித்துவம் சார்பாகவும் இன, மொழி வெறியாகவுமே இருந்தன. காசியானந்தனுடைய பாடல்கள் மொழி வெறியுடையது. தமிழர்களுடைய சமூக வளர்ச்சி பற்றிப் பேசாமல் எல்லாம் இனம் மொழி வெறியாகத்தான் இருந்தது. நானும் அவரும் எங்கோ ஒரு கவியரங்கத்தில் பங்குபற்றிய போது, அவர் மொழியைப் பற்றித் வெறியாகச் சொன்னார். நான் சொன்னேன். “மொழிகள் இனிப்பதில்லை. ஆகையினால் எங்களுக்கு மொழி வெறியில்லை மொழிப்பற்றே எங்களுக்குண்டு!” என்றேன். காசியானந்தன் மொழியால் சமுதாய விழிப்புணர்வை சாதிச்சதில்லை அவர் எதற்குள்ளே விழுந்திருக்கிறார்.

தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை காசியானந்தன் வெளிப்படுத்தியதை நங்கள் கிப்படித்தான் பார்க்கின்றீர்களா?

தமிழ் மக்களுக்கு உள்ள பிரச்சினையை தமிழரசுக் கட்சி ஏற்கனவே கொண்டு வந்திருந்தது. பிற்காலத்தில் தான் மொழி வெறி பிடித்தது. இந்தியாவில் பாரதிதாசன் கூட அப்படி இருந்திருக்கிறார். எங்களுக்கு இருந்தது மொழிப்பற்று. பிற்காலத்தில் நீலாவணன் கூட இதை உணர்ந்தார். நீலாவணன் காசியானந்தனுக்கு முன்னே இருந்த தமிழரசுக் கட்சி பிரச்சாரி அவர். அம்பாறை மாவட்டத்தில் கூட மிகச் சிறந்த கவிதைகளை தொகுக்கும் போது நீலாவணனுடைய கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டது. அவர் எழுதியுள்ள கவிதைகள் ஆழமாகவும் ஆதர்சமாகவும் காணப்படுகின்றன. தற்போது A/L மாணவர்களுக்கு பாடத்திட்டத்தில் போட்டிருக்கும் கவிதை முக்கியமானது. மக்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக் காட்டிய பெருமை காசியானந்தனை விட நீலாவணனுக்குத்தான் உண்டு.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் கியக்கத்திடமிருந்து உங்களுடைய விலகல் எப்போது தொடங்கியது?

அதனை விலகல் என்று சொல்வதற்கில்லை. எம். என். எம். இப்பால் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இருந்தவர். ஆயுட்கால செயலாளராக “பிரேம்ஜி” இருக்கக் கூடாது என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது.

அடுத்தது "சாச்சந்திர" எனப் பவர் முற்போக்கு எழுத்தாளராக இல்லாத போதும் "சுரியகொலவையை" கல்விக் கொள்கையில் அவர் செய்த அநியாயத்திற்கு எதிராக - தோற்கடிப்பதற்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அத்தனை பேரையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் "குளியாப்பிட்டி"யில் வைத்து தேர்தலில் தோற்கடிக்க வைத்தார். ஏன் அதனை இந்த கைலாசபதி. சிவத்தம்பி போன்றவர்களுக்கு செய்ய முடியாது என்ற முரண்பாட்டில் நாங்கள் எம். எஸ். எம். இப்பாலுக்கு பக்கத்தில் இருந்து விட்டோம். அந். சுந்தராமியி கூட எங்களை ஆதரித்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இடதுசாரியைச் சார்ந்த அரசாங்கம் வந்தால்தான் இயங்குவது போல் இருந்தது. மற்றக்காலத்தில் மௌனமாக இருந்தது. அதனால் எங்களின் விருப்பப்படி எழுதத் தொடங்கினோம்.

கிளங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்த கிளங்கீரன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட கிளங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க வரலாற்று நூலில், அவ் கியக்கத்தின் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக இருந்த எச்.எம்.பி. பற்றி கிட்டட்டிப்பு நடந்துள்ளதாகச் சொல்கிறீர்களே?

அதனை சிவத்தம்பி கூட ஒத்துக் கொள்கின்றார். மாக்லிச சித்தாந்த திண்டாட்டத்தில் ஏற்பட்ட சீனா. ரஷ்யா பிரிவு காரணமான கூச்சல்களில் ஆளுக்கு ஆள் மாறி இருட்டடிப்புச் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் சிந்தனை மாற்றம் இருந்தபோதும் பேராசிரியர் கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் இம் மாற்றங்களில் யாரையும் பகைத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த சித்தாந்தத்தில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் வந்த போதும் அவர்கள் இப்படியான இருட்டிப்புக்களைச் செய்யவில்லை. இளங்கீரனுடைய முற்போக்கு எழுத்தாளர் வரலாற்றுக்கு சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பூரணமான முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வரலாறு அல்ல. உண்மையில் சாஹித்திய விருது கொடுக்கப்படுவதாக இருந்தால் இளங்கீரனின் "நீதியே நீ கேள்" நாவலுக்குத்தான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு பிராயச்சித்தமாகவே இதற்கு கொடுத்திருப்பார்கள். மட்டக்களப்பு தெற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பெயரே அதில் இல்லை.

"மௌனானா றாமியின் சிந்தனைகள்" என்ற நூல் ஒன்றை நீங்கள் வெளியிட்டுள்ளீர்கள். "றாம்" ஒரு பாரசீக தத்துவ ஞானி - எப்படி நீங்கள் றாமியால் ஆக்சிக்கப்பட்டீர்கள்?

பாரசீகத் தத்துவம் சம்பந்தமாக நான் றாமியை படிக்க வேண்டி வந்தது. றாமியின் "மஜ்னவி"யை படிக்கும் போது - நான் ஈர்க்கப்பட்ட பகுதிகளைக் கவிதையாக்கினேன். உண்மையில் அவருடைய

சிந்தனையில் வரவேண்டியது "புல்லாங்குழல்" அதனை நான் செய்யவில்லை. எம்.ஏ. நுஸ்மான் அதனை அழகாகச் செய்திருக்கிறார்.

என்னை ஈர்த்தது சமூக சம்பந்தமான படிமுறையும் தத்துவார்த்த ரீதியாக எப்படி அவர் இயற்கையையும். மனிதனையும். இறைவனையும் நோக்குகிறார் என்ற விடயத்தைத்தான் கவிதை பொழிவு செய்து வானொலியில் நான் ஒலிபரப்பினேன். பின்னர் அதனை நூலுருவாக்கம் செய்தேன்.

அதிமானவர்களை பாரதிதாசன் ஈர்த்திருக்கிறார். ஆனால் என்னை ஈர்த்தவர் பாரதிதாசன். பாரதியுடைய துணிவு. அவருடைய வரலாறு. அவருடைய போராட்டம். பாரதியினுடைய வல்லமை கவிதையில் மட்டுமல்ல அனைத்துத் துறைகளிலும் வெளிப்பட்டு நின்றது. பாரதியின் மீது ஏற்பட்ட ஈர்ப்புத்தான் என்னையும் கவிதைக்கு வெளியிலும் பார்க்கச் செய்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

பொதுவாக தமிழ்க் கவிதையில் உங்களை ஈர்த்த கவிஞன் யார்?

அதிமானவர்களை பாரதிதாசன் ஈர்த்திருக்கிறார். ஆனால் என்னை ஈர்த்தவர் பாரதிதாசன். பாரதியுடைய துணிவு. அவருடைய வரலாறு. அவருடைய போராட்டம் (இதனை மிக அண்மையில் ஆய்வு செய்த இரா வெங்கடாசலபதி மிகத் திறமாகச் செய்துள்ளார்.) பாரதியினுடைய வல்லமை கவிதையில் மட்டுமல்ல அனைத்துத் துறைகளிலும் வெளிப்பட்டு நின்றது. பாரதியின் மீது ஏற்பட்ட ஈர்ப்புத்தான் என்னையும் கவிதைக்கு வெளியிலும் பார்க்கச் செய்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

நீங்கள் கீழ்க்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர், ஆனால் உங்கள் கல்விப் பணி பெரும்பாலும் வடக்கு கீழ்க்குக்கு வெளியேதான் கழிந்திருக்கிறது. தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் போது தென்னிலங்கைப் பிரதேசங்களில் உங்கள் அனுபவம் எப்படி இருந்தது?

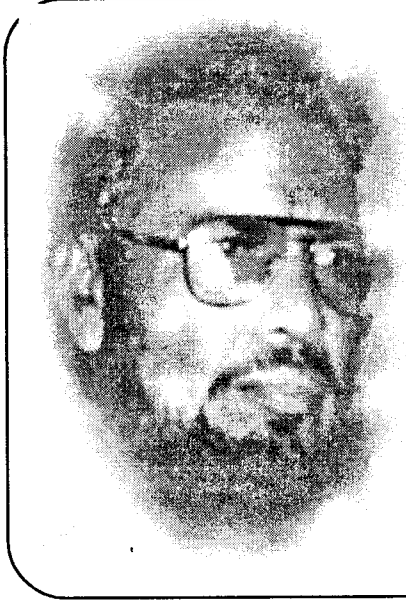
தென்னிலங்கைச் சூழலைப் பொறுத்தவரை இங்குள்ளவர்களுக்கு தமிழே தெரியாது. இவர்களின்

தமிழ் குழம்பிய தமிழ் என்ற கருத்தொன்று உண்டு. என்னைப் பொறுத்தவரை - சோழரின் ஆட்சியின் போது இங்கிருந்த சிங்கள மன்னர்களுக்கு உதவி செய்ய வந்த தமிழர்களின் தாக்கம் இந்தப் பகுதிகளில் இருந்திருக்கிறது. இங்குள்ள மொழி சத்தமான தமிழில் இருந்துதான் வந்திருக்கிறது - உதாரணமாக இப்பகுதிகளில் "கொரடாத" என்று சத்தம் போடாமல் இரு என்பதற்குச் சொல்வார்கள். இக் "கொரடாத" என்ற சொல் எப்படி வந்துள்ளது என்றால் "சூரல் விடாதே" என்ற அழகிய சொல் தேய்ந்து தேய்ந்தே இப்படி வந்திருக்கிறது. அடுத்தது இவர்கள் எச்சத்தில்

இளங்கீரனின் "மரகதம்" வருவதற்கு மூல காரணியாக இருந்தவர். அவர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் தந்த ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் தான் அவ் வரலாறு எழுதுவதற்கு காரணமாகவிருந்தது.

மாக்கலிய சீத்தாந்தத்தில் இருந்த நீங்கள் பிறகு இஸ்லாமிய சீத்தாந்தத்திற்கு உள்வாங்கப்பட்டு வந்ததை உங்கள் படைப்புகள், சிந்தனைகள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றன - கிது எப்படி நேர்ந்தது?

மாக்கலிச சிந்தனை சமுதாய அமைப்பைச் சேர்ந்தது. இஸ்லாமிய சிந்தனையும் சமுதாய அமைப்புத்தான். எங்கல்ஸ் - மார்க்ஸுக்கு எழுதுகிறார் "யமனிலிருந்து சிரியாவுக்கான பாதையில் நாகரிக வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய கட்டமாக ஒரு சமுதாய அமைப்பை "முஹம் மது" என்பவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார் - இவரைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்" என்று மார்க்ஸிடம் கேட்கிறார். அதற்கு மார்க்ஸ் "அவரைப் பற்றி முக்கியமாக ஆராய வேண்டும் - அதை நான் ஆராயப் போகிறேன்" என்று மார்க்ஸ் சொல்லி இரண்டு வருடத்துக்குள் மார்க்ஸ் இறந்து விடுகிறார். மார்க்ஸ் இன்னும் ஒரு பத்து வருடம் இருந்தால் இஸ்லாத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்திருப்பார்.

|| கைலாசபதியின் மரணம் முந்திவிட்டது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் அளவுக்கு அவருடைய பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானது. அவர் இன்னும் வாழ்ந்திருந்தால் அவருடைய உச்சம் தெரிந்திருக்கும். அவரிடம் மனிதக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவர் எழுதியுள்ள சுய விமர்சனமோ, பண்டைத்தமிழ் வரலாறோ அல்லது விமர்சன நூல்களோ அத்தனையும் அவருடைய இறப்புக் காலத்தை வைத்துப் பார்க்கும் போது அதிகமானதுதான். **||**

கதைக்கிறார்கள். "அவங்க வந்த", "அது இருக்கி" இது தமிழுக்க சரியானதுதான். தொல் காப்பியர் சொல்கின்றார் எச்சம் முற்றாகும் என்று. அங்கு நாங்கள் சாதாரணமாக தமிழை படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது இங்கு சீரியலாகப் படிக்கிறார்கள். அடுத்தது அங்கு இருப்பவர்கள் நமக்கு தமிழ் தெரியும் தானே என்று சாதாரணமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் A/L இல் அங்கு தமிழில் A எடுப்பவர்கள் குறைவு. இங்கு தமிழை சீரியலாகப் படித்து A எடுப்பவர்கள் அதிகம்.

நீங்கள் சாஹித்திய விருது பெற்ற "மறுமலர்ச்சித் தந்தை" நூல் எழுதுவதற்கு பின்புலமாக இருந்ததென்ன?

முக்கியமாக பி. இராமநாதன் "தேசாபிமானி"யின் ஆசிரியராக இருக்கும் போது ஒரு ஒப்பியல் ஆய்வு ஒன்றைக் கேட்டார். அதாவது அநாகரீக தர்மபால. ஆறுமுக நாவலர். சித்திலெப்பை மூன்று பேரையும் வைத்த ஆய்வு செய்யுமாறு கேட்ட போது எனது தகுதிக்கு ஏற்ப நான் ஒரு ஆய்வினைச் செய்தேன். அப்போதுதான் பி. இராமநாதன் என்னிடம் சொன்னார் "நீ சித்திலெப்பை பற்றிய வரலாறு ஒன்றைக் கட்டாயம் எழுத வேண்டுமென்று, பத்து வருடம் எடுத்தாலும் இதனை நீ செய்ய வேண்டு"மெனச் சொன்னார். பி. இராமநாதன் அதிகமான எழுத்தாளர்களுக்கு ஏனியாக இருந்தவர். உதாரணமாக

ஒரு சீரான வரம்பு மீறாத சமூக அமைப்பைத்தான் இஸ்லாமும் வலியுறுத்துகின்றது.

கைலாசபதி பற்றி உங்கள் கின்றைய மதிப்பீடு என்ன?

கைலாசபதியின் மரணம் முந்திவிட்டது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் அளவுக்கு அவருடைய பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானது. அவர் இன்னும் வாழ்ந்திருந்தால் அவருடைய உச்சம் தெரிந்திருக்கும். அவரிடம் மனிதக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவர் எழுதியுள்ள சுய விமர்சனமோ, பண்டைத்தமிழ் வரலாறோ அல்லது விமர்சன நூல்களோ அத்தனையும் அவருடைய இறப்புக் காலத்தை வைத்துப் பார்க்கும் போது அதிகமானதுதான்.

கைலாசபதியின் மறைவுக்குப் பின் வந்த ஈழத்து விமர்சனர்கள், தீர்மானம் வாளர்கள் அப்பணியை முன் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்களா?

அப்படிக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது! உதாரணமாக தற்காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் கூட எங்கள் சமகால இலக்கியத்தைக்கூட சரியாக செய்யவில்லை. துரை மனோகரனின் "ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி"யை பார்க்கும் போது அது ஒரு குறை முயற்சிதான். உண்மையில் ஆய்வில் சரியாக அணுகப்படவும் இல்லை.

சிவத்தம்பியைப் பொறுத்தவரை எந்தெந்த காலகட்டத்தில் எங்கு நிற்கிறாரோ அதைப் பற்றிப் பேசுபவர்தான். முதல் யாழ்ப்பாண இலக்கியத்தைப் பற்றிப் பேசினார். இப்போது மட்டக்களப்பிற்கு வந்தவுடன் இப்போதுதான் இப்பகுதி இலக்கியத்தை கண்டதாகச் சொல்கிறார். அவருடைய பங்களிப்பு அதிகமாக இருந்தாலும் சில இடங்களில் சில விடயங்களைச் சொல்வதற்கு தைரியம் இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். அதைவிட நுஸ்மான் தைரியமாகச் சொல்கிறார். தமிழ் இலக்கணம் சம்பந்தமாக சமகால விடயங்கள் சம்பந்தமாக நுஸ்மானின் கருத்துக்கள் முக்கியமானவை! இதனை நான் சொல்வது சிவத்தம்பியை குறை கூறுவதற்காகவல்ல. சில

இடங்களில் அவர் பயப்படுகிறாரோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இளம் தலைமுறை மட்டத்தில் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் சில முயற்சிகள் தெரிகின்றது. பல்கலைக்கழக மட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் படிப்புக்கு தேவையான அளவுடன் நின்று விடுகின்றனர். தென்னிலங்கை சிறுகதை ஆய்வு என்று மரீனா இல்யாஸ் செய்த ஆய்வுகள் மிகவும் மேலோட்டமானவை. அதில் உழைப்பும் தேடலும் மிகவும் குறைவானதே வளர்ந்து வருபவர்களென்ன பேராசிரியர் அருணாசலம் கூட மொழியியல் சம்பந்தமான வரலாற்று நூலை எழுதியுள்ளார். அதுவும் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு மேலோட்டமான ஆய்வுதான். இப்படித்தான் இன்று உள்ளது. ●

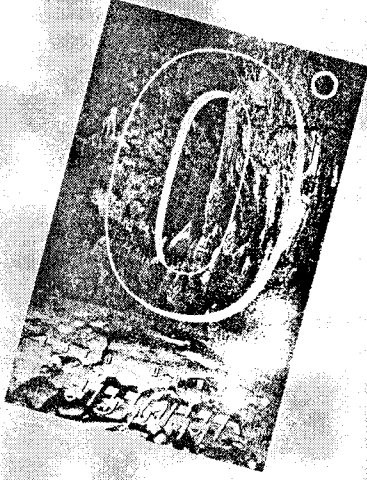
போர் முகம்

(அ)
வெண்புரவிகள் தாவுகின்றன
புழுதி கிளம்பி வானம் நிறைகிறது
காற்று, அதிர்ந்து நடுங்க
யானைகள் பிளிறி மோதுகின்றன
மரங்கள் முறிந்து வனம் சிதைகிறது
போர்,
வாள்கள் உரச உரச
பொறிகள் தீயை மூட்டுகின்றன.

(ஆ)
வனம் எரிந்து நாசமாயிற்று
பறவைகளின் கூடுகளை
யாருங்கவனங் கொள்ளவில்லை
அவற்றின் குஞ்சுகள் மீதும்
எவருக்கும் கருணையில்லை
சோலையும் நிழலும் புகையாகிப் போயின
நதியில் மணல் கெம்பிப் பெருகிக் கிடக்கிறது
மரங்களையும் மலர்களையும் வருடிய காற்று
சாம்பலையள்ளிப் போகிறது
நிழற் சித்திரங்களை வரையமுடியா
நிலவு,
தனியே
துக்கமுடன்
எறித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

- கருணாகரன் -

சாரு நிவேதாவின்
(Zero Degreeல் இருந்து)

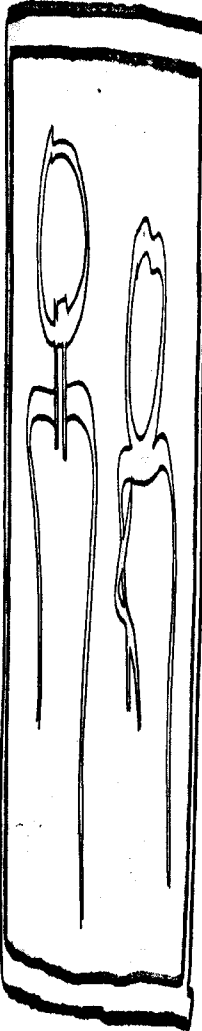
தமிழில் நாவல்கள் ஏன்
உலகத் தரத்தில்
எழுதப்படவில்லை?

பட்டாக்கத்தி வாளுறையில்
பென்சில் சீவும்
பேனாக் கத்திகளைப் போட்டுக்
கொண்டிருப்பவர்களால்
எப்படி வாள் சண்டை போட
முடியும்?

உங்கள் கதைகள் ஆபாசமாக
இருப்பதாகச் சொல்லப்படும்
குற்றச்சாட்டுக்கு உங்கள்
பதில்?

மைக்கல் ஏஞ்சலோவின்
ஓவியத்தைப் பார்த்த ஒருவன்
சொன்னானாம்.... ஏன் ஐயா
இவ்வளவு வரையத் தெரிந்த
அந்த ஆளுக்கு
கோமணமோ, ஐட்டியோ வரையத்
தெரியாமப் போச்சு,
புடுக்கெல்லாம் தெரியுதே!

சோலை

உன் தாவணிக்குள் சிக்கிவிட்டேன்
இந்த ஊர்முழுக்கப் பறந்து பெரும் உலகத்திற்கப்பாலும்
சிறகு விசித்த இனிக்கும்
ம்னை உன்னுடைய தூண்டிலிலே வென்றெடுத்தாய்
ஒரு
வண்ணப் பூ, முகம்
விசித்த அழகுப் பூ
என
உன் நீளத் தாவணிக்குப் பூவாக்கி
நீ மட்டும் அல்ல
வடிவு நானும் சேர்ந்து பெற
அணிந்து திரிகின்றாய் ஒரு போதும் ஊத்தையில்லை
காற்று
ஏறிக் கூத்தாட

உகம்புகின்றேன் நான் காற்றின் ஒவ்வொரு கூத்துக்கும்
தண்ணீருள் மிதக்கின்ற அல்லியாய்

உனது
அழகுத்

தாவணிக் குளத்துக்குள் காற்றென்ற எருமை
போடுகின்ற கும்மாளம்
நான் அதிலிருந்து உதிர்ந்து, பின் எழுந்து மீண்டும்
ஒட்டிப் பிழைக்கும் நிலைக்கு
ஆக்குகின்றது, அழிவு
தேடித் தேடி வருகின்ற ஒரு காவம்
வந்தால் இப்படியா
நீ -

ராணி ஆகி

மகாராஜாவாக நான் என்று
இருவருமாய் இணைந்து ஒரு பவனி வந்த
கனவு சேத்த குறைக்கு
உன் தாவணியில் ஒட்டிப் பூ ஆக்க இடம் கொடுத்தேன்

எருமை உதைக்கிறது, என் பல் உடைந்து இரத்தம்
ஒழுகி இக்குளத்தில் கறைகள்
உண்டானால் நீ தேய்ப்பாயோ சவர்க்காரம்
மெதுவாகத் தேய், உன் உடம்பில் முக்குவைத்து
நான் உரசல் போல
மிகவும் பக்குவமாய்
இந்தப் பூ வெள்ளைப் பூ
அழகுப் பூக்குளத்துள் வாழ்ந்தாலும்
வாய்க்குள் விரல் வைத்தால் கடிக்கத் தெரியாத
காரணத்தால் பொரிக்கின்ற
சட்டிக்குள் விழுந்ததைப் போல் உலகத்தில்
அனுபவித்துத் தள்ளுவது
மனிதன் போல்

சோலைக்கிளி

* தலைவர் சிரிக்கிறார். தலைவி புன்னகைக்கிறார். எவ்வளவு பெரிய சுவரொட்டிகள். எத்தனை வர்ணங்கள். என்னுடைய வாசல் கேற்றிலும் தலைவரை ஒட்ட வேண்டுமென்று ஒருவன் பசை வாளியுடன் இரவு பத்து மணியளவில் வந்தான். தயவு செய்து இதில் எதையும் ஒட்ட வேண்டாம் என்றேன். அவன் பசையைப் பூச ஆரம்பித்தான். சற்றுக் கண்டிப்பான குரலில் மறுபடியும் சொன்னேன். என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்து அகன்றான் அவன். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றிய பூரிப்புடன் நான் இரவு பத்துப் பத்துக்கு தூங்கச் சென்றேன். தலைவருடைய ஆட்சி அமைந்தால் தராளமாக என்னுடைய வீட்டுக்கு எல்லோரும் வரலாம். அப்போது என்னுடைய வீட்டு வாசலுக்கு கேற் என்று எதுவும் இருக்காது.

* வாக்கு வேட்டை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வாகனத்தில் இருந்தபடி கையசைத்துச் செல்லும் அந்த நண்பன் அன்று அக்கறையுடன் என்னைத் தேடி வந்தான். பெருத்த வயிறுடன் கால்நடையாக அவன் வருவது சங்கடமாக இருந்தது. கையில் இருந்த துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றை என்னிடம் தந்தான். துண்டுப் பிரசுரத்தில் சிக்கனல் பற்பசைச் சிரிப்புடன் இருந்தவரைச் சுட்டிக்காட்டி "Don't forget" (மறந்துவிட வேண்டாம்) என்றார். பின் நகர்ந்தார்.

எதை மறப்பது நண்பரே. எதை மறப்பது? சோதனைச் சாவுகளில் வெயிலிலும். மழையிலும் நாங்கள் நாய்களிலும் கேவலமாய் ஊர்வதையா? மாலையானதும் வீடுகளுக்குள் முடங்கி எங்கள் அரைநாள் பொழுதுகளைப் பறி கொடுத்ததையா? அகால வேளைகளில் எங்கள் வீட்டுக் கதவுகளைத் தட்டி அடையாள அட்டைகள் பார்ப்பதையா?

எங்கள் பொன்மாலைப் பொழுதின் சொர்க்கமாய்த் திகழ்ந்த இந்தக் கடற்கரையை தட்டிப் பறித்ததையா? சென்ற முறை நீங்கள் எல்லோரும் நீங்கள் சொந்தம் கொண்டாடினீர்களே வெண்புறா - அதைப் பங்கு போட்டு கறி சமைத்து உண்டதையா? எதை மறக்கச் சொல்கின்றீர்கள் நண்பரே. எதை?

* மோசமான படங்களை வெறுப்பதற்கு ரசிகர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் நல்ல படங்களை விரும்புவதற்கு அவர்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். அவ்வளவுதான் எனத் தன்னுடைய 'முகம்' திரைப்படம் வெளிவருவதற்கு முன்னர் இயக்குனர் ஞான ராஜசேகரன் பேட்டியொன்றில் தெரிவித்தார். ஆனால் அவர் நம்பிக்கை வைத்திருந்த ரசிகர்கள் முகத்தை ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை. ரூபா ஐம்பது லட்சம் செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப் படத்தை அவர்கள் நிராகரித்து விட்டனர்.

இந்தப் படம் ஓடி இருந்தால்தான் நான் ஆச்சரியப் பட்டிருப்பேன். பொய் முகங்களுக்கே இந்த உலகில் மவுசு அதிகம் என்பதை நிரூபிக்கும் அதீத ஆர்வத்துடன் இந்த ஒன்றரை மணித்தியாலப்படம் நகர்கிறது. முகத்தின் முக்கிய பலவீனமே இந்த எடுகோளை நிரூபிப்பதற்காக செயற்கையாக சம்பவங்களைச் சோடித்துச் செல்வது. படத்தில் வரும் பாத்திரங்கள் எல்லாமே பத்து நிமிடங்களுக்கொரு தடவை 'முகம்' என்ற சொல்லை வெகு சிரத்தையுடன் உச்சரிக்கிறார்கள். முகமூடியை அணிந்தவுடன் நாசரின் முகம் அழகாக மாறுவது சரி. அவருடைய அகோரமான நீண்ட பற்களுமா மாறிவிடும்? முகமூடி ஒன்றினால் முகமாற்றம் அவ்வளவு எளிதா என கேட்டால் முகமூடி ஒரு குறியீடு என நமது புகைப்பட அறிஞர்கள் கூறக்கூடும். கால்மாத்திரை. அரைமாத்திரை. முழு மாத்திரையைத்தவிர வேறெந்தக் குறியீடுகளுடனும் அதிக பரிட்சயமற்ற நமது சராசரி ரசிகன் 'அப்படியானால் எம்ஜிஆர். ஆசை முகத்தில் நடித்த போது மாத்திரம் ஏன் கிண்டல் செய்தீர்கள்' என்பான். சில வேளைகளில் பரீட்சார்த்த முயற்சிக்கும். சுற்றுக் குட்டித் தனத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லையோ என்னவோ?

வித்தியாசமாகத் தங்களைக் காட்ட முனையும் இந்த இயக்குனர்கள் ஏன் இந்த வினோதமான செயற்கையான கதைகளைத் திரைப்படமாக்கத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை பி.சி.ஸ்ரீராம். லெனின். விஜயன். இளையராஜா. ட்.ரொஸ்கி மருது எனப் பல தேர்ந்த கலைஞர்கள் இருந்தும் கூட இப்படத்தில் உயிர்த்துடிப்பில்லை.

* முனாவில் தொடங்கும் இன்னொரு படம் பற்றி சில வரிகள். தீபாவளி சமயத்தில் ரஜனிக்குத் தைத்த சட்டையை அர்ஜுன் மாட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். முதல்வனாக. ஜெண்டில்மேன். காதலன். இந்தியன். ஜீன்ஸ் ஆகிய தொடர் வெற்றிகளுக்குப் பின்னால் வரும் ஷங்கரின் அடுத்த படமிது. சமூகப் பிரச்சினை குறித்து அதிக அக்கறை கொண்டிருப்பது போல் அவருடைய (ஜீன்ஸ் தவிர்த்து) படங்களில் தென்படும் மாயத் திரையை அகற்றிவிட்டால் அவற்றில் தென்படுபவை நம்முடைய திரைக் கதாநாயகர்கள் காலகாலமாகப் புரியும் தனிநபர் சாகஸங்களே. முதல்வன் திரைப்படம் முன்வைக்கும் அரசியல் விமர்சனங்கள் சமூக அக்கறையுடன் எழுந்தவை அல்ல. தராசு. நக்கீரன். ஜனியர் விகடன் பாணியில் பலரையும் ஈர்க்கும் பரபரப்பு விற்பனையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஷங்கரின் தீர்வுகள் விசித்திரமானவை. சராசரி மனிதனின் பொருமல்களுக்குத் தீனி போடுபவை. ஏழை மாணவர்கள் கல்வி கற்க கொள்ளையடித்து உதவுகிறான் ஜெண்டில்மேன். நாட்டில் லஞ்சம் ஊழலை ஒழிக்க வர்மக் கலையைப் பயன்படுத்துகிறான் இந்தியன். ஒரு நாள் பதவியிலிருந்து அதிரடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறான் முதல்வன். கனவுகள் தரும் சுகங்களுக்கு நிகரென்ன? இத்தகைய சினிமாக்களில்தான் இது சாத்தியம் என நம்பும் நமது ரசிகன் அதற்கப்பால் தனது விடுதலை பற்றிச் சிந்திப்பதை இத்தகைய பொழுதுபோக்குப் படங்கள் தடுத்து விடுகின்றன.

ஷங்கரின் தொழில் நுட்பம் பற்றி மிகவும் சிலாகித்துக் கூறப்படுவதுண்டு. அது காலத்தின் நிர்ப்பந்தம். நாகிரெட்டியாரின் நம் நாட்டில் எம்.ஜி.ஆர். அரசியலில் வெற்றி பெற்றவுடன் 'வாங்க்யா வாத்தியாரய்யா' என்று பாடினார்கள். முதல்வனில் 'வன்... வன்... முதல்வன்' என்று வரவேற்கிறார்கள். வாசன் சந்திரலேகாவில் காட்டிய ட்ரம் நடனத்திற்கும். ஷங்கரின் மலைகள் எரியும் பாடல் காட்சிகளுக்கும் அடிப்படையில் அதிக வித்தியாசமில்லை. பிரமாண்டம் என்ற பெயரில் ரசிகனின் வாயைப் பிளக்கச் செய்வதே இருவரினதும் நோக்கம்.

ஆனால் ஷங்கரிடம் சில சிறப்பம்சங்களில்லாமல் இல்லை. மசாலாப் படங்களின் நாடக சூத்திரத்தை அவர் கொஞ்சம் மாற்றியமைத்திருக்கிறார். விறுவிறுப்பாக அவருடைய படம் நகர்கிறது. நகைச்சுவைத் தடம் என்று ஒன்று தனியாக அவருடைய படங்களில் இல்லை. கடைசிக் காட்சியில் தங்கையையும் தாயையும் கட்டிவைத்து விட்டு கதாநாயகரிடம் வில்லன் மணிக்கணக்கில் வசனம் பேசுவதில்லை. அவருடைய படங்களில் காட்சி நகர்வுகள் பற்றி முன் கணிப்பிட முடிவதில்லை. இவற்றால் திரைப்பட வர்த்தகத்தில் அவர் முதல்வனாக இருக்கிறார்.

* 1975ம் ஆண்டளவில் பாபு நந்தன் கோடின் தாகம் படம் பார்த்த போது 'ஏன் இப்படி சவ்வு போல் இழுக்கிறார்கள்' என நினைத்துக் கொண்டேன். பாபு நந்தன் கோட் பின்னாட்களில் சினிமா ஆசை போய் சாமியாராகி விட்டதாகவும் அவருடைய உதவியாளராக அப்போதிருந்த பால் பாண்டியன் என்பவரே இன்றைய பாரதிராஜா எனவும் அண்மையில் எங்கோ படித்தேன். பாபு நந்தன் கோட் சாமியாராகப் போனதற்கும், பாரதிராஜா பிரபல இயக்குனராக விளங்குவதற்கும் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை. பாபு நந்தன் கோட் தொடங்கி ஞானராஜ சேகரன் வரையில் தமிழ் ரசிகர்களுடனான தொடர்பில் பெரும் இடைவெளி இருக்கிறது. யாருக்காக அழுதான். அவன் அப்படித்தான். ஹேமாவின் காதலர்கள். ஏழாவது மனிதன். மறுபக்கம். கண் சிவந்தால் மண் சிவக்கும். காணி நிலம். ஏர்முனை. ஊமை ஜனங்கள். வீடு. சந்தியாராகம். தேவதை. ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள் போன்று நான் பார்த்த படங்களின் அனுபவத்திலிருந்து இதை எழுதுகிறேன்.

இத்தகைய படங்களில் காணப்படும் மெதுவான நகர்ச்சி. சம்பாஷணைகளில் காண்பிக்கும் சாவகாசம். இறுக்கமின்மை. அசுவாரஸ்யம் என்பன ரசிகர்களை விரட்டுவதில் ஆச்சரியமில்லை. நாசர் கொஞ்ச நாடகங்களுக்கு முன்னர் தேவதை என்றொரு படம் எடுத்தார். இந்தப் படம் ஓடுமென்று அவரை எண்ண வைத்தது எது? முற்பிறப்பில் அவர் கண்ட கனவா? தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெறும் ஓலிச்சித்திரங்கள் என ஏளனம் பண்ணுபவர்கள். ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க முயல்வதேன்? மோசமுன் என்னும் சிறந்த நாவலின் திரைப்பட வடிவம் உண்மையிலேயே மெச்சத்தக்க விதத்திலா அமைந்துள்ளது?

ராஜபார்வை அழியாத கோலங்கள். மூன்றாம் பிறை. உதிரிப் பூக்கள். சலங்கை ஒலி. தண்ணீர் தண்ணீர். சத்யா. மகாநதி. ரோஜா. அஞ்சலி. நாயகன். குருதிப்புனல். நண்டு. மெட்டி. என் உயிர்த் தோழன் போன்ற செழுமையான முயற்சிகளைத் தமிழ் ரசிகர்கள் ஆதரிக்கவில்லையா? இத்தகைய முயற்சிகள் மேலும் தொடராமல் போனதற்கு சகலகலா வல்லவன் மாத்திரந்தான் காரணமா? நீங்கள் கேட்டவை. உன் கண்ணில் நீர் வடிந்தால் போன்ற படங்களை எடுத்த பாஷு மகேந்திராவும் கை கொடுக்கும் கை. கண்ணுக்கு மை எழுது. ஊர்ப்பஞ்சாயத்து போன்ற படங்களை எடுத்த மகேந்திரலும். கொடி பறக்குது. வாலிபமே வா வா போன்ற படங்களைத் தந்த பாரதிராஜாவும் ஒரு வகையில் காரணமில்லையா? இந்தப் படங்களினால் அப்படிப் பெரிதாக இவர்கள் என்னதான் சம்பாதித்தார்கள்?

தனியார் தொலைக்காட்சி நிலையங்கங்களின் புண்ணியத்தில் சில நல்ல காரியங்களும் நடக்கின்றன. அல்பிறுட் ஹிட்ச்கொக்கின் வேர்ட்டிகோ. மார்னி. சைக்கோ. ஃப்ரென்ஸி ஆகிய நான்கு படங்களை வரிசையாக எம்.ரி.வியில் பார்த்தேன். மர்மப் படங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர் இன்றும் மன்னாகத்தான் விளங்குகின்றார். சாதாரண மர்மக் கதைகளையும் ஒரு கலையழகுடன் அவரால் மெருகேற்ற முடிந்திருக்கிறது. அவரைப் பொறுத்தவரையில் கொலையும் ஒரு கலை. திரைக்கதை. ஒளிப்பதிவு. ஒலிப்பதிவு படத்தொகுப்பு போன்ற அம்சங்கள் அவருடைய திரைப்படங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விதம் வியக்க வைக்கின்றன. க்ரைம் கதைகளையே ஏன் தேர்தெடுக்கின்றீர்கள் என அவரைக் கேட்ட போது அவர் அளித்த பதில் இது. “ஏனெனில் இது போன்ற கதைகளையே நான் எழுதுகிறேன். அல்லது எழுத உதவுகிறேன். இவற்றையே நான் வெற்றிகரமான படமாக்குகிறேன். வேறு கதைகளையும் நான் பயன்படுத்த தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் கதைகளை எனக்குத் தேவையான வடிவத்தில் எந்த எழுத்தாளரும் தருவதில்லை.”

தமிழிலும் இத்தகைய க்ரைம் சினிமாக்கள் அவ்வப்போது வந்திருக்கின்றன. யார் நீ. அதே கண்கள். அம்மா எங்கே. மூடுபனி. நூறாவது நாள். உச்சக்கட்டம்... இப்படிச் சில படங்களைச் சொல்லலாம். கொலைகளும். கொலையாளிகளும் நிறைந்த இத்தகைய திரைப்படங்களுக்கு பெரும்பாலான தமிழ் ரசிகர்களிடமிருந்து அவ்வளவு ஆதரவு இல்லை. தமிழ்த் திரைக்கதையாசிரியர்கள். நடிகர்கள். இயக்குனர்கள் என்பவர்களே அநேகமான தமிழ்த் திரைப்படங்களின் கொலையாளிகளாக இருந்து விடுவதால் அவ்வளவு சுவாரசியம் இருப்பதில்லை போலும்.

* அண்மையில் மீசை அரும்பத் தொடங்கியிருக்கும் இளைஞர் ஒருவர் ரகுமானின் இசைக்கு நிகர் எது? கேட்டிருக்கிறீர்களா எனப் பெருமையுடன் விசாரித்தார். ரகுமானின் பாடல்களை மட்டுமல்ல. கடந்த 7 வருடகாலமாக வந்த அநேகமான தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். சமீபத்தில் ஒரு பேராசிரியர் ஒருவர் எனக்கிருக்கும் சினிமாப் பாடல் பித்துபற்றி பெரிதும் கவலை தெரிவித்தார். “தாழ்ந்த ரசனை. வெறும் திகட்டல். திரும்பத்திரும்ப ஒரே விசயம்” என்பன அவருடைய குற்றச்சாட்டு. இதைச் சொல்லும் போது அவருடைய மனக்கண்ணில் மனங்களைச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடும் அல்லது படகு வலித்துச் செல்லும் அல்லது மலைப்பள்ளத்தாக்குகளில் உருண்டு புரளும் ஜோடிகள் தோன்றியிருக்கலாம். இந்த அபத்தமான காட்சிகளுக்கு அப்பாலும் படப்பாடல்களின் வீச்சு உள்ளது என்பதுதான் உண்மை.

இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்திலும் இளமையுடன் விளங்கும் பல பாடல்கள் இருக்கின்றன. எங்கிருந்தாலும். எப்படியிருந்தாலும் என்னை ஈர்த்துவிடக்கூடிய பாடல்கள் என்று ஒரு பட்டியலிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். முதல் 20 பாடல்கள் இவை.

1. காற்றினிலே வரும் சீதம் (மீரா - எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி 1945)
2. நீலவண்ணக் கண்ணா வாடா (மங்கையர் திலகம் - பாலசரஸ்வதி - 1955)
3. வான் மீதிலே இன்பத் தேன் (சண்டிராணி - பி. பானுமதி - 1953)
4. கல்யாண ஊர்வலம் வரும் (அவன் - ஜிக்கி - 1953)
5. சேலாடும் நீரோடை மீதே (அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும் - ஏ.எம். ராஜா - 1960)
6. மலரோடு விளையாடும் தென்றலே (தெய்வ பலம் - பி.வி. சீனிவாஸ் - 1960)
7. நிலவும் மலரும் பாடுது (தேன்றிலவு - ஏ.எம். ராஜா. சுசீலா - 1961)
8. காற்று வெளியிடே கண்ணம்மா (கப்பலோட்டிய தமிழன் - பி.வி. சீனிவாஸ். சுசீலா - 1963)
9. நிலவே என்னிடம் நெருங்காதே (ராஜா - பி.வி. சீனிவாஸ் - 1964)

10. யார் அந்த நிலவு (சாந்தி - டி.எம்.சௌந்தராஜன் - 1965)
11. ஆலயமணியின் ஓசையை (பாலும் பழமும் - பி.சிசீலா - 1961)
12. காவேரி ஓரம் கவி சொன்ன (ஆடிப்பெருக்கு - பி. சசீலா - 1962)
13. சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி (டவுன் பஸ் - ராஜேஸ்வரி - 1955)
14. நான் பேச நினைப்பதெல்லாம் (பாலும் பழமும் - டி.எம்.எஸ். சசீலா - 1961)
15. வெண்ணிலவே தன் மதியே (வஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன் - பிலீலா - 1958)
16. மயக்கும் மாலை பொழுதே (குலேபகாவலி - எ.எம். ராஜா. ஜிக்கி - 1955)
17. தென்னங்கீற்று ஊஞ்சலிலே (பாதைதெரியுது பார் - பி.வி. சீனிவாஸ் - 1960)
18. ஓராயிரம் பார்வையிலே (வல்லவனுக்கு வல்லவன் - டி.எம்.எஸ் - 1964)
19. சிட்டுக்குருவி முத்தம் (புதிய பறவை - பி.சிசீலா - 1964)
20. நான் தேடும் போதே நீ ஓடலாமோ (அவள் யார் - பாணிக்ரஹி - 1959)

அரும்பு மீசை இளைஞனும். பேராசிரியரும் எதிர்வரும் நாட்களில் லேசாக உணவருந்தி பாணமேதேனும் இருந்தால் கொஞ்சம் பருகி இரவில் தண்ணொளியில் இப்பாடல்களை அரைக்கண் திறந்த நிலையில் செவிமடுத்து, நமது படப் பாடல்களின் பாரம்பரியம் பற்றிய சந்தேகம் அகன்று, “முக்காப்புலா. வுகலக பேபி. முஸ்தபா. தய்யத்தய்யா. சோனியா” போன்ற செவிக்குள் புகுந்த பேய் பூதங்களை விரட்டி, ஜீவித ஒளி உண்டாக சகல சௌபாக்கியங்களும் பெறுவார்களாக!

நீர்கொழும்பூர் முத்துலிங்கம் நினைவாக...

மரணம் உன்னை

ஆக்கிரமித்ததை இன்னும் என்னால்

நம்ப இயலவில்லை

பிரமம்மாவை சமருக்கழைத்த

நக்கீரனின் வாரிசு நீ!

கலைப்பரப்பில் நாம்

முன்று தசாப்தங்கள்

ஒன்றாய் தானே

முளை விட்டோம்

மேலூர் போவதற்கு

என்னைப் புறந்தள்ளி

நீ மட்டும்

ஏன் முந்திக் கொண்டாய்?

நண்பனே!

உயிர் முச்சில் இழைப்பின்றி

மனஅரங்கில் எனைக்கோர்த்து

நேச முடிச்சிட்டாய்!

அது தளர்ந்து உதிர்ந்து விழ

நானின்று தனிமையானேன்!

உன் சிருஷ்டித் - தாக

வோட்கையின் முன்

சீரும் அலையோசை

மறணித்துப் போனது!

கலைமகன் கைநீட்டி

கரம் குலுக்க

நீ பல்துறை

கலைஞனானாய்!

உன் இருப்பு தொலைந்திருந்தது

சில காலம்

மீண்டும் உன்னை

கண்டெடுத்த யுட்டை தீட்டியவன்

நானென்று -

பெருமையுடன் சோவ்வாயே

தொடுவானில்

ஒவிரும்

நட்சத்திரம் போல் -

நண்பனே!

உன் சிரிப்பு இன்னும்

என் மனக்கண்ணில் -

அபிப்பிராய வித்தியாசத்தில்

அணைந்தீடாது

நீடித்து நம் நேயம்

ஊன்றுகோலை தொலைத்துவிட்ட

நெருடல் எனக்குள்

அற்புதமான சிருஷ்டியாளனே!

உன் ஆளுகைக்கு

வசப்படாது எகிறிப்போன

கலைகளில்லை!

உன்னை நீ உன்னிட தேடிய

படலம்

முற்றும் பெற்றதோ?

அந்த இடைவெளியினி

எப்போது நிரப்பும்?

மு. பஷீர்.

அண்மைக்காலமாக தீவிரமாக எழுதி, பேசப்பட்ட நீர்கொழும்பு முத்துலிங்கத்தின் மரணத்திற்கு எமது ஆழ்ந்த அஞ்சலி! (ஆ-ர்)

எழுதுகளுக்குப் பின் வெளிவந்த புத்தகங்களுள் நவீன சிந்தனையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய பலரால் பேசப்பட்ட புத்தகங்களில் ஒன்றாக இருப்பது THE TAO PHYSICS. இதை எழுதியவர் வியன்னா பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவரும் பல ஐரோப்பிய, அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களில் உயர் சக்தி பெளதீகவியல் துறையில் பலவித ஆய்வுகளைச் செய்தவருமாகிய கலாநிதி பிறிஜோல் காப்ரா (DR. FIRITJOF CAPRA) ஆவார். இந்நூலின் வெற்றிக்குப் பின்னர் இதைத் தொடர்ந்து இவ்வழியில் மனித சிந்தனையை மேலும் அகல வைக்க THE TURNING POINT, UNCOMMON WISDOM போன்ற நூல்களை இவர் எழுதினார். இன்று ஐரோப்பாவில் இயங்கும் பசுமைப் புரட்சி அரசியலில் (GREEN POLITICS) அக்கறை கொண்ட இவர் (GREEN POLITICS) என்ற நூலை CHARLENE SPRETN என்பவரோடு சேர்ந்து எழுதினார். காப்ரா எழுதிய THE TAO PHYSICS. நூலுக்குப் பின்னர் பிறிதொருவரால் எழுதப்பட்ட MYSTICISM AND NEW PHYSICS என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்களவு மனித சிந்தனையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாநிதி காப்ரா 1975ல் வெளிவந்த இந்நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலும் பின்னர் 1982ல் ஓர் திருத்திய பதிப்பு வெளியிட்ட போது எழுதப்பட்ட முன்னுரையிலும் காணப்படும் கருத்துக்கள் சில இங்கே சுருக்கமாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

இந்நூல் அடிப்புக்கு எடுத்துள்ள விசயம் இன்றைய நவீன பெளதீகவியல் விஞ்ஞானத்திற்கும் கிழக்கு நாட்டு ஆத்ம விசாரத்திற்கும் இடையிலேயுள்ள வியக்கத்தக்க ஒற்றுமை பற்றிக் காட்டுவதே. இத்துறையின் இத்தகைய ஆய்வை முதலில் மேற்கொண்டவராக இவரே இருக்கிறார். இவரது ஆய்வுக்கு இன்று SUBATOMIC PHYSICS ல் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் மேலும் பலமுட்டுவதாக இருப்பதை ஆய்வாளர்கள் ஒத்துக்கொண்டுள்ளனர். அதனால் இவர் அது பற்றியும் (SUBATOMIC PHYSICS) தனது நூலின் பிந்திய பதிப்புகளில் சேர்த்துள்ளார். காப்ரா தான் இந்நூலை எழுதுவதற்கு காரணமாயிருந்த அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

ஒரு நாள் நான் (இந்நூலை எழுதுவதற்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர்) கடற்கரையில் அமர்ந்திருந்தேன். அலைகள் எழுந்து சுருண்டு வருவதையும் எனது முச்சு வெளிவரும் தாளகதியையும் நான் அவதானித்துக் கொண்டிருந்த போது என்னைச் சுற்றியிருந்த முழுச் சூழலுமே ஒரு பிரபஞ்ச நர்த்தனத்தில் (COSMIC DANCE) ஈடுபட்டு இருப்பது போல் பட்டது. நான் ஒரு பெளதீகவியலாளனாய் இருந்ததால் என்னைச் சூழலிருந்த மணற் பாதைகள், நீர், காற்று அனைத்தும் அதிரும் அணு மூலக் கூறுகளாலும் அணுக்களாலும் ஆக்கப்பட்டு இருப்பதையும் அவற்றின் துணிக்கைகள் ஒன்றோடொன்று ஊடாட்டம் (INTERACT) கொண்டு ஏனைய துணிக்கைகளை ஆக்கியும் அழித்தும் கொண்டிருப்பதையும் உணர்ந்தேன். மேலும் பூமியின் சுற்றாடல்

அனைத்தும் பிரபஞ்சக் கதிர்களால் தொடர்ந்து பேரதிர்வுக் தாக்குதல்களுக்குள்ளாகிக் கொண்டிருப்பதையும் அதாவது உயர் சக்தியின் துணிக்கைகள் காற்று வெளியை ஊடுருவியதும் பல்வித மோதல்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதையும் நான் தெரிந்திருந்தேன். நான் பெளதீகவியலில் உயர் சக்தி (HIGH ENERGY) பற்றி மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் பலனாய் இவை எனக்குப் பழக்கப்பட்டவையாய் இருந்தன. ஆனால் இதுவரை வரைகோடுகளாகவும், வரை படங்களாகவும் கணிதக் கொள்கைகளாகவும் இவற்றை என் அனுபவத்தில் பெற்றிருந்தேன்! ஆனால் நான் கடற்கரையில் குந்தியிருந்த போது இந்த என் முன்னைய அனுபவங்கள் உயிர் பெற்று வருவதைக் கண்டேன். புறப் பேர் வெளியிலிருந்து நீர் வீழ்ச்சி போல் சக்தி வந்து கொண்டிருப்பதை பார்த்தேன். அங்கே துணிக்கைகள் ஓர் தாளகதி ஒத்திசை அதிர்வில் ஆக்கப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டும் கொண்டிருந்தன. இப்பிரபஞ்ச சக்தி நர்த்தனத்தில் இப்புதங்களினதும் என் உடம்பினது அணுக்களும் பங்குபற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். நான் அதன் ஒத்திசைவை உணர்ந்தேன். அதன் தாளவெளியைக் கேட்டேன்.

அக்கணத்தில் இதுதான் சிவனின் நர்த்தனமாக, நர்த்தகர்களின் நர்த்தனமாக இந்துக்களால் வழிபடும் சிவனின் நர்த்தனமாக நான் அறிந்தேன். (I KNEW THAT THIS WAS THE DANCE OF SHIVA, THE LORD OF DANCERS WORSHIPED BY HINDUS)

பெளதீகவியல் பற்றி கொள்கைகளில் நீண்டகால ஆய்வுகளில்

ஈடுபட்டிருந்த அதேவேளை கிழக்கத்தேய ஆத்மவிசாரக் கொள்கைகளிலும் (MYSTICISM) மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த நான் இன்றைய நவீன பெளதீகவியல் கொள்கைகளோடு கிழக்கத்தேய ஆத்மவிசாரக் கொள்கைகள் சமநீர்மாகச் செல்வதைக் கண்டேன். குறிப்பாக ஆரம்பத்தில் லென் (ZEN) தத்துவத்தில் இருந்த சிக்கலான அம்சம் எனக்கு (QUATUM THEORY) இருந்த சிக்கலான அம்சத்தை நினைவூட்டிற்று. இதனால் நான் கவரப்பட்டேன். எவ்வாறாய் இருந்தாலும் இவை வெறும் அறிவலசல்களாகவே இருந்தனவேயொழிய இவற்றைக் கடந்த அனுபவமாக சித்திக்கவில்லை. மேற்கில் பெரும்பாலும் ஆன்மீக அனுபவம் அறிவியலுக்குப் பொருந்தாத, தெளிவற்ற மர்மமானதொன்றாகவே பார்க்கப்பட்டு வந்தது. ஏற்கனவே பெளதீகவியலாளரும் ஞானிகளும் உலகு பற்றிக் கொண்டிருந்த பார்வையின் ஒற்றுமைகள் உதிரியாக சிலரால் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் நான் இதில் ஆழமான ஆய்வை மேற்கொண்ட போது, எதிர்காலத்தில் இந்த உண்மை பொதுவான ஒன்றாக எல்லோராலும் உணரப்படப் போகிறது என்பதை உணர்ந்தேன். மேலும் இந்நூலை எழுதிக் கொண்டிருந்த போது, நான் இதை எழுதுவதாக இல்லாமல் எனக்கூடாக (யாராலோ) எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகவே உணர்ந்தேன்.

மாபெரும் இயந்திர ஆற்றல் இயக்கங்களிலிருந்து மனிதன் இயல்பான ஓட்டத்தை உணர்ந்தேன். இவ்வாறே ஆத்மீக தரிசனம் என்பதும் தானாகவே பெருக்கெடுத்த வண்ணம் இருக்கிறது

**காப்ரா எழுதிய நூல் ஏற்படுத்திய
சிந்தனை மாற்றம்**

- மு.பொ -

**ஆண் ஆதிக்கப் பெறுமதிகளால்
சூழப்பட்ட இன்றைய சமூகம்**

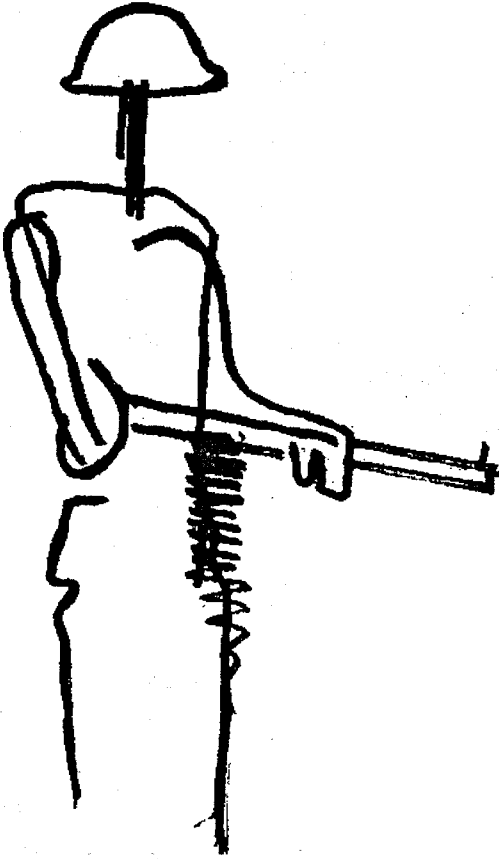
என்பதை, ஓர் நாள் நான் நீண்ட கால அறிவலசலுக்குப் பின்னர் திடீரென உணர்ந்த போது என் கண்கள் பனித்தன. இது பற்றிக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டேன். இதன் பின்னரே "சிவனின் நர்த்தன" அனுபவம் ஏற்பட்டது.

எனது நாவலின் வெற்றிக்குப் பின்னர் உலகின் பல பகுதிகளிலும் பல்வகையான தொழில் களை மேற்கொண்டிருக்கும் ஆண் - பெண் இரு பாலாரின் மத்தியில் இடம்பெற்ற இது பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்களின் போது நான் ஒன்றை உணர்ந்தேன். மக்கள் எனது கருத்துக்களில் காட்டிய அக்கறை இன்று நாம் வைத்திருக்கும் பெறுமதிகளாலும் நாம் கட்டியெழுப்பியுள்ள சமூக, அரசியல் கட்டமைப்புகளிலும் காணப்படும் சமயின் மையை போக்கடிப்பதற்கு உதவுவதாய் இருந்தது. நான் கூறும் இக்கலாசார அசமத்துவத்தை விளக்குவதற்கு சீனர்களின் தத்துவ சொற்றொடர்களான 'யின்' (Yin) னும் 'யாங்' (Yang)

கும் உதவுவனவாய் உள்ளது.

எப்பொழுதும் நாம் நம் சமூகத்தில் ஆண் ஆதிக்கப் பெறுமதிகளையே (Yang) பெண் தன்மைப் பெறுமதிகளுக்கு (Yin) மேல் ஏவியுள்ளோம். நாம் இணைவுக்குப் பதிலாக தனிப்போக்கையும் உள்ளூர்வகளுக்குப் பதிலாக அறிவையும், கூட்டுறவுக்குப் பதிலாக போட்டியையும், விரிவுக்குப் பதிலாக இறுக்கத்தையுமே ஏற்படுத்தியுள்ளோம். இது எமது சமூக, சுற்றாடல், ஒழுக்க, ஆத்மீக வளர்ச்சிகளின் ஒருபக்கச் சாய்வையே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இதன் விளைவாகவே 1960 - 70களில் ஏற்பட்ட சமூக கொந்தளிப்புகளைக் காணலாம். பெண்ணிலைவாத எழுச்சிகள், பசுமைப் புரட்சி அரசியல், ஆத்ம விசாரத்தில் காட்டப்படும் அபரித அக்கறை, இன்னும் சமூகக் கொந்தளிப்புகள் யாவையும் இதன் பாற்பட்டவையே.

பேய்களின் காலத்தை
மறத்தல் அல்லது
தப்பியோடுதல்

அழிவு காலத்தில் நீ புலம்பித் தீர்க்கிராய்
என்றாலும்
கண்களைக் குருடாக்கிக் கொண்டு
நிலவையும் நட்சத்திரங்களையும்
தனது தீராத வலியால் அணைத்தபடி
அழிவுகாலம் தொடர்கிறது.
உனக்கும் எனக்குமாக நாங்கள் விதைத்த
நெல் மணிகளை
உனக்கு மட்டுமே பூர்வீகமான குடிசையை
நாறு வருடங்களின் பின்பும் எஞ்சியிருந்த; மிகப் பழைய
தங்க வளையல்களை
தீராத எல்லைச் சண்டையில்
யாருக்குமற்றிருந்த நிலத்துண்டை:
எல்லாவற்றையுமே நாங்கள் இழந்தோம்.
நீ உதிக்கும் ஒவ்வொரு சொற்களிலும்
அழிவின் துயரம் வன்மத்தோடிருக்கிறது;
யாருக்குத் தெரியும்
நீ வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கடவுளின் நம்பிக்கை
உன்னைச் சபித்து விடுமென்று
நீ எப்போதாவது நினைத்திருக்கிறாயா?
இப்படியொரு சாயக்கேட்டை
உனது குழந்தைகளுக்கு
நினைவுறுத்த வேண்டியிருக்குமென்று,
என்றாலும்
அது நடந்தே விட்டது; நடந்தே விட்டது;
அவர்கள் வந்து விட்டார்கள்
நீயே சொல்
சாத்தானின் தோட்டத்தில்
தப்பிய் பிறைத்தலற்று வாழ்தல்
சாத்தியமா?

எல்போல்

05. 08.1999

புருட்சத்தின் கை அல்லது
விலங்குகளின் வெளியே

காட்சி - 01

கனிகளுடன்
அழகு பூத்துப் பொலிய
அமைதியாய் கம்பீரமாய் வியாபித்து
குளிர் நிழல் பரப்பி
பறவைகளின்
பாரம்பரியப் பாடல்களில்
இறங்கிப் போய் இருக்கிறது
ஆதிப் பெருவிருட்சம்

காட்சி - 02

கூர் தீட்டிய கருவிகள் சகிதம்
விருட்சத்தை தரித்துக் கூறாக்கவென
வில்லர்கள் கூறுகின்றனர்

காட்சி - 03

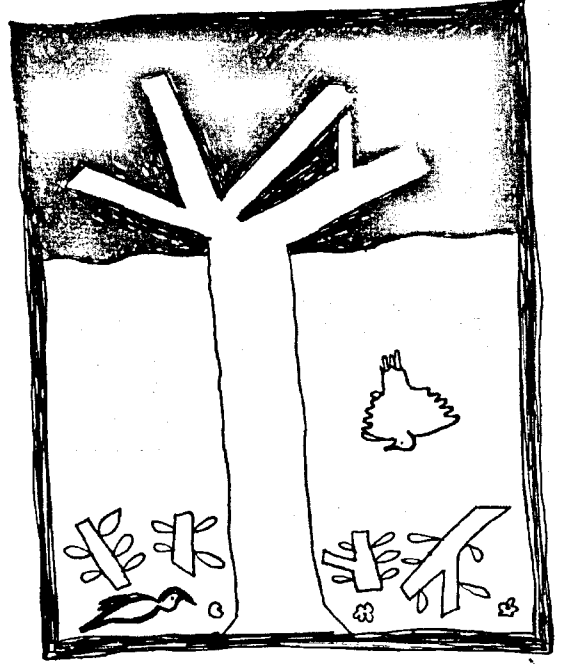
கிளைகளில் ஊடுருவி
தீப்பொறி தெறிக்கத் தெறிக்க
மாறி மாறி தறிக்கின்றனர்
கிளைகளை

காட்சி - 04

தறிப்பின் முழக்கத்தில்
பறவைகள் கெலித்துப் போய்
கொதி வெளியேறி அலைகின்றன
அலறியலறி.

காட்சி - 05

வில்லர்களின் மூர்க்கத்தறிப்பில்
விருட்சக் கிளைகள்
அலறி முறிகின்றன
பூக்களும்
பிஞ்சுகளும்
பழங்களும்
குருவிக் கூடுகளும்
குஞ்சுகளும்
முட்டைகளும்
கழன்று விழுந்து சிதைகின்றன.

முடிவு

காட்சி - 06

வில்லர்களின்
முரட்டுக் கால்களிடையே சிக்குண்டு
நசிய நசிய
குருதியாய்
கீச்சிட்டு பீறிடுகின்றன
குருவிக் குஞ்சுகளின் சீவன்கள்.

காட்சி - 07

தறிப்பின் முழக்கம்
பறவைகளின் அலறல்
குஞ்சுகளின் கீச்சிடல்
வில்லர்களின் வெறிக் கூச்சல்
அத்தனையும் குழைந்தலைகிறது
புயலாய் பேரிடியாய்.

காட்சி - 08

ஆதி விருட்சத்தின் அழகு குலைகிறது
விரவிப் பொழிந்த குளிர் நிழல் அழிகிறது
விருட்ச வாழ்க்கையை
வில்லர்கள் கெடுக்கிறார்கள்.
ஐயோ!

அமரதாஸ்

1999 07 15

ஒக்டோவியோ பாஸ் OCTOVIO PAZ

கே. எஸ். சீவகுமாரன்

“ The Body of Splendour divides, disposes, dissipates it self in my body as it divides, disposes, dissipates it self in the body of splendour”

இதனை நான் இப்படித் தமிழாக்க முயன்றுள்ளேன் :

“என்னுடலில் புகழொளியின் பிண்டம் பிரிந்து, கலைந்து, தானே அழிவுற்று, புகழொளியின் பிண்டத்தில் பிரிந்து, கலைந்து மறைந்தொழிகிறது”.

இவருடைய கவிதை வரிகளில் மேலும்

சில எனது தமிழாக்கத்துடன்:

“ The ink - drop of blood Honey”

* இரத்தத் தேனின் மைத்துளி.

“The Architecture of Silence”

* மௌனத்தின் கட்டிட நிர்மாணம்

“The one in the other and both in one”

* ஒன்றில் மற்றொன்றும், இரண்டுமே ஒன்றிலும்,

ஒக்டோவியோ பாஸ் ஒரு கவிதையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

* “மனிதன் என்பவன் படிமங்களைக் கொண்ட ஒரு மரம். மலர்களையொத்த சொற்களைக் கொண்ட ஒரு மரம். பழங்களை நிகர்த்த செயல்களைப் புரியும் ஒரு மரம்”

தூதுவராகப் பணிபுரிந்து இளைப்பாறிய ஒக்டோவியோ பாஸ் VUELTA என்ற கலை/ இலக்கியச் சிற்றேடு ஒன்றை நடாத்தி வந்தார். கேம்பிரிஜ் ஹாவர்ட் பல்கலைக்கழகங்களில் அத்தி விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்திருக்கிறார்.

இந்தியப் பண்பாட்டம்சங்களை இவர் உள்வாங்கியமை இவருடைய எழுத்துக்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. சிவனும், சக்தியும் இணைந்த அர்த்த நாரிஸ்வரர் தோற்றத்தை அவர் ஏற்றிருக்கிறார். மாறி ஹோஸே என்ற இந்தியப் பெண் இவர் துணைவி. ஸ்பானிய உள் நாட்டுப்போரின் அகோரங்களை மெட்ரிட்டில் (ஸ்பானிய தலைநகர்) வசித்தபோது நேரிற் கண்டு குமுறினார்.

இவருடைய படைப்புகளில் அடிநாதமாகத் தொனிப்பது தனிமை - அமைதி நாடும் போக்குத்தான். மனிதன் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு பிறவி.

வாழ்க்கையைக் கவிதைப் படிமமாகக் கருதும் பொழுதும் உடலின்பம் துய்க்கும் பொழுதும், இறைவனுடன் அமைதி காணும் பொழுதும் மனிதன் முழுமை காண்கிறான். இது ஒக்டோவியோ பாஸின் தத்துவ நோக்கு.

இந்த நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர் என்பர் விமர்சகர்.

1990ல் இலக்கியத்துக்கான நொபேல் (NOBEL) பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் மெக்ஸிக்கோ நாட்டைச் சேர்ந்தவர். மெக்ஸிக்கர்களுக்கும் திராவிடர்களுக்கும் இடையில் ஏதோ தொடர்பு இருப்பதாக எனது அனுமானம். ஒக்டோவியோ பாஸ் என்ற இந்த எழுத்தாளர் ஸ்பானிய மொழியில் எழுதுபவர். 85 வயதுடைய சிறந்த கவிஞர், அரசியல் விமர்சகர், இலத்தின் அமெரிக்காவின் தலை சிறந்த எழுத்தாளர்களுள் (மத்தியஅமெரிக்காவைச் சேர்ந்த இவரும், ஸ்பானிய மொழியில் எழுதுவதனால்) ஒக்டோவியோ பாஸும் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

இந்தியாவின் மெக்ஸிக்கோ தூதுவராகக் கடமையாற்றிய இவர் 1985 ல், இலக்கியத்துக்கான இந்திய ஜனாதிபதி விருதை, மலையாள எழுத்தாளர் தகழி சிவசங்கரம் பிள்ளைக்கு (அண்மையில் மறைந்தவர்) ஒக்டோவியோ பாஸே வழங்கினார். இவர் முன்னர் தீவிர இடதுசாரியாக விளங்கினார்.

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடிக்க முன்னர் நிலவிய செவ்விந்தியக் கலாசாரம், ஸ்பானிய ஆட்சியாளரின் நாகரிகம், மேனாட்டு நவீனத்துவம் பண்பாடு ஆகியவற்றின் கூட்டுச் சேர்க்கையே பாஸின் எழுத்துக்களின் வடிவம் என விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

அமைதியின் புதிர் நெறிக் கூடம் (The Labrynth of Solitude) என்பது இவருடைய கவிதைத் தொகுதிகளில் ஒன்று. இவருடைய ஆக்கங்கள் ஆங்கிலத்திலும் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன: ஒக்டோவியோ பாஸ் கவிதைகளில் சிறந்தவை, ஹுவான் சொரியானோ. இவருடைய கவிதைகள் சில தமிழ் நாட்டு இலக்கியச் சிற்றேடுகளில் தமிழாக்கம் பெற்றுள்ளன.

“கவிதையை வாழ்க்கையாக அமைக்காமல், வாழ்க்கையை நாம் கவிதையாக்க வேண்டாமா?”

“எழுத்தாளர்கள் வெவ்வேறு பண்பாடுகளுக்கிடையிலான பாலங்களாக விளங்க வேண்டும்”. மேற்கண்டவை பாஸின் இரு கூற்றுக்கள்.

இவருடைய கவிதை வரிகளில் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் இப்படித் தரப்படுகிறது:

கலைச்சுவடு

கிடைக்கப் பெற்ற இதழ்கள்

இதழ் - 28
காலச்சுவடு
151, கே.பி. சாலை
நாகர் கோயில் 629 001
தொலைபேசி : 04652 - 22525
Email : kalachuvadu@vsnl.com

தலை

இதழ் - 08
EXIL
B.P. : 204
92604
AS NIERES CEDEX
FRANCH

நினைவகம்

என் பருத்திச் சுடிதாரும்
ஒரு பவுன் சங்கிலியும்
இரு காது மின்னிகளும்
ஐம்பது ரூபாய் 59 சத செரும்புகளும்
உன் மானத்தை
சொந்த ஊரிலேயே வாங்குவதாயும்
சங்கைக்குலைக்க வந்ததாயும்
என் அம்மா என்னை கோபித்துக் கொள்கிறாய்?

எதற்காக இப்போ அழுகிறாய்
எடுத்ததற்கெல்லாம்
கண்ணீர்விட்ட பழக்கத்தில்
கொட்டித் தீர்க்கிறாயா? அவ்வது
ஏதும் புரிந்துதான்
கரைந்து ஒழுகிறாயா?

அழாதே என் அம்மா
என்னைப் பேசவிடு

ஒற்றைக் கவன உணவுக்காய்
ஓர் பிஞ்சு உயிர் நான்கு ஐந்தாய்ப் பிரிந்து
பேயாய்த் திரியும் அவலம்
தெரியுமா உனக்கு?

கோணிப் பையால் உடல் மூடி
விதிக் குளிரில் முடங்கி நடந்தும் - எம்
குட்டி இளவரசிகளின் சின்னக் கைகளை
அம்மா நீ அறிவாயா?

தளிர்ந்துக் கனியுமுன் வாடிக்கையாள் தேடி
தெருவெங்கும் அலையும் - என் பத்து வயதுத்
தங்கைகளின்
வெம்பிய உடலங்கள் பற்றி
உனக்கேதும் தெரியுமா?

தெரியுமென்று ஒற்றைத் தலையசைப்பில்
ஊமைப் பதிலிறுக்காதே
வார்த்தையின் முழு அர்த்தம் கனியத்
தெரியுமென்று
நெஞ்சை அசைத்து நினைவைக் கிளறி
ஓசையைக் கோர்த்து வார்த்தையாய்
பதில் பகர்

அத்துடன் நின்று விடாதே
என்னம்மா.

குசினித் தேனீர்க் கோப்பைக்குள்
ஊறிப் பருத்துக் கிடக்கும் உன் தலையையும்
அம்மன் கோயிலில் சரணாய்க் கிடக்கும் - உன்
கால்கள் ஒரு சோடியையும்
உடலில் பொருத்தி,
ஊருக்கு வெளியே வந்து பார் -
குட்டி இளவரசிகளின் கண்களை ஒருக்கால்

அவை மொழிந்து தீர்க்கும்
நம்மில் சிலரின் அடிப்படைத் தேவைகள்
போதும் போதும் என சிறிது அதிகப்படியாகவே
பூர்த்தியாகி விட்டதைப்பற்றி.

19.01.1999

சுழியாள்

செய்தியும் 1955 மறுமதிப்பீடு வளர்ச்சியும்

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் ஏறத்தாழ ஐம்பத்தைந்து வரையிலான வளர்ச்சியும் பற்றிய ஒரு மறு மதிப்பீட்டிற்கான அவசியம் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலங்களில் வெளி வந்த ஆரம்பகாலச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் (எ-டு: சம்பந்தன் கதைகள், மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்) ஆய்வுகளும் (எ-டு: ஈழகேசரி காலக் கதைகள் பற்றி செங்கை ஆழியான் எழுதியவை) முனைப்புற்று வரும் பிரதேச நோக்கிலான ஆய்வுப் போக்குகளும் இதற்கு வழிசமைத்துள்ளன.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றம் பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்துள்ளோர் பலரும் இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகிய மூவரையுமே முன்னோடிகளாக முதன்மைப்படுத்தி வந்துள்ளனர். இம்மூவர்தாம் கதைகள் பெரும்பாலும் (1) வரலாற்று இதிகாச சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. (11) தனிமனித அவலங்களையும் உணர்வுகளையும் (சமூக, யதார்த்தச் சூழலின்றி) வெளிப்படுத்தின. (111) மனோரதியப் பாங்கில் அமைந்திருந்தன.

நிலைமை மேற்கூறியவாறாக, அண்மைக்கால ஆய்வுகள் மேற்கூறிய முன்னோடிகளுக்குச் சமாந்தரமாக வேறு சில எழுத்தாளர்களை (எ-டு: ஆனந்தன், 'சுயா') இனங்காட்டுகின்றன. இவர்களது படைப்புகள் சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இத்தகையவருள் ஒருவரான "ஆனந்தன்" 1939யிலேயே முற்போக்கான சிந்தனையோடு சாதிப் பிரச்சினையின் ஒரு பக்கத்தை நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்..... இந்த மண்ணின் பிரச்சினையை மண்வாசனையோடு முதன் முதல் எழுதியவர் "ஆனந்தன்"

ஆக, இங்கு நாம் நினைவுகூற வேண்டியது யாதெனில் இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகியோரின் சிறுகதைப்போக்கிற்குச் சமாந்தரமாக சமூகநோக்கும் யதார்த்தப் பாங்கும் கொண்ட இன்னொரு போக்கு சமகாலத்தில் நிலவிவந்துள்ளது என்பதே.

இதே காலப்பகுதியில் -முப்பதுகளளவில்- மலைநாட்டிலும் சிறுகதைக்கான ஆரம்ப முயற்சியொன்று மின்னல் கீற்றுப்போல தோன்றியது. கோ. நடேசய்யர் மலைநாட்டுத் தொழிலாளர் பற்றி ஓரிரு கதைகள் எழுதியதாக அறியமுடிகின்றது. (எ-டு: திரு. இராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்) ஆயினும் அவரது முயற்சியும் அவர் ஆரம்பித்த முயற்சியும் (கே. கணேஸ் ஓரிரு கதைகள் எழுதியிருப்பினும்) தொடர்ந்து பரந்து ஒளிவீசியதாக (இன்று வரையான ஆய்வின் படி) கூறமுடியாதுள்ளது.

இனி, நாற்பதுகளுக்கு வருவோம். மறுமலர்ச்சிக் காலகட்ட எழுத்தாளர்கள் மீண்டும் எமது கவனத்திற்குட்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர்; நவீன கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஒப்பாக ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கும் முக்கியமான பங்களிப்புச் செய்தவர்களாகின்றனர். முன்னர் 'ஆனந்தன்' முதலானோர் அமைத்த பாதையை அகலப்படுத்தி ஆழப்படுத்தி

வைக்கின்றனர். இத்தகையவர்களுள் அ. செ. முருகானந்தன், வரதர், அ. த. கந்தசாமி, சொக்கன், தாமையடி சபாரத்தினன் கனக செந்திநாதன் என நாம் நன்கறிந்தவர்களோடு இதுவரை நன்கறியப்படாத முக்கியமான சிலரும் (எ-டு: கு. பெரிய தம்பி) அடங்குவர். இவர்களது கதைகளுடாக, தமிழ்ச் சமூகம் நவீன நாகரிகத்திற்கு முகங்கொடுப்பதும் (நவீன நாகரிகத்தின் குறியீடாக மோட்டார் வண்டியின் வருகை, தேர்தல் முறை, அரச உத்தியோகம், நகர உருவாக்கம், பணத்தின் ஆதிக்கம்) சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளும் (சாதி, சீதனம், கோயில் வரி) சிறுகதைப் பொருளாகின்றன. இப்போது தான் ஈழத்து எழுத்தாளரது சிறுகதை மெல்ல மெல்ல ஈழத்து மண்ணுடன் சுவைத் தொடங்கியது. இவ்வாறு மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் அமைத்த தளமே அறுபதுகளில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் கம்பீரமாக நடந்து செல்ல வாய்ப்பளித்தது என்பது குறிப்பிடற்பாலது.

இதுவரை கவனித்த சிறுகதை வளர்ச்சிப் போக்குகள் பிரதானமாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினை மையமாகக் கொண்டே காணப்படுகின்றன. இது காரணமாக ஏனைய பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சி யாழ்ப்பாண ஆய்வாளர்களினால் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டு விட்டது என்று விசனிக்கும் ஆய்வாளர் எம்மிடையே உள்ளனர். அத்தகைய விசனத்தில் அர்த்தமெதுவுமில்லை. உண்மை நிலை வேறு. ஈழத்தில் நவீனத்தன்மை (Modernity) யின் வரவு எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் ஒரே காலத்தில் ஏற்படவில்லை; வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்டது. நவீனத் தன்மை ஏற்பட்ட பின்னர் அசமத்துவ வளர்ச்சி நிலையே காணப்பட்டது. நவீனத்தன்மை யாழ்ப்பாணத்திலே முதலில் ஏற்பட்டமையால் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியும் அங்கே முதலில் ஏற்பட்டிருந்தது. அது பற்றிய ஆய்வுகளும் முதலில் இடம் பெற்றன. அத்தகைய ஆய்வுகளிலே ஈடுபட்டோர் (ஏனைய பிரதேசங்களின்) அசமத்துவ வளர்ச்சி நிலை காரணமாகவும் நவீன இலக்கியங்கள் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்தமை தவிர நூற்றொகுப்புக்களாக அவை வெளிவராத காரணத்தினாலும் ஏனைய பிரதேசம் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஆரம்ப நிலையில் கவனஞ் செலுத்தினாரல்லர். நிற்க, நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியிலேயே மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் சிறுகதை இலக்கிய முயற்சி கால்கொள்கின்றது. முதலில் சா. இ. கமலநாதன் (வித்துவான் சா.இ. கமலநாதன்), சிவா (வ. சிவசுப்பிரமணியம் ஆசிரியர்), புரட்சிக்கமால் ஆகியோரும் (இவர்கள் சில கதைகளே எழுதியுள்ளனர்) பின்னர் அருள் செல்வநாயகம், பித்தன் ஆகியோரும் சற்றுப் பின் அப்துஸ்ஸமது, செ. இராசதுரை, எஸ்.பொ. நவம், அன்புமணி, தங்கன், ஆ. பொன்னுத்துரை முதலானோரும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

மேற்குறித்த மட்டக்களப்பு பிரதேச எழுத்தாளருள் பித்தன், எஸ். பொ. நீங்கலாக ஏனையோரது படைப்புகளை நுணுகிநோக்கும் போது அவற்றிலே இருவேறு பாணிகள் இழையோடுவதை அவதானிக்கலாம். ஒன்று, 'கல்கி' பாணி. மற்றொன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பாணி.

இவ்விருவகைப் பாணி சார்ந்த படைப்புகளிலும் தமிழக, இந்தியச்சூழலே இடம்பெற்றிருந்தன. ஈழத்துப் பின்னணியிலே எழுதினாலுங் கூட அவை (ஈழத்துப்பத்திரிகைக் காரரினாலே) மாற்றத்திற்குள்ளாகின. இவ்விடத்தில் அப்துஸ்ஸமதின் நினைவலைகள் நினைவிற்கு வருகின்றன:

“அப்போது கதைகள் இந்தியப் பின்புலத்தில் இந்திய, தமிழ் மக்களது வாழ்க்கைப் பின்னணியில் எழுதுவதே வழக்கமாக இருந்தது. நான் இந்தக் கதை நிகழிடங்கள், கல்முனை, திருகோணமலை என்றும் நூர்ஜஹானின் தந்தை போடியார் இப்பாக்கீம் என்றும் மற்றும் காரியாலயம், லிகிதர், மாவட்டம் என்ற சொற்பிரயோகங்களும் கதையில் வந்தன. ஆனால், பிரசுரமான கதையில் கதை நிகழிடங்கள் செங்கல்பட்டு, விந்தியமலை என்றும், ஐமீன்தார் இப்பாஹீம் என்றும், ஆபிஸ், குமால்தா, ஜில்லா என்றும் சொற்பிரயோகங்கள் மாற்றப்பட்டன. இலங்கைக் கதைகளின் தன்மை அப்போது எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணமாகும்”

மேற்குறிப்பிட்ட மட்டக்களப்பு பிரதேச எழுத்தாளரது சிறுகதைகளுள் பித்தன் கதைகள் தனித்துவமானவை; (1948 அளவிலே எழுதத் தொடங்கிய இவரது தொகுப்பு 1994ல் வெளிவந்ததை காரணமாக ஆய் வாளரது கவனத்திற்குட்படாதவர் பித்தன்; இவர் கதைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு பண் பாடு-15, 1997 இதழில் இக்கட்டுரையாளரினால் எழுதப்பட்டுள்ளது), பின்வரும் விதங்களில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியவை: (அ) மட்டக்களப்பு பிரதேச மக்களது பிரச்சினைகள் முக்கியமானதொன்றான ‘ஏழ்மை’ இவர் கதைகளுடாக சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றது. (ஆ) முஸ்லிம் மக்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் முதன் முதலாக இவர்கதைகளுடாக ததருபமாகவும் துணிகரமான முறையிலும் (எ-டு: பாதிக்கப்பட்ட) வெளிப்படுகின்றன. (இ) (முஸ்லிம்) பெண்களது நுண்மையான மன உணர்வுகள் திறம்பட வெளிப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு நோக்கும் போது யாழ்ப்பாண மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரது ஆரோக்கியமான போக்கு மட்டக்களப்பிலே பித்தனது எழுத்துக்களினூடாகவே புலப்படுகின்றது எனலாம்.

எஸ். பொ. ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேச மக்களது வாழ்வின்மீதும் மண்மணம் கமழ தமது சிறுகதைகளுடாக பதிவு செய்தவர். அத்துடன் பரிசோதனை முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டவர்.

திருகோணமலைப் பிரதேசமும் நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியிலேயே சிறுகதையுலகினுள் பிரவேசிக்கின்றது. வ. அ. இராசரத்தினூடாக, முதன் முதலாக மூதூர்க் கிராம விவசாயிகளின் வாழ்வு இலக்கியமாகியது.

தவிர, பின்வரும் விடயங்கள் விரிவான ஆய்விற்குட்படும்போது தான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் முழுமையடையும் என்று கருதுகின்றேன்.

(அ) “ஈழகேசரி” யில் லலிதா, சாவித்திரி, ராஜேஸ்வரி, வஸந்தா, லேகினி, பிரேமா, கமலம், கோணேசப் பிள்ளை முதலான பெயர்களில் பலர் சிறுகதை எழுதியுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இவர்களுள் பெண் எழுத்தாளர் யாவர்? அவர்கள் எழுதியவை யாவை?

(ஆ) திருகோணமலையிலிருந்து நாற்பதுகளின் இறுதியளவில் அ. செ. முருகானந்தம் நடத்திய “எரிமலை” சிறுசஞ்சிகையில் சிறுகதை எழுதியோர் யாவர்?

(இ) நாற்பதுகளின் இறுதியிலே மண்டிரிலிருந்து வெளியான

“பாரதி” சிறுசஞ்சிகைப் போட்டியொன்றினை நடத்தியுள்ளது. இதில் பங்குபற்றியோர் யாவர்? இச்சஞ்சிகையில் எழுதிய எஸ். எம். ராஜு; பாஞ்சாலி; கிரிஜா என்போர் யாவர்?

(ஈ) நாற்பதுகளின் இறுதியளவில் புரட்சிக்கமால் எழுதிய இச்சிறுகதைகள் புரட்சிகரமான போக்குடையன. அயல்விட்டிலுள்ள (சகோதர முறையான) இளைஞனொருவனை சமூக எதிர்ப்பிற்கு அஞ்சாது திருமணம் செய்யும் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணையும், பொருந்தா மனங்காரணமாக கணவனைக் கொலை செய்யும் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணையும் அக்கதைகளிலே சந்திக்கின்றோம். புரட்சிக்கமால் பல சிறுகதைகள் எழுதியதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவை பற்றிய விபரம்?

எவ்வாறாயினும், ஐம்பதுகளின் ஆரம்பமளவிலேயே ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஆழத்தையும் அகலத்தையும் பரவலான நிலையையும் எட்டியுள்ளமை முற்கூறியவற்றிலிருந்து புலப்படுகின்றது. இதுவரை கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவு கூரும் போது,

(அ) முப்பதுகளளவிலே இலங்கையர் கோன் முதலானோரின் சிறுகதைப் போக்கிற்குச் சமாந்தரமாக இன்னொரு போக்கு நிலவி வந்துள்ளமையும்,

(ஆ) மறுமலர்ச்சிக் காலகட்ட எழுத்தாளர் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளமையும்,

(இ) நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியிலேயே மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பிரதேசங்களில் சிறுகதை முயற்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளமையும்,

(ஈ) ஆய்விற்குட்பட வேண்டிய வேறு முக்கிய விடயங்கள் உள்ளமையும் தெளிவாகின்றன.

ஆயினும், ஐம்பத்தைந்தளவில் மேற்கூறிய நிலைப்பட ‘வளர்ச்சி’ கண்ட ஈழத்துச் சிறுகதை பக்குவ நிலை எய்துவது அறுபதுகளிலாகும். அது ஒரு புறம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளினாலும் மறுபுறம் மு. தளையசிங்கம் போன்ற எழுத்தாளர் ஒரு சிலரினாலும் ஏற்பட்டமை நாமறிந்ததே.

தேசிய சோஷலிசம் என்பது ஒரு தவறான, அதே சமயத்தில் தன்னுள் முரண்பட்ட ஒரு சொல்லாகும். சோஷலிசத்திற்கு எல்லைகள் கிடையாது! தேசியத்தோடு அது ஒத்துப் போகாது. பாசிசவாதிகளின் தேசியத்தோடும், குறுந்தேசியவாதத்தோடும், ஏகாதிபத்தியத்தோடும் அது முற்றும் ஒத்துப் போகாது.

எம்.என். ராய்

(பாசிசம் என்ற நூலிலிருந்து)

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரதிக்கும் புதுமைப் பித்தனுக்கும் பிறகு தோன்றிய ஒரு மகத்தான ஆளுமை பிரமிள் ஆவார்.

கலா சுப்ரமணியம்

(பிரமிள் கவிதைகள்)

01 யுத்தம்

திண்டிவந்த எச்சங்கள்

சிதறுண்டு கிடக்கும்
கோட்டை வெளியில்
எரிகழல் கனல்கின்ற நெஞ்சுடன்
அலையும் மனிதனாயினேன்.
எரி சுழல் குளீர்
வார்த்துவிடும் கண்ணீரும் ஆற்றாது

கொதித்து வழிகின்றதே!
பண்ணைக் கடலே!
என் நெஞ்சகத்துள் வந்தீறங்கு
என்னுள் கனல்கின்ற எரிதழலை ஆற்று
ஊமைக் கடலே இயலாதொழிந்தாய் போ!
மொழியே வா! மொழியே வா!
என் நெஞ்சக் கனலை ஏந்து
ஏந்தி
எனக்கொரு கவிதை கொடு
என் காலத்துயரை
தலைமுறைகள் உணர்
எனக்கொரு கவிதை கொடு

02 உயிர்ப்பின் முதல்வன்

சூரியன் துணையுமில்லாது போயிற்று
பகல் எதிரிக்குரியதாயிற்று
உண்ணியும் கழன்ற சவமாய்
மல்லாந்து கிடந்தது பாதை

மந்தை ஓட்டிகளுக்கும்
மரம் கடத்துபவர்களுக்கும் மட்டுமேயான பாதையில்
இருள் காவல் இருக்க
மனிதச் சிற்றெறும்புகள்
சாரி சாரியாய்ச் சுறுசுறுத்தன
முற்றுகைக் காலத்தில்
கழுத்து நெரிக்கப்பட்ட குடா நாட்டின்
மூச்சு வழியாகியது கொம்படி

மந்தை ஓட்டிகளுக்கும்
மரம் கடத்துபவர்களுக்கும் மட்டுமேயான பாதையில்
இருள் காவல் இருக்க
மனிதச் சிற்றெறும்புகள்
சாரி சாரியாய்ச் சுறுசுறுத்தன

03 உறுமீனுக்குக் காத்து நின்ற வெண் கொக்கு

நீள் கழுத்து நீட்டிக் கூர்ந்து நோக்கி
காலெடுத்து நடந்தது இரை பிடுங்க
திடுக்கிற்று எழுந்து
வெளிகளைக் கிழிக்கும் குரலெறிந்த வயற்குருவி
தென் திசையில் பரந்து போயிற்று

பறவையைப் பார்வையில் வீழ்த்த
போன திக்கில் கண்ணெறிந்தேன்
ஆழ் கடலும் போய்த் திரும்பும் வள்ளத்தில்

உயிர் ஒரு கையில் வலை ஒரு கையிலாய்
கரைக் கடலில் மீன் பொறுக்கித் திரிவது பட்டது
அதற்கு மேலால்
கிரகணித்திருக்கும் சப்த தீவுகளிலும்
செம்மஞ்சள் அழகொட்டும் அந்திச் சூரியன்
பாதங்களை வருடிவிட இல்லாது போன
தீபகமண் நெஞ்சில் சொரியும்

கால் பதியா பூத்தீவுகளைக் காண
மனதிலேறிப் பறந்தேன்

கோழிக் கூடுகளில் பாம்புகள் குடி புகுந்திருந்தன
பற்றைகளில் கோழிகள் குஞ்சு பொரித்திருந்தன

04 புதையுண்டு மீள்பட்ட புராதன பூமியாய்

சிதலமுற்றுக் கிடக்கிறது நகரம்
அழிவுண்ட நகரில்
விழுப்புண்ணுண்ட வீரனின் கம்பீரத்துடன்
நிமிர்ந்தே நிற்கிறது தந்தையின் தூபி
கண்கள் பிடுங்குண்ட சூனியக்காரி போல்
மிரட்டுகிறது மணிக்கூட்டுக் கோபுரம்

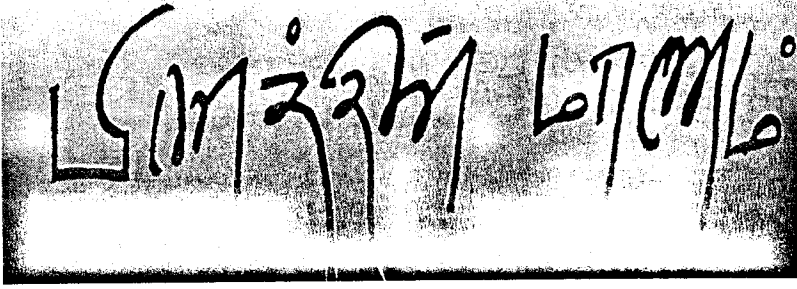
எரிகொண்டு எஞ்சிய எலும்புக் கூடாய்
எழுந்து நிற்கும் நூலகத்தின்
கும்மட்ட வடிவக் கூரையின் கீழ்
உம்காரம் கொட்டிப் பறந்தடிக்கின்றன
மாடப் புறாக்கள்
சிறகடித்துக் கீழிச் சிடுகின்றன.
வெளவால்கள்

சிறுசுகள் ஆர்ப்பரித்த
சுப்ரமணிய பூங்காவில்
வெள்ளெருக்குப் பூத்துச் சிரிக்கின்றது
வயிறு கிழிந்து கிடக்கின்ற
ஒல்லாந்தர் கோட்டையில்
இன்னமும் எச்சமாய்
ஏன்தான் நிற்கிறது தூக்கு மரம்!

மஞ்சள் கொடியேந்தி
துயரத்தின் படிமங்கள் சுமந்த
நகரின் மேலாய்
பாய்கின்ற சூரியன் மீதிலும்
பறக்கின்ற கொடியின் மீதிலும்
தெளித்திருந்த போர்த் துளிகள்
வெண் மேகங்கள் மீதில்
செம்மஞ்சள் பிரட்டிச் செல்ல

பேய் தின்ற நகரில்
உயிர் வளர்க்கும்
முனியப்பர் கோயில் மணி
சிதிலங்களிடையே அறுகாய் முளைத்தனர் மனிதர்
குரல்கள் குரவிச் சத்தங்களாய் வருட...

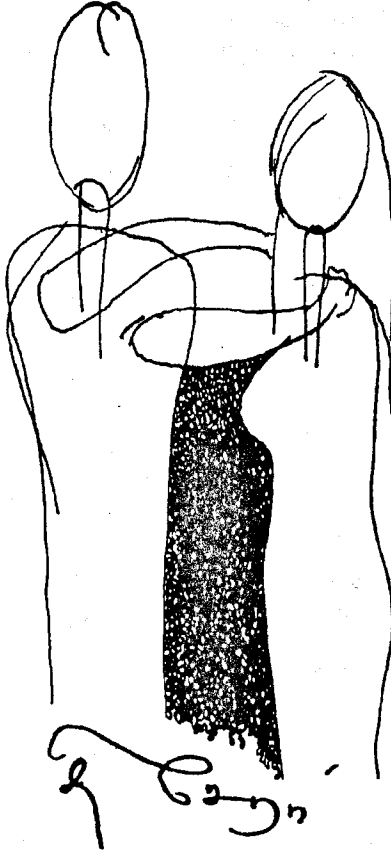
சீ. ஜெயசங்கர்.

ஒரு உயிரைக் கொலை செய்யும் அளவிற்கு இன்னமும் தைரியம் வந்ததில்லை. அதன் வேதனையும் அதற்கான முனகலுடன் இரத்தத்தைக் கண்டு சகித்துக் கொள்ளக்கூடிய குழ்நிலையும் உருவாக் கியோ உருவாகியோ இருந்ததில்லை. கொன்றாலும் கொல்லாவிட்டாலும் உடல் எப்பொழுதாவது அழிந்து தான் போகும். நாம் நினைத்தாலும் உயிரை அழிக்க முடியாது என்ற தத்துவார்த்தங்கள் எனக்குள் போதிக்கப்பட்டிருப்பினும் கூட கொலை முயற்சிகளில் இறங்கியதில்லை. சிறுபராயப் பொழுதுகளில் ஏறும்புகளையும் அட்டைகளையும் பொசுக்கியிருக்கிறேன். ஆனாலும் அவைகள் உயிர்களாகக் கணக்கெடுக்காமல் எனை வருத்தியதற்கான பழிவாங்கல்களாகவே நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இருப்பினும் மனிதர்கள் எவரையும் கொல்லவோ கொல்ல முயற்சித்ததோ இல்லை. கொல்ல வேண்டும் - துண்டு துண்டாக வெட்ட வேண்டும்-பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டும் என்ற உணர்வுகள் அவ்வப்போது மேலெழுந்திருப்பினும் எனது கொலை முயற்சிக்கு உட்படப் போகும் முதலாவது மனிதன் அப்பா என்பதையாரும் உணர்த்தி இருக்கவில்லை.

என்னை எடுத்து வளர்த்தவராக "நான் உனக்கு அப்பாவப் போல" என்று கூறிக் கொண்ட மாதிரி அப்பாக்களாகவோ இருந்திருப்பின் கவலைக்குள் புரளாமல் கத்தியை மாபில் இறக்கியோ, கழுத்தை நெரித்தோ, தூங்கும் போது முகத்தைத் தலையணையால் மூடியோ கொன்றிருக்கலாம். ஆனால் எனைப் பெத்தெடுக்க காரணமாயிருந்த அப்பாவென அம்மா ஏற்கனவே கூறியிருக்கின்றாள். அதனால் கொல்லாமல் விட்டுவிடலாம். பாவம் என்றிருந்தால் இந்தப் பாவமே திருப்பி "கொல் கொல்" என்று நிற்கின்றது. சில வேளைகளில் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றாகிலும்

கிடைத்திருப்பின் இக்கொல்லுதலைத் தள்ளிப் போட்டிருக்கலாம். ஆகக் குறைந்தது நிம்மதியாவது இருந்திருந்தால் கொல்லுதலைத் தவிர்த்து காலங்களையப் புரட்டியிருக்கலாம்.

அவரைக் கொல்லுவதற்கான காரணங்கள் பலமாய் உறைந்து கிடக்கிறது. இதைவிடவெல்லாம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்னவென்றால் அவர் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டிருந்தார். ஒரு முறை இருமுறை அல்ல, பலமுறை அவர்

இறந்திருக்கிறார். தோட்டக்காட்டான் என்றும், மரண சல்லி, பிரசவ சல்லி தருவதாக நிருவாகம் அலைய விட்டும் பலமுறை கொன்றிருப்பதாக அவரே கூறியிருக்கிறார். செத்துப்போன அந்த அப்பாப் பிணத்தைக் கொல்வதில் கூட எனக்கு உடன்பாடில்லாமல் இருந்தாலும் நிர்ப்பந்தம் ஒன்றிருந்தது. என்னால் கொல்லப்படாமல் அம்மாவும் ஏற்கனவே கொல்லப்பட்டிருந்தார் என்ற உண்மையும் புதைந்து கிடக்கின்றது.

ஒரு முறை என் கண் எதிரிலேயே அம்மாவும், அப்பாவும் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பா வேலையிலிருந்து நின்று E. P. F. சல்லி வந்ததும் எங்களை எல்லாம் கோயிலுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போய் E. P. F. சல்லியில் வாங்கிய தாலியை அம்மா கழுத்தில் போட்டு கலியாணக் காட்சியைக் காட்டினார். அவர்களுக்கு உற கொலையாக இருந்திருப்பினும், எங்களுக்குப் பேறாகவும், இன்னொரு புறம் அவமானமாகவும் இருந்தது. இதே அவமானம் எங்களுக்கு மட்டுமல்ல பலபேருக்கு நடந்திருப்பது பிறகு தன் தெரிந்தது.

கண்ணாடி அணிந்து அது விழாமல் கண்ணாடியின் இருபக்கக் காம்புகளிலும் கமிறு கட்டி அதனைத் தலைக்கு பின்னால் போட்ட படி, வெத்திலைக் கறை படிந்த பற்களுடன், சற்றுக் கூனிய முதுகுடன் ஆதாரமாக கையில் தடியைப் பிடித்தவண்ணம், சாரணை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு நடக்கும் இந்தக் கிழம் வித்தியாசமானது. பலரைக் கொலை செய்திருக்கிறது. "கவ்வாத்துக் கங்காணி" என அடையாளப் படுத்தப்பட்டுக் கதைத்தாலும் இவருடன் கதைக்கும் போது "கங்காணி ஐயா" என மரியாதையிடப் பட வேண்டிய இடத்திலிருப்பவர். இவருடன் கதைப்பதிலேயே சிலருக்கு தாங்களும் வீரனாகிய நினைப்பு வரும். கதை முடிந்து வருகையில் நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு நடப்பதும், வேணும் என்றே சண்டைக்குப் போவது போலவும் நிற்பார்கள். ஆனாலும் இவரைக் கண்டால் விரும்புகிறவர்களை விட வெறுப்பவர்களே அதிகம். இந்த "டயகம்" தோட்டத்தில் இவர் தான் முதலில் வந்து குடியேறியவர் என்றும்

குடியான பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டு துரைமார்களுக்கு வால் பிடித்தும் அவர்கள் தின்று தீர்க்க, லயங்களிலிருந்தும் வெளியிடங்களிலிருந்தும் பங்களாவுக்கு பெண்களை அனுப்பி நல்லபேர் சம்பாதித்து மிகவும் நல்ல மோசக்காரனாக இருந்தவன். அம்மா அழகாக சிவந்து இருந்ததனால் அம்மாவையும் பங்களாவுக்கு அனுப்ப முனைந்தார். அம்மா மறுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் மலையில் வேலை செய்த பலர் அவரைப் போகும் படி அன்பான அறிவுரை சொல்லிவிருக்கிறார்கள்.

அப்பாவுக்கு கோபம் அதிகம் வரும், வந்தால் கத்தியுடன் நின்று வெட்டியே ஆகவேண்டுமென்பார். இதனால் தான் இருட்டுக்குள் வைத்து அவரது கை வெட்டப்பட்டது. இதெல்லாம் அம்மாவிருந்த தெரிந்ததால்தான் அம்மா, அப்பாவிடம் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் அம்மாவின் உறுதி மாறாமல் இருந்தது. பணத்திற்காக செல்டெல் வைத்திருக்கும் கட்டிலில் படுக்காமல் டெமரோனைக் குடித் திருக்கிறான். இப்படிக்கொல்லப்பட்டவன் ஆவியாய் வந்து என்னையும் அப்பாவையும் தவிர பலருக்குக் கணவுகளில் கதை சொல்லி இருப்பதாக மலைகளில் கதைத்துக் கொண்டார்கள். அப்பா குடித்துவிட்டு வந்து அவன் மேல் கவிழ்ந்து கொள்வதாகவும் அவளை அடிப்பதாயும் கொழுந்துகளைக் கிள்ளியே கதைத்துக் கொண்டார்கள். இது தான் அம்மா கொல்லப்பட முன் கதைகளாகப் பரவியது. இந்தக் கதைகளெல்லாம் மலைகளில் தான் கதைக்கப்படுகின்றதென்பதை அறிந்து கொண்ட பின் காலகளில் வெள்ளனவே எழுந்து கொண்டு பிரட்டுக் களத்துக்குப் போய் ஒட்டுக்கேட்கத் தொடங்கினேன். அன்றைய கொழுந்தெடுப்பு மலையை அறிந்து கொண்டு, அங்கு தேயிலைக் கீழ் குந்தியிருந்து கதைகளைக் கேட்கத் தொடங்கினேன். எங்கள் தோட்டத்தைச் சூழ்ந்திருந்த பலபல கதைகளை அறிந்து கொண்டேன். தனது தோட்டத்திலுள்ள மரத்தை வீடுகட்ட வெட்டியதற்காக வழக்குத் தொடுப்பதாக பயமுறுத்தி இரண்டாயிரம் ரூபா மாடசாமி கட்டியதையும், காட்டுக்காவக்காரன் லஞ்ச ஊழல் செய்வதாகவும், தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து தேயிலைத்தூள் திருடி விற்கப் படுவதாகவும், கடைசியாக ஐம்பது பெட்டிகளடங்கிய ஒரு தொகுதி காணாமற் போனதாகவும் இதெல்லாம் துரையின் கூட்டு என்ற உண்மைக் கதைகளுடன் சிலருக்கு வேசிப்பட்டம்

கட்டி துரைமாருடன் கூடிப்படுப் பதாகவும் கதை கட்டிக் கதைத்தார்கள். கங்காணி பேசும் ஊத்தப் பேச்சையெல்லாம் கேட்டு இவர்களுடைய காது செவிடாகி இருந்ததும் தெரிந்தது. இந்தக் கதைகளுக்கெல்லாம் நடுவில் என் அம்மா கொல்லப்பட்ட கதையும் புறப்பட்டது. அம்மாவின் தளராத மனதைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

அப்பாவினுடைய கையை வெட்ட துரை கூலியாட்களை நியமித்ததாகவும் துரையுடன் கைநட்டிக் கதைத்து உரிமைகளைக் கேட்டதினாலேயே இருட்டு நேரத்தில் அப்பா வரும்போது சாக்கினால் தலையைப் போத்து மூடி அடித்துக் கையை வெட்டியதாகவும் கொழுந்தெடுத்துக் கொண்டே கதைத்தார்கள். இப்படியான உணர்வுட்டும் தோட்டத்துக் கதைகளைக் கேட்க வென்றே தினமும் பிரட்டுக்குப் போய் கொழுந்தெடுக்கும் மலைகளுள் பதுங்கினேன். ஆண்கள் வேலை செய்யும் இடங்களுள் செல்லமுடிய வில்லை. மருந்தடிக்கவும், முள்ளுப் போடவும், கவ்வாத்து வெட்டவும் என மாறுபாடான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்ததனால் அங்கு பதுங்கியிருந்தால் சாத்தியப்படாமல் போனது. அதனால் பெண்களையே தொடர்ந்தேன். அதோடு ஆண்களை விடப் பெண்கள் நிறைய விடயங்களைத் தொகுத்து சுவைபடக் கூறுவதுடன், பெரும் பாலான பிரச்சினைகள் அவர்களை மையப் படுத்தியே இருந்தன. கங்காணியின் காமப் பார்வையும், நிறைகளைக் கூடப் போட்டுப் படுக்கைக்கு அழைக்கும் கணக்கப் பிள்ளையும் துரையிடம் நல்லபேர் போட்டுக் கொள்ள ஆசை வார்த்தை காட்டி பங்களாவுக்கு அனுப்பும பாங்குகளும் இங்கே கதைக்கப்பட்டது. அதோடு பங்களாவுக்கு போகாவிட்டால் ஏதாவதொரு காரணங்காட்டி வேலையை நிறுத்திவிட்டு விடயங்களைக் கதைத்துக் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். இப்படியான கதைப் பாங்கில் அம்மாவையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள்.

மயிர்கள் சிலிர்த்தன, துரை, கங்காணி, கணக்குப் பிள்ளை என எல்லோரையும் வெட்டவேண்டும். துண்டு துண்டாக்க வேண்டும்.

வீதியில் அடித்து இழுத்து வரவேண்டும் என திட்டமெல்லாம் போட்டேன். ஆனாலும் கூட கொலை பாதகமாகப் பட்டது. மக்களுக்கு அறிவுரைக்கக் கூடிய இடத்தில் நான் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் உரிமையைப் போதிக்க நினைத்தேன். இப்படியெல்லாம் நினைத்தும் எதையும் சாத்தியப்படாக்கக் கூடிய நிலையில் என்னைச் சூழல் வைக்கவில்லை. பைத்தியக் காரப்பட்டம் கட்டப்பட்டது. பிறகு உண்மைகளைக் கதைத்துக் கொண்டு பைத்தியக்காரனாகவே அலைந்தேன். துப்பாக்கி ஒன்றைச் செய்து கொண்டேன். இரவுகளில் தலையணைக்குக் கீழும், பக்கங்களில் இருப்பிலும் செருகிக் கொண்டு அலைந்தாலும் கொல்லுவதற்கான வேளைகளை இரவாகத் தெரிவு செய்து கொண்டேன். தலையணைக்குக் கீழ்ப்புறம் துப்பாக்கியினை தயாராக வைத்துப்படுத்துக் கொள்வேன். அன்று இறக்கப்போகின்றவரைத் தெரிந்து யாராலும் அறிய முடியாத வகையில் சுட்டுவிடுவேன். கூடுதலாக நெற்றியின் இடது பக்க முடிவிடப்பகுதியிலேயே சுடுவேன். இரத்தம் தோய்ந்து கிடக்கும் உடலையும் அவரது குடும்பத்தின் அவலக்குரலும், விதவையான இளம் மனைவியை வேசியாகக் கிப்பேசப்போகும் நாட்களையும் பார்த்து எனக்கு பாவமாகப்படும். காலையில் கண்விழிக்கையில் அவர் செத்திருக்கக் கூடாதென எண்ணிய பிணங்களும், கோரத்தனமாக நடந்து கொண்டு இவன் செத்தது நல்லது என எண்ணிய பிணங்களும் உயிருடன் தான் இருந்தது. ரோட்டில் நடந்து கொண்டோ, குறுக்குப் பாதைகளில் நின்று கொண்டோ ஏசின “எனக்கு நெற தான் வேணும். முடிஞ்சா எடு இல்லாட்டிப் போ” என்றெல்லாம் ஏசிக் கொண்டு தான் இருந்தது. இப்படி இந்த மலைகளில் ஏச்சு வாங்கிக் கொண்டாலும் பெண்களின் அரட்டைக் கதைகள் போகவில்லை. இரவு வேளைகளில் அடுப்பின் வெதுவெதுப்பில் கணவன் பண்ணிய சேட்டைகளையெல்லாம் கூட கதைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படியான கதைகளையெல்லாம் கேட்டு நான் எந்த முடிவுக்கும் வருவதில்லை. ஊர்ஜிதமில்லாத கதைகளை நம்பி வாழவேண்டிய

அவசியமும் ஏற்பட்டதில்லை. எல்லாக் கதைகளையும் நம்பி இருந்திருந்தால் அப்பாவை எப்போதோ கொன்றிருப்பேன். அவருக்கு முன்னம் எத்தனையோ உயிர்களைக் கொல்ல வேண்டி ஏற்பட்டிருக்கும்

இக் கொலையெண்ணம் காலத்தால் ஏற்பட்டது. இல்லாவிட்டால் அப்பாவைக் கொண்டு போட வேண்டுமென்ற சிந்தனை எனக்கேற்பட்டிருக்காது. கொள்கையில் திளைத்திருந்த வீரரப்பும் அதிகாரத்தைக் காட்டி கால்வேளை செய்து கொண்டிருந்த கங்காணிகளின் பழிவாங்கலுக்காக ஆட்களை மலையிலிருந்து தூர்த்தும் போதெல்லாம் உரிமைகளைக் கேட்டவர், நிருவாகத்தின் தீண்டாமைக்குள் நுழைந்து ஆட்டிப் படைத்தவர், கட்டிலில் சாய்ந்து சிடப்பதைப் பார்க்கவொண்ணாமல் இருந்தது. பீலிக்கானுக்கு போகக் கூட கையைப் பிடித்துக் கொண்டு போவதையும், அங்கே முக்கி, முக்கி படும் வேதனையும், வாமின் கோணல் போக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க சகிக்க முடியாமல் போனது. நிம்மதியில்லாமல் புரண்டு புரண்டு படுத்தார். அதனால் “செத்துப் போகட்டும்” என வேண்டிக் கொண்டேன். ஆனாலும் செத்த பாடாக இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும் அணு அணுவாகத் தான் செத்துக் கொண்டார். ஒரேயடியாகக் கொண்டு போட வேண்டும்.

அப்போதாவது நிம்மதியாக இருப்பார். இந்த எண்ணம் முதலில் பயமாக இருந்தாலும், நாட்டில் நடக்கும் கருணைக் கொலைகள் தெம்பளித்தன. காமத்தைப் போக்கி விட்டு விடுதலையளித்தல், தூங்கும் போது நிம்மதிப்படுத்தல், வாழ்வின் போராட்டத்திலிருந்து விடுதலை என்ற பெயர்களில் நடந்த கொலைகள் ஞாபகத்துள் வந்தன. இப்படியெல்லாம் நடந்த கொலைகள் சூரியக்கந்தையும், செம்மணிகளும் கள்ளியங்காடுகள் நிறைந்து போயிருக்க தோட்டத்துப் புதைகுழியில் ஒரு குழியை ஒதுக்கிக் கொள்வது பெரிதாகப் படவில்லை. என்னிடம் ஆயுதங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கருணைக் கொலையின் பகுதியில் இதையும் இணைத்துக் கொள்ளலாம். எங்களுடைய உரிமைகளைத் தொகுத்து வைத்திருக்கும் “ஐயா” விடம் போனால் இது கருணைக் கொலை தான் என ஊர்ஜிதப்படுத்துவார். அவருக்குக் கொலைதான் என்று தெரிந்தால் இன்னமும் சந்தோசப்படுவார். இறந்தது என் அப்பா தானே, இயற்கை மரணம் என்றும் சில வேளைகளில் அறிவிக்கலாம். பரவாயில்லை எனக்கு

தூக்குத் தண்டனை கிடைத்தாலுங்கூட அப்பாவுக்கு நிம்மதி அளித்தல் தான் முக்கியம். அப்பாவை தூன்பத்திலிருந்து மீட்டெடுத்த மீட்பாளனாய் போய்விடுவேன். ஆனாலொன்று என்ன தான் செய்தாலும் இந்தப் பட்டியலில் நான் கடைசியாகத் தான் இடம்பெற முடியும். அது கூட சாத்தியப் படத்தக்கதாயிராது. ஏனெனில் எத்தனையோ

காலில் கவ்வாத்துக் கத்திபட்ட தரும்பு இது, கையை வெட்ட முன்னர் கணக்குப் பிள்ளையினுடைய அடியாட்களுடன் நடந்த சண்டையில் பட்டது. அப்பா நீதான் சொல்வாய் “ஒன்றின் அழிவு தான் இன்னொன்றின் பிறப்பென்று” நீ கூட உனது அம்மாவைக் கொன்றே பிறந்ததாகவும் கூறிமிருந்தாய். எனது பிறப்புக் கூட இன்றாகத்தான் இருக்கப் போகிறது. உனது அழிவிட்டுந்து தான் நான்

|| கதவைத் திறக்கும் சத்தங் கூடக் கேட்காமல் தூங்குகிறார். காலில் கவ்வாத்துக் கத்திபட்ட தரும்பு இது, கையை வெட்ட முன்னர் கணக்குப் பிள்ளையினுடைய அடியாட்களுடன் நடந்த சண்டையில் பட்டது. அப்பா நீதான் சொல்வாய் “ஒன்றின் அழிவு தான் இன்னொன்றின் பிறப்பென்று” ||

“மீட்பாளர்கள்” பிறந்து நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தலையணையைத் தூக்கி முகத்தில் மூடிக் கொல்ல வேண்டும். மூச்சுத் திணறி கஷ்டப்பட்டாலும் பட்ட கஷ்டத்துடன் இதுவும் ஒன்றாகப் புதைந்து போகட்டும். ஒரு கையிலே சாப்பிடுவதும், அதே கையில் கழுவுவதுமாக எவ்வளவு கஷ்டந்தான் பட்டிருப்பார். முகத்தில் தலையணையை அழுத்தி ஒரு கை மாத் திரம் இருப்பதால் பிரச்சினையில்லை. அந்தக் கையின் மீது ஒரு முழங்காலைத் தூக்கி அழுத்திக் கொண்டு, மற்றைய காலை அவரின் இரு முழங்கால் மீதும் வைத்தால் சரி, கொஞ்ச நேரம் தலையையும், காலையும் ஆட்டிவிட்டுப் போய்ச் சேர்ந்து விடுவார். கதவைத் திறக்கும் சத்தங்கூடக் கேட்காமல் தூங்குகிறார்.

பிறக்கப்பெடுக்கப் போகின்றேன்.

ஒரு தரம் தட்டி எழுப்பிப் பார்ப்போம், நல்ல தூக்கமாக இருந்தால் எழும்ப மாட்டார். அப்போது தலையணையை வைத்து அழுத்திக் கொண்டு போடலாம்.

“அப்பா..... அப்பா” செத்துப் போனவர் மாதிரிக் கிடக்கிறார்.

“அப்பா” மூச்சைக் காணவில்லை.

“அப்பா” நாடித்துடிப்பு இல்லை.

முகத்தை நன்றாக உலுக்குகின்றேன். “அப்பா.....அப்பா” அசைவோ அணுகலோ இல்லை. கையைப் பிடித்து நாடி பார்க்கிறேன். “ம்.....ம்” துடிப்பு இல்லை “அப்பா.....அப்பா”

“ஐயோ.....அப்பா”

ஜடல்

இந்த ஜடலங்களுக்கு
அது
பரியும் பொழுது
வானச் செடியிலிருந்து
தாரகைப் பூவொன்று
கழன்று விழக் கூடும்!
அல்லது -
சூரியச் சந்தியில்
வெளிச்ச விபத்தேனும்
ஏற்படக்கூடும்!

இரவு கருகி
நிலவு உருகி
பூரிப் பாதையில்
வெள்ளமாய்
பெய்து வரக்கூடும்
ஏழைத் தாயின்
சேலையாய்
வானவில் சாயம் போய்
கிழிந்து
தொங்கக் கூடும்!
இந்த ஜடலங்களுக்கு
அது
பரியும் பொழுது -
அதானது...
தாத்தாவும் பாட்டியும்
புதையுண்ட மண்ணில்
எப்போதாவது

நாமும் புதையுறும் வரை
அந்தரத்தில் நாம்
நடமாட முடியாது!
பேசவும் முடிந்து
வார்த்தைகளும் இருக்கும் வரை
ஊமைகளாக எம்மால்
ஊர்வலம் வர இயலாது!
சுவாசிக்க முடிந்து
காற்றும் உள்ளவரை
மூக்கைப் பொத்தி
உட்கார முடியாது!
ஆதலினால் -
இந்த ஜடலங்களுக்கு
இது
பரியும் பொழுது
பரியாமல் என்றென்றும்
இருக்கவும் முடியாது.

சூரபரதயு

சூரபரதயு

ஒவ்வொரு நாளும்
என்னைப் போர்த்துகிறதே.....
போர்வை கொண்டதனைக்
கழற்றும் வரை!

மனதுள் இறங்கிய
வெள்ளிகளில்
விழிகளின் கரைதல்
விளங்கவில்லை!

காலம் ஏதோ
காகம் துப்பிய
அரச விதையாய்.....
வளர்ந்த மரத்தொடி
நிழலுக்கொதுங்க
நிம்மதியில்லை!

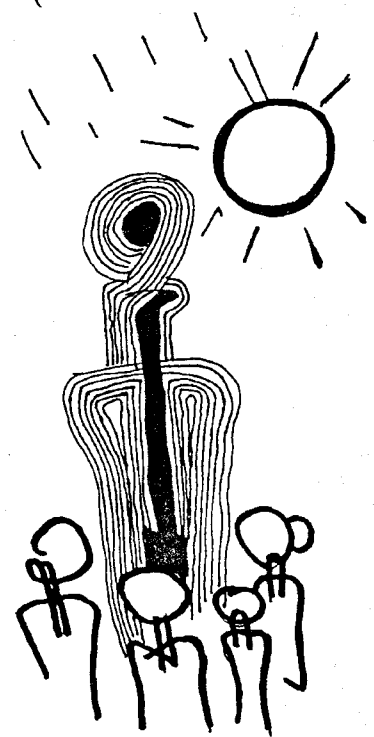
ஒரு வேளை நானென்ன புத்தனா?
தீப்பிடித்த புத்தகத்தின்
எஞ்சிய பக்கத்தில்
தொடரும் என்றிருந்தது.
எது.....?
யோசிக்க
யோசனை கிடையாது!
அவகாசம்?.....
வேண்டாம் -
எதற்கு?.....

கேள்விக் குறிகளாகவே
கவிதைகள் எழுதிய
பேனையை நிமிர்த்தினால் -
ஆச்சரியக் குறியாகியது.....
ஆச்சரியம் தான்!
எது தான்
ஆச்சரியமில்லை!

இருட்டுக்குள் நான்
இணைந்தபோது
என் நிழல்
என்னுள் புதைந்ததோ?
இல்லை -
நான் அதனுள்
புதைந்தேனா?

வெளிச்சம் ஏன் இப்படி
விரட்டுகிறது?.....
கடன் காரணப்போல்!

சே!
இந்த மறைக்குத் தான்
என்மேல்
எத்தனை கரிசனை

காலி வீணையின் மு.பொ. வின் கவிதைகள்

மதுபாவீனி -

கவிதைக் கட்டமைப்பு ஆக்கவியலில்
கவிஞரின் பங்களிப்பு என்ன?

கவிதை பற்றிய புரிதலும் கவிதையின் அமைப்பு குறித்த விவாதங்களும் தத்துவார்ந்த ரீதியாக வளர்ந்து விட்ட காலத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றோம். தமிழில் - இலக்கியக் கூட்டங்களில் - கவிஞரை அதிகம் போற்றிவரும் மரபு ஒன்றையும் கட்டமைத்து வருகின்றோம். இது எளிதில் ஜீரணிக்க முடியாத ஒரு விசயமாக உள்ளது.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கவிதையாக்கச் செயற்பாட்டில் சில கவிஞர்களை மாத்திரம் மையப்படுத்திய வரலாறுகளை வெறும் அபிப்பிராய நிலையில் இலகுவாகக் கட்டமைத்து வருகின்றோம். ஒரு சிலரின் பெயர்களை மாத்திரம் திரும்பத் திரும்ப கூறி புனைவுகளை உருவாக்குகின்றோம்.

கவிதையானது மொழியாலாகிய ஒரு பொருள். மெளனத்தை பேசவைக்கின்ற பொருள். இங்கே கூறப்படுகின்ற மெளனம் குறிப்பிட்டதொரு சமூகத்தில், குறிப்பிட்ட காலத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்றெல்லாம் ஆய்வு ரீதியில் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு கவிஞரின் கவிதைச் செயற்பாடு எத்தகையது? அதன் பின்புல சேர்மானங்கள் யாவை? இக்கவிதைக் கட்டமைப்பின் ஆக்கவியலில் கவிஞரின் பாத்திரம் யாது? போன்ற விடயங்களையும் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய 'கட்டத்தில்தான் உள்ளோம். காலிலலை எனும் கவிதைத் தொகுப்பை தந்திருக்கும் மு. பொன்னம்பலத்தின் கவிதையாக்கச் செயற்பாட்டுப் பின்னணியில் இக்கட்டுரை அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

மு.பொ. இருபதாம் நூற்றாண்டின் 60களுக்குப் பின் படைப்பிலக்கியத்தில் தன் தடங்களைப் பதித்துவரும் ஒரு ஈழத்துக் கவிஞர். இவரது கவிதைகள் பல தொகுதிகளாக வெளிவந்திருந்தாலும் 'காலிலலை' என்ற இத்தொகுதிக்கு பல சிறப்புகள் உண்டு. இத்தொகுதி ஈழத்துக் கவிதைகள் தொடர்பாக மு.பொ.வின் நான்கு தசாப்தங்களுக்கான கவிதைப் போக்கு அதன் வளர்ச்சி மற்றும் கவிதையின் வரலாறு என்பனவற்றை ஒரே பார்வையில் தருகிறது. இதனால் பன்முகப்பட்ட கேள்விகளின் பதிலாகவே 'காலிலலை' என்ற இத்தொகுப்பைக் கொள்ள வேண்டும். வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும் போது மு.பொ.வின் வாழ்வு பல முக்கிய காலகட்டங்களைத் தனக்குள்ளே கொண்டுள்ளது. ஆங்கில ஆட்சிக்காலம் தொடக்கம் தமிழ்த்தேசிய விடுதலை பற்றிய சிந்தனை பொது ஓட்டத்தில் கலந்தோடிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலம் வரையிலான அனுபவத்தின் நீட்சிவரை வரலாற்று நிகழ்வுகளாலும், மெய்யுளின் உரத்தினாலும் "நான் பிந்திப் பிறந்திருக்கக் கூடாதா என்ற மனத்தாங்கல் எனக்கில்லை" என்று அவரே ஆதங்கப்பட்டுக் கூறும் மனநிலையில் உள்ளோர்.

"இன்றைய விஞ்ஞான ஆதீக மனோவியல் அரசியல் சமூகத் தேவைகளின் விரிவுகளோடு நமது கால ஊடகங்கள் விரிய வேண்டும்..... நமது ஆக்கங்கள் யாவையும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பேரியல்போடு எம்மைத் தொடர்பு கொள்ள வைக்கும் ஊடகங்களாக அமைக" இவ்வாறு தன் 'ஆத்மார்த்தமும்

யதார்த்தமும்' என்ற நூலில் கூறியதன் படிக்கு ஆக்க இலக்கிய கலைத்துவத்தின் மூலம் மெய்யுள் சார் சத்திய வெளிப்பாட்டுக் கருத்துக்களை இவர் முன்வைக்கிறார்.

உள்ளார்ந்த மெய்யறிவு, தன்னை வழிநடத்தி தன்னைத்தான் படிப்படியாக உணரும் திறன் மூலம் மானிடனின் 'உள்ளொளியை எய்தி, அதனோடு முழுமைகாண முனைகின்றன பல கவிதைகள். மு.பொவுக்கு இம்முழுமையே விடுதலை. அதிலும் குறிப்பாக அது அக விடுதலையுடான புறவிடுதலை.

"விடுதலைக்காக போராடும் மக்கள் முதலில் விடுதலை யுற்றிருக்க வேண்டும்" (சடங்குகள் நீத்த தகனங்கள்)

"அந்நியருக்கு எதிராகப் போராடும் முன் விடுதலையை உன்னகத்தே வென்றோடு" (இரவில் ஒரு குரல்)

"விடுதலைக்காய்ப் போராடும் இனம் முதலில் விடுதலை யுடையதாய் இருக்க வேண்டும்"

(இரவில் ஒரு குரல்)

"யுகமாற்றம் என்பது அகமாற்றமா?" என (அம்புலிமாமாவில்)

கேள்வியெழுப்பி அகமாற்றத்தை வேண்டி நிற்கின்றார். இவ்வகமாற்றம் கிட்டினால் 'நீ எங்கு சென்றாலும் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எல்லாவித தர்மப் புரட்சியினதும் மூலமாய் வாழும் கெரில்லாப் பாசறையாய் இருப்பாய்' (புரட்சி மூலம்)

இவ்வாறெல்லாம் கூறும் மு.பொ. தேசவிடுதலையுடான அகவிடுதலையை சிறிதும் ஒப்பவில்லை. 'விடு' கவிதையில் புரட்சி மூலம் தேச விடுதலை கிட்டுகிறது.

"கொஞ்ச நேரந்தான் அற்ற நிம்மதி "பின்னர் தேடல் சுயவிமர்சனம். "சுயவிசாரணை அவனுள் எழுந்தது" அதன் முடிவில் "நெற்றி சுடர்ந்தது பேரொளி தெரிந்தது" இவ்வாறு அகப்புற இணைவினூடான விடுதலை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டு செல்கிறது.

தேசவிடுதலை கூட கிடைக்கலாம். ஆனால் அத்தேசத்து மக்களின் அகவிடுதலையென்பது அவ்வளவு இலகுவில் கிடைக்கக்கூடியதல்ல. நீண்ட நெடிய விடாப்பிடியான போராட்டம் முன்னெடுக்கப்படுவதனூடாகவே இது சாத்தியப்படும். அத்தள நிலை நின்றே மு.பொ. கவிதைகளை வெளிப்படுத்துகின்றார். அகவிடுதலை என்பது நம்மைச் சுற்றியிருக்கக்கூடிய அனைத்து கட்டுத்தளைகளில் நின்று விடுபடல். இதனையே அவர் அடையாளங்களை இழத்தல், கடத்தல் என்பதினூடாகச் சொல்லுகிறார்.

கவித்தரிசனம் வாழ்வியலின் முழுமை குறித்து தத்துவ விசாரணையாகவும் அது ஆத்ம விசாரணை குறித்த நீட்சியாகவும்..... தான் வாழும் காலகட்ட அனைத்து அதிகார ஆதிக்கக் களங்களுக்கு எதிராகவும் தனது கவிதை எதிர்ப்பு நிலையைச் சுட்டு வருவதும், அதிலிருந்து மீண்டு, 'கடந்து ஆத்ம விசாரணை ஒன்றை தனது 'கருத்தளத்தில் முன்னெடுப்பதையும் இவரிடம் காணலாம்' என மதுகுதனைக் கூறுகின்ற கருத்து இவ்விடத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்.

தேவைகளும் சுதந்திர வேட்கையும் தூண்டப்படும் போது ஒவ்வொரு தனித்த உயிரியும் மிகத் தீவிரமானது

வேகமானதுமான திறனின் வெளிப்பாடு கொண்டு 'விடுதலையின் புதிய எல்லை'யைத் தொடுகின்றன. இது போருக்குப் பிந்திய அதாவது இரு உலகமகா யுத்தங்களுக்குப் பின்னர் (post war) வெளிப்பட்ட கவிதைகளின் முக்கிய பண்பாகும். மு.பொ.வுக்குக் கூட இப்பண்புகளுடன் கூடிய விடுதலையே சகலதின் விரிதளம் ஆகிறது.

“எவை எவை ஒன்றுபடாது விலகி நிற்கின்றனவோ அவற்றை ஒன்றாக்கவே கவிஞரின் முக்கிய பிரச்சினை. இவ்வாறு ஒன்றுபடாது நிற்பவற்றின் எதிர்த்தன்மையை சாதகப் போக்காக்கி கொள்வனவே ஒரு சிறந்த கவிஞன்” என T.S. Eliot “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகள்” இல் அத்த பெளதீக கவிஞர்கள் பற்றி மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். மு.பொ.விலும் கூட இத்தன்மையைக் காணலாம். உதாரணமாக “இயற்கையின் விழுந்த இயந்திர உறுமலில்” காணப்படும் தென்னையும் கட்டுமரமும் சார் குறியீடு தென்னையையும் கட்டுமரத்தையும் பெண் ஆணாகக் காட்டுவது ஜோன் டன்னின் மிகப் பிரபலமான ‘வட்டாரிக் கூரின் சமுற்சிக் குறியீட்டை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

இவ்வாறு அகப்பண்புகளை பல்தள நிலைகளில் நின்று தனித்துவமான படிமங்கள், குறியீடுகள் மூலம் வலியுறுத்துகின்றார். ‘வெளிச்சம்’சார் படிமங்கள் நிறையவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. நிறமாலைகளும், ஒளிவர்ணங்களும் மிக அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

80களுக்குப் பின் கவிதைகள் ஓரளவு இலகு தமிழில் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் படிமங்கள் குறியீடுகள் எடுக்கும் பல்வேறு வடிவங்களும் அவை எட்டும் விரிவடைந்த எல்லைகளும் (இஞ்ஞான, சமூக, உளவியலுடன் தத்துவம், ஆன்மீகம்) இங்கு கணக்கிற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறான பரந்த எல்லைகளின் காரணமாக கவிதைகள் செம்மையாக பின்னப்பட்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இத்தன்மையை நவீன ஆங்கிலக் கவிதைகளில் காணலாம். இது நவீனத்துவத்திற்கு உரியதோர் பண்பாகும்.

இன்றைய கால கட்டத்தில் இருப்புப் பற்றிய அச்சமும், அதனோடு தொடரும் ஸ்திரமற்ற போக்கும் பற்பல கேள்விகளும், ஆக்க இலக்கிய படைப்புக்களை, அவற்றின் பிரவாகத்தை பல வழிகளில் பாதிப்புக்குட்படுத்தும். அவ்வாறிருக்கையில் குறித்த கால வாழ்வியலின் அல்லது சமூகத்தின் கண்ணாடியாய் சில படைப்புக்கள் இனங்காணப்படும். வேறுசில அக்காலகட்டத்திற்குரிய தன்மையினின்றும் எதிராய்ப் பெருக்கெடுத்து (against the grains) ஓடி வருவதும் உண்டு.

விக்டோரியன் காலப்பகுதியில் காணப்பட்டதோர் ஒத்த தன்மையை இங்கு ஒப்புமைக்காக எடுத்துக் கொள்வோம். அக்காலப்பகுதி கைத்தொழிற் புரட்சி, நகர மயமாக்கல், சமயம் பற்றிய கேள்வி போன்றவற்றால் கேள்விக்குட்படுத்தப் பட்டிருந்தது. அக்காலப்பகுதியை, அதன் இருண்மையை tennyson இன் கவிதைகள் பண்பாக கொண்டிருந்தன. எனினும் அதே காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து தன் ஆக்கங்களைப் படைத்த Robert Browning இன் கவிதைகள் எதிராய்ப் பெருக்கெடுத்து ஓடிவந்தன. அவ்வாறானதோர் ஒத்த தன்மையை மு.பொ.வின் கவிதைகள் உரத்துக் கூறுகின்றன.

ஈழத்தில், காலத்தின் கேள்விகளும் இருப்பின் ஸ்திரமின்மையும் சந்தேகங்களும் மு.பொ.வின் கவிதைகளினூடு இழையோடியிருப்பினும் இங்கே ‘விலங்குகள் அறுபடுகின்றன!’

சடங்குகள் நீத்த தகனங்களில்

கடற்கரையில் இளைஞனின் பிணம்
அனாதரவாக மீன்கள் அரித்து ஊதிப்படுத்து
உருக்குலைந்து கிடந்தாலும் சிலர்
அதைக் காவிக்கொண்டு போய்
கடற்கரையின் ஓர் மேட்டில் கிடத்த, சனம் கூடுகிறது....
பின்னர் சடலத்தைச் சுற்றி தகனத்தீ எழுகிறது.

‘தலைமை’ எனும் கவிதையில்

எங்கள் விடுதலை குறைப்பிரசவமா?.....

குழுக்களாய் சிதைந்து கருத்தின் மெல்லிந்து
பலத்தினில் நைந்து...

பைத்தியமா நம் முயற்சி? என்ற கேள்வி

எழுந்தாலும் ஈற்றில்” ஆடிய சூரனின் வெற்றுத் தலையை
முருகன் குடுகிறான்.”

‘இது கனவல்ல’ என்ற கவிதையில்

நண்பன் களம் செல்கிறான். சென்று திரும்பவேயில்லை. உறவு
கனவாகிறது. அவன் மறைவு இவரது வாழ்க்கைப் பிடிப்பைத்
தகர்க்கிறது. வாழ்க்கை என்பது மரணம் வரும்வரை மனிதன்
காணும் கனவா, என்ற ஐயங்காணப்பட்டாலும் இறுதியில் “அவன்
ஒருவனது மறைவு, நிஜமாகும் இலட்சியத்தின் ஆரம்ப நிகழ்வு”
என்றும் அவன் “உடல் விழுத்திய நிழல் தெறித்த இடமெல்லாம்
ஆயிரம் யதார்த்தங்களின் உயிர்ப்பு” என்றும் நிறைவு
ஆய்கிறார்.

ஜூலை 1983 பாதகச் செயல்கள் மலிந்து உக்கிரம் கொண்ட
காலப்பகுதியாகவே இன்றும் கணிக்கப்படுகிறது. இத்தலைப்பில்
அல்லது இதையொட்டியதாய் அமைந்த பெரும்பாலான
ஆக்கங்கள் ஜூலை 83ஐ எம் வாழ்வுகளில் ஏற்பட்ட பெரும்
அச்சுறுத்தலாகவும் நெருக்கடியாகவும் காட்ட முற்பட்டன.
ஆனால் மு.பொ.வின் வீச்சு அத்தளத்தைக் கடந்து ‘இந்நாளின்
தமிழர் விடுதலைத் தீயையும் வளர்த்த நாளன்றோ, அதனால்
அது பெரியது, இனியது அதைப் போற்றுவும்’ என அதனையும்
சாதகப் போக்காக்கி விடுகிறார். இது இவரது, பாதகத்தில்
சாதகம் காணும் கவிப்பண்பாகிறது.

சின்னாபின்னமாகி சிதைந்திருக்கும் ஈழத்துத் தமிழ்ச்
சமூகத்தினை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினாலும் அதன் எஞ்சிய
சிதைவுகளில் இன்னமும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் ஓர்
படைப்பாளியாக தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றார். அதிலும்
தமிழ்ச் சமூகத்தின் இருப்பு இன்னமும் கேள்விக்குட்பட்டுக்
கொண்டிருக்கும் போதும் காணப்படும் நம்பிக்கையை
கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். எதிர்வுகூரும் கற்பனைத்திறனும்,
அதை ஆய்ந்து தெளிவதில் நம்பிக்கையும் கொண்ட
ஆக்கத்தியின் தேடல்களே இவர் கவிதைகள். சித்தர்கள்
ஞானிகளின் மனித சமூகம் பற்றிய முன்னோக்கிய தீர்க்க
தரிசனம் ஆழமாய் இழையோடுவதையும், பாரதியின் சாயல்
பல இடங்களில் படிந்திருப்பதையும் இவர் படைப்புகளில்
காணலாம். இக்கவிதைகளின் இறுதிகளில் வாசகனுக்கு
எல்லைகள் குறுக்கப்பட்ட அனுபவங்களை கொடுக்காது,
விரிந்ததும், பரந்ததுமான ஆழமான, ஒளியூட்டப்பட்ட திறந்த
வெளி அனுபவங்களை அளிக்கின்றன. ‘பீனிக்ஸ் பறவையைப்
போல் தன்னை மீள்புதுப்பித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலை
வாசகனுக்கு அளிக்கிறது. அவை வாழ்வை ஆமோதித்தும்,
ஒளியை தருகின்றதுமான கவிதைகள்.

பல இடங்களில் காணப்படும் அங்கத்த தொனியும்கூட இச்
சாயலைக் கொண்டவை. இவ்வாறான போக்கு கொண்ட
அங்கத்த தொனி சமூகத்தின் அசிங்கங்கள் எனக்
கருதப்படுபவை. இவை திருந்துவதற்கான அல்லது தம்மை
மீள்பரிசீலனை செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அளிக்கிறது.

தன்னைத்தான் பார்த்து வெட்கப்பட்டு திருந்துவதற்குப் பதில் உயிர் கொல்லியாக செயற்படும் தன்மையுடையவை Jonathan Swift இன் எழுத்துக்கள். மு.பொ.வினது ஒற்றைத்தேனீயின் கொட்டுப் போகின்றது. தமிழ்ஈழ மக்கள், அம்புலிமாமா போன்ற கவிதைகள் இதற்கான எடுத்துக் காட்டல்கள் எனலாம்.

பெண் நோக்கில் சில கவிதைகளை நோக்கும் போது, 60-70களில் அனைத்துமே 'அவளாய்த் தெரிந்த மு.பொ.வுக்கு, 80களின் பின் 'மேலெழும் என்ன பொருளையும் கீழறக்கி தன்னுள் வீழ்த்திடும் பொறிக் குழியாகத் தெரிகிறாள் அவள். ஒருத்தியில் "அத்தனை பேரின் வேதனையும் கண்களில் வழிய திரியும் ஒருத்தியை.... "இடத்தனம் திருக்கி எறியவே செய்வாள்" என்று அதை எதிர்காலத்துக்கு ஒத்திவைத்து அவளது கைகளை அவரே கட்டி விடுகிறார். எனினும் 'புதுயுகம் அமைத்த மு.பொ.வின் 'மைந்தர் ஒளி முடி' தரிகின்றனர். இங்கு 'விடுதலை சகலதின் விரிதளம்' என்பது எத்தனை தூரம் உண்மை, அல்லது சாத்தியம். தமிழ்த் தேச விடுதலையை நிராகரிப்பவரல்ல கவிஞர். ஏனெனில் அவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகளின் செய்தியே ஆன்மீக விடுதலை மூலம் கிட்டும் தமிழ்த் தேச விடுதலையே. அப்படியிருக்கையில் இக்கவிதையில் ஏற்பட்ட நடுக்கம், அவர் எடுத்த குறியீடு 'பெண்' என்பதால்தான் ஆடிய குரலின் வெற்றுத் தலையை முருகன் சூழலான என்று அந்நிகழ்வைத் திடமாக உரைக்கும் மு.பொ. ஒருத்தியில் அசுர கணங்களையும் இடத்தனத்தால் அழித்திருக்க வேண்டும்.

"ஆடித்திறவுகோல், சிவலிங்கம், பக்குவம், பெண் புணராமை ஒரு பெருந் தபஸ், வெள்ளமும் பள்ளமும், துவிஜன் போன்ற கவிதைகள் கவிதைகளாக இருப்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும் இக்கவிதைகளை பெண்ணிய விமர்சன நிலை நின்று கட்டவிழ்ப்பு செய்யும் போது ஆணிலை சார் கண்ணோட்டமும் புலப்படுகின்றது. அதிலும் 90களுக்குப் பின் இப்போக்கை பெரிதும் உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

மு.பொ.வின் கவிதைகள் போருக்குப் பிந்திய (post war) தன்மைகளை பொதுவாக கொண்டிருப்பதுடன் அதீத பெளதீகவியல் பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. எனினும் அதீத பெளதீகவியலுள் முழுமையாக அடக்க இயலாமல் இருப்பதன் காரணம் அவரது பாய்ச்சல் walt whitman, Robert Frost போல வேறோர் புதிய தளத்திற்கு நீடிக்கப்படுவதே. அதிலும் Frost போல் வாழ்வை மறுக்காது Robert Browning போல வாழ்வை ஆமோதிப்பவையாகவும் பாரதியை whitman ஐப் போல விடுதலைப் பாங்காயும் அமைகிறது.

மு.பொ. இத்தொகுதிக்கூடாக ஈழத்து கவிஞர் வரிசையில் கவிதைச் செயலாக்க முறைமையில் ஓர் தனித்துவத்துடன் வெளிப்படுகின்றார் என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். மேற்கு கவிஞர்களின் கவிப்பரப்பிலிருந்து ஒப்பு நோக்கக்கூடிய தன்மையினின்றும் உய்த்து உணரலாம். ஆனால் போருக்குப் பிந்திய கவிஞர்களின் செழுமையை செரித்து படைப்பாக்கத்தின் தனித்துவத்துடன் வெளிப்பட்ட இவர் 80களுக்குப் பின்னர் பிரவாகித்த செழுமை ஊற்றுக்களை உள்வாங்கி வெளிப்படுத்தியதில் போதாமை தெரிகிறது. அப்படியிருப்பினும் 'அலையெடுத்த கடல்' 'இயற்கையுள் வீழ்ந்த இயந்திர உறுமல்', 'விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும்', 'இனியதாய் மேலெழு', 'விடுதலை', 'சகலதின் விரிதளம்' போன்ற கவிதைகள் சர்வதேச மட்டத்தில் கணிப்பிடக் கூடியவை. மொத்தத்தில் பல்வேறு கருத்துத் தள நிலைகளினின்றும் மு.பொ.வின் கவிதைகளை விமர்சனத்திற்குள் எளக்கலாம். இருப்பினும் ஈழத்துக் கவிஞர்களுள் தனித்துவத்துடன் வெளிப்படுகின்ற கவிஞர் அவர் என்பதை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாறு மறுக்க முடியாது.

பெண்

முப்பது வயதில் கணவனை இழப்பதும்
கீக்கங்குகளில் உழல்வதும்
ஒரே வேதனை தான்.....

அவரைப் பிரிந்த-
இந்த நான்கு வருடத்தில்
இவ் அறையே
சகலதுமாய்.....

கலர் கணவுகளும்
வெள்ளைப் புடவையும்
மூக்குச் சிந்தும் பாட்டியுள்ளும்.....
எல்லாமே தஞ்சம்.....

எச்சில் வழிய வாடகை கேட்டுவருபவர்
மூன்றாவதும் ஒன்றை மணந்ததாய்.....
பாட்டி சொன்னது ஞாபகம்
அவர் ஆண்பிள்ளை;

பக்கத்து அறையில்
ஆறு நாள் ஆன புதுத்தம்பதி;
"கிறீச்....."
கட்டிலாகத் தான் இருக்கும்
மூச்சு சுட்டது

அண்ணாந்த போது.....
மேன் முகட்டில்
பல்லீரெண்டு
"ச்சீய்....."

மனப் பரப்பு எரிந்தது
கண்ணீர் சுரந்தது.....

ஏ.எம். குர்ஷித்

நூல் : CAN WE WOMEN
HEAD A MUSLIM
STATE
By Fatima Mernissi

தமிழாக்கம் :
முஸ்லிம் பெண்களும் அரசியல்
தலைமைத்துவமும்
எம்.ஏ. நு.மான்

வெளியீடு : Muslim Women's Research and Action forum
21/25, Polhengoda Garden, Colombo-05, Sri Lanka.

கே. முனாஸ்

நூல் ஆசிரியர்: .பாத்திமா மெர்னிஸ்ஸி (1941) மொறோக்கோ நாட்டவர். இவர் பிறந்த ஊரான பெஸ் மொறோக்கோ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மையமாகத் திகழ்ந்தது. நபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் பட்டம்பெற்ற இவர் அமெரிக்காவில் சமூகவியல் துறையில் கலாநிதிப்பட்டமும் பெற்றவர். 1973 முதல் 1980 வரை இவர் நபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தார். அது முதல் நபாத் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் உறுப்பினராக இருந்து வருகிறார்.

முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை பற்றி சிறப்பாக ஆராய்ந்து வரும் இவர் இத்துறை தொடர்பான பல நூல்கள், கட்டுரைகளின் ஆசிரியர். முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெண்ணுரிமை, பெண்களின் சமத்துவம் என்பவற்றுக்கு ஆதரவாக இஸ்லாமிய மூல நூல்களுக்கு மறு விளக்கம் கொடுக்கும் இஸ்லாமிய பெண்ணிலைவாத சிந்தனையாளர்களுள் முக்கியமானவர்.

Beyond the veil : Male - Female Dynamics in a Muslim Society, Women in Islam : A Theological inquiry ஆகியன இவரது புகழ்பெற்ற நூல்கள். Fatima Mernissi இந்நூல் ஸெய்க் கஸ்ஸாலியின் குரலின் மறுவடிவமாகும்; ஸெய்க் கஸ்ஸாலி பற்றி சில வரிகள்...

22.09.1917ம் ஆண்டு எகிப்தில் பிறந்தவர்; முதுநிலைப் பட்டதாரி. 1965லும், 1971லும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் நிமித்தம் சிறை சென்றவர். உம்முல் குரா பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக (மக்கா, 1977)வும் மன்னர் அப்துல் அஸ்ஸீப் பல்கலைக்கழக ஷரீஅத் துறைத் தலைவராகவும் கடமை புரிந்ததோடு 60க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவை, ஆங்கிலம், துருக்கி, பாரசீக, உருது, இந்தோனேசிய மொழியாக்கம் பெற்றவை. இவரது நூலான 'குலுக் ஸெய்க் கஸ்ஸாலி', 'இஸ்லாமிய ஒழுக்க மான்புகள்' என தமிழிலும் உள்ளது.

இலங்கை அரசு வாசகர்களுக்குப் பரிட்சயமானவரும், இலங்கையைத் தரிசித்தவருமாவார். பெண்ணியம் பற்றிய Kadaya Aemar'a bainal Thakaleedil Rakida wal Wafidah (பெண் விவகாரங்கள் : ஊறிப் போன கண்முடித்தனத்திற்கும் அதிதீவிரமாகப் பரவும் தொற்று நோய்க்கும் நடுவில்) என்பது குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஸெய்க் கஸ்ஸாலி ஒரு கவிஞரும் கூட; 1936ல் Al Hayathul Ula (Arabic) 'முன்னைய வாழ்வு' எனும் கவிதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டவர். 'இஸ்லாமும் மேற்கத்தயமும்' எனும் தலைப்பிலான நியாழில் நிகழ்ந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட சமயமே 09.03.1996ல் மரணமானவர்.

பெண்களும் மத இறுக்கமும் சிந்தனையும் :

பெண்களின் பால் ரீதியான கண்ணோட்டத்தினால், அவர்களது ஆற்றல்கள் பல வளர்க்கப்படாமலும் உரிய முறையில் பயன்படாதும் போகின்றன. இதற்கு மதங்களை அறிமுகம் செய்யும் சமயிகளும் துணையாகின்றனர். இவர்களது இறுக்கத்தினால் சிந்தனையாளர்கள் மதத்தினை வெறுக்கும் நிலைக்கு வழிகோலியது.

தொற்று நோய்களுக்கான தடுப்பு மருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, கிறிஸ்தவக் கோயில் அதற்கு எதிராகக் குரலெழுப்பியது. 1847ம் ஆண்டு ஸிம்பஸன் (Simpsion) எனும் மருத்துவர் குழந்தைப் பேற்றின் போது பிரசவ வேதனையைக் குறைக்க மயக்க மருந்தை சிபாரிசு செய்த போது கிறிஸ்தவ குருமார்கள் அதனை ஆட்சேபித்தனர். In sorrow shalt thou bring forth children Gen 111 : 16

'துன்பத்திலும், வேதனையிலும் நீங்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பீர்கள்' என்ற பைபிளின் போதனைக்கு எதிராக இது அமைவதாக அவர்கள் வாதாடினர்.(1)

இவ்வாறு அறிவு வளர்ச்சிக்கும், ஆராய்ச்சி முயற்சிகளுக்கும் எதிராகவும், அறிவியல் விளக்கங்கள், கண்டு பிடிப்புகளை மறுக்கும் வகையிலும், கிறிஸ்தவக் கோயிலும் அதனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய மதகுருமார்களும் செயல்பட்டதானது, மதத்திற்கு எதிரான சிந்தனைப் போக்கை ஐரோப்பாவில் தோற்றுவித்தது. கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு எதிராக, கோயிலின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து விடுபடும் பொருட்டு சுதந்திர சிந்தனையை விரும்பியவர்களால் தொடுக்கப்பட்ட அறிவுப் போராட்டம் வரலாற்று ஓட்டத்தில் மதத்திற்கே எதிரான ஒரு போராட்டமாக மாற்றமடைந்தது.(2) இன்று நாம் மதச்சார்பின்மையினை அனுபவிப்பதற்கான ஆரம்பமும் இங்கிருந்துதான் உருவெடுத்தது. இதற்கான துல்லியமாக விளங்கும் காரணி - மத இறுக்கமாகும்.

மனிதர்களிடையே நிகழும் அதிக தவறுகள், அவை ஏற்பட்டவுடன் சரி செய்கின்றவர்கள் இல்லாததால் நிலைத்து விடுகின்றன.(3) மதத்தின் இறுக்கத்திற்குள் திருத்தவாதிகளின் குரல்கள் எடுபடாமலும் போவதுண்டு. இவ்விறுக்கத்தினையும் எதிர்ப்பினையும் மீறி உயர்ந்த குரல்தான் கெய்ரோவைச் சேர்ந்த ஸெய்க் கஸ்ஸாலியின் எழுத்துக்களாகும். அவரின் அஸ்ஸுன்னா அந்நபவிய்யா பைனஅஹ்லில் பிக்ஹி வஅஹ்லில் ஹதீஸ் (சமய அறிவியலுக்கும் ஹதீஸ் பின்பற்றுவோருக்குமிடையில் நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகள்) எனும் அறபு நூலாகும்.(4) இப்புத்தகத்தினைப் பிரதானமாகக் கொண்டே கலாநிதி .பாதிமா மெர்னிஸ்ஸி தனது நூலைப் படைத்துள்ளார். இஸ்லாமியப் பெண் அரச தலைவிகள் பற்றி 'The Forgotten Sultaxas' எனும் நூலினையும் எழுதியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

It is this man who shattered the slumbering conservatism of the Muslim World with the Publication of an explosive book : As Sunnah an Nabawiya (The Traditions of the Profphet) the book had the effect of a bomf, because rarely do we witness today, what was a tradition in early Islam viz. Religious authorities Protesting against injustice and against obscurantist despotism.

இவர்தான் தனது தகர்த்தெறியும் தன்மை வாய்ந்த அஸ்ஸுன்னா அன் நபவிய்யா (நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகள்) என்ற நூலின் மூலம் முஸ்லிம் உலகில் உறங்கிக் கிடந்த பழமை வாதத்தைத் தகர்த்தெறிந்தார். இந்தப்

புத்தகத்திற்கு ஒரு வெடி குண்டின் தாக்கம் இருந்தது. இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் அநீதிக்கெதிரானதும் சீர்திருத்த மறுப்புக் கொடுங்கோண்மைக்கு எதிராகவும் மதத்தலைவர்கள் எதிர்ப்புக் காட்டி வந்த பாரம்பரியம் அரிதாகவே நிகழும் இன்றைய பின்னணியில் இவரது நூல் முக்கியமானது.(5)

அரசின் தொழிற்பாடு :

இஸ்லாமிய அரசின் தொழிற்பாடு, இஸ்லாத்தினை ஸ்தாபிதம் செய்வதனையே குறிக்கிறது. குர்ஆன் வேண்டி நிற்பது போல் இணை வைப்பினை இல்லாது செய்து தொழுகையினை நிறைவேற்றி ஸகாதும் அறவிட்டு நன்மையானவற்றை எடுத்துச் சொல்லி தீயவற்றைத் தடுப்பதுமாகும்.(6) இக்கடமைகள் அரசுக்கு மாத்திரமாதன்று; ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்குரியதுமாகும்.(7) அப்படியாயின் ஆண் - பெண் இரு பாலாருக்கும் பொதுவானதுமாகும். இதனை குர்ஆன் வசனங்கள் சிலவும் புலப்படுத்துகின்றன.

‘மனிதர்களே, உங்களுள் எவரேனும் மெய்யாகவே விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமைகளைச் செய்தால், அவர்களுக்கு முன்னர் சென்றவர்களைப் பூமிக்கு) அதிபதிகளாக்கியது போல் இவர்களைப் பூமிக்கு அதிபதிகளாக்கி வைப்பதாகவும், அவன் விரும்பிய மார்க்கத்தில் இவர்களை ஸ்திரீப்படுத்தி வைப்பதாகவும், இவர்களுடைய பயத்தை - அமைதியும், பாதுகாப்புமாக மாற்றி விடுவதாகவும் அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கிறான். அவர்கள் எனக்கு எதனையும் இணையாக்காது, என்னையே வணங்கவும் இதன் பின்னர் (உங்களுள்) நிராகரிப்பவர்களாகிவிட்டால் நிச்சயமாக அவர்கள் பெரும் பாவிகள் தாம்’(8)

“நாம் அவர்களுக்குப் பூமியில் ஆதிக்கம் கொடுத்தால், அவர்கள் தொழுகையைக் கடைப்பிடித்தொழுகுவார்கள்; ஸகாதும் கொடுப்பார்கள்; நன்மையான காரியங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லி, பாவமான விடயங்களை தடை செய்வார்கள். சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கிறது.”(9)

பெண்கள், முஸ்லிம் அரசை தலைமை தாங்குதல் :

இவ்விடயத்தில் எப்போதும் ஆதரவாகவும் எதிராகவும் அமையும் இரு முகாம்கள் இஸ்லாமிய அறிஞர்களிடையே இருந்து வருகின்றன. எதிராக அமைகின்றவர்கள், ‘பெண்களிடம் தங்கள் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்கும் ஒரு சமூகத்தினர் ஒரு போதும் வெற்றி பெற மாட்டார்கள்.”(10) எனும் ஹதீஸினை இதற்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு வருவர். ஸெய்க் கஸ்ஸாலி அதனை அறிவிப்புச் செய்த அபுபக்ரா எனும் ஸஹாபி (நபித் தோழர்)யில் அவநம்பிக்கையைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் இவ்ஹதீஸில் நம்பிக்கையினத்தினை ஏற்படுத்துகிறார்.

எதிர் முகாமுள் ஒருவராகவே காலாநிதி முஸ்தபா ஸிபாயி தனது ‘அல்மர்ஆ பைனஸ் பிக்ஹி வல் கானூன்’ (பிக்ஹிற்கும் சட்டத்திற்கும் நடுவில் பெண்) எனும் நூலில் அறிமுகமாகிறார். அவர் தனது அபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவிக்கையில், இதில் ஈடுபடும் பெண்களின் உரிமையினை இல்லாத செய்யும் தெளிவான வசனங்கள் இல்லாத போதும், சமூகவியல் நலனினை கருத்திற் கொண்டும், பெண்ணின் ஈடுபாட்டினால் விளையும் நன்மையினை விட தீமை அதிகமாக உருவாவதினால் தனது உடன் பாட்டின் மையினை வெளிப்படுத்துகிறார். எனவே, தெளிவாகக் கூறிக் கொள்வது, அரசியலில் பெண்களின் ஈடுபாடு ஹறாம் - மார்க்கத்தடை என்று நான் கூறாவிட்டாலும், இஸ்லாம் தூர விலகி நிற்கிறது

என்கிறேன். பெண் இதற்குப் பொருத்தமற்றவள் என்பதற்காக அல்ல; இதன் விளைவாக வரும் சமூகவியல் தீங்குகளுக்காகவும், இஸ்லாமிய ஒழுக்கப் பண்பாட்டிற்கும் குடும்ப வாழ்வின் அமைதிக்கும் ஊறுதரும் பாரிய குற்றங்களும், பெண் இடையூறின்றி தனது விவகாரங்களில் ஈடுபடுவதைத் திருப்பிவிடக்கூடும் என்பதற்காகவுமாகும் என்று உறுதி செய்கிறார்.(11)

ஏனெனில், “ஒரு வீடியத்தில் ஈடுபடும் போது, நலனிலும் பார்க்க தீங்கு அதிகமாயின் அவ்விடயத்தினைக் கைவிடல்” எனும் விதி முஸ்லிம் அறிஞர்களிடையே நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதுண்டு.

கஸ்ஸாலி அவர்களைப் பொறுத்தவரை, “பெண்கள் உயர் பதவிகளை வகிப்பதை எதிர்க்கும் முஸ்லிம்களுக்கு அவர்களது அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் அவர்களது அபிப்பிராயம் எங்கனது கருத்துடன் ஒரு போதும் பொருந்தாது. எமது கருத்து, . பிக்ஹ் (சமய அறிவியல்) உடன் சம்பந்தப்பட்டதாகும். ஆகவே, ஏன் அவர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை பிறர் மீது திணிக்க வேண்டும்? . பிக்ஹை புறக்கணிப்பவர்கள் வாயை முடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தாங்கள் புரிந்து கொள்ளாத ஹதீஸைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இஸ்லாத்திற்கு ஊறு செய்யாமலாவது இருக்க முடியும்.(13)

ஒரு தேசத்தின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய காரணிகள் - நீதியும், மனித உரிமைகளும், ஜனநாயகமுமே தவிர, அதன் அரச தலைவரின் பாலல்ல. பெண் தன்மை அல்லது ஆண் தன்மைக்கும் இப்பிரச்சினைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என அவர் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

நான் பெண்களுக்கு அதியுயர் பதவிகளை வழங்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமுடையவனல்ல; நான் அக்கறை கொண்டிருப்பதெல்லாம் ஹதீதுக் கிரந்தங்களில் இடம்பெற்றுள்ள, குர்ஆனுடன் முற்றிலும் முரண்படுகின்ற ஒரு ஹதீஸின் விளக்கம் தொடர்பாகத்தான். இந்த முரண்பாடு கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு தீர்க்கப்பட வேண்டும்.(14)

ஸெய்க் கஸ்ஸாலியின் நூலும், அராபிய முஸ்லிம் உலகில் அது கிளவிவிட்ட விவாதங்களும் மேற்கத்திய தொடர்பு சாதனங்களில் மிக்க குறைந்த கவனத்தைப் பெற்றமை முக்கியத்துவமுடையது. இம்மேற்கத்திய தொடர்பு சாதனங்கள், எல்லா முஸ்லிம் மதத் தலைவர்களும் பிற்போக்குவாதிகள், சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற இனவாதக் கருத்தை விடாப்பிடியாகப் பற்றி நிற்பவை என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. இது எவ்வாறு இருப்பினும் நம்மைப் பொறுத்தவரை, பின்வரும் காரணிகளுக்காக அப்புத்தகத்தின் முக்கியத்துவம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாததாகும் என்று ஸெய்க் கஸ்ஸாலியின் எழுத்துக்களை வாசிக்கத் தூண்டுகிறார்.

1) முஸ்லிம் சமூகங்களில் மனித உரிமைக்கான நடவடிக்கையை ஆதரிக்கும் மதத் தலைவர்களைத் தேடுவதும் அவர்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதும் நமது கடமையாகும்.

2) முன் எப்போதையும் விட இன்று குர்ஆன், ஹதீஸ் இஸ்லாமிய வரலாறு ஆகியவற்றில் புலமை பெறுவதன் மூலம் இஸ்லாம் பற்றிய நமது அறிவை வளர்த்துக் கொள்வது அத்தியவசியமாகியுள்ளது. இன்று நமது உரிமைகளை நம்மிடம் இருந்து பறிப்பதற்காக பழைமைவாத அதிகாரத்துவத்தினால் இஸ்லாம் பயன்படுத்தப்படுவது ஒன்றே நாம் இவ்வாறு செய்வதற்குரிய காரணமாகவும் அமைகிறது.(15)

மனித குலத்துக்குக் கிடைக்கக் கூடிய எல்லா அறிவுகளிலும் தேர்ச்சி பெறுவதற்கான நமது உரிமையைத் தணிக்கை செய்வது கேலிக்குரிய ஒன்றாகவே அமையும். முஸ்லிம் பெண்களுக்கு இரு உலகங்களின் அறிவையும் பெறுவதற்குரிய தன்னாதிக்க உரிமை உண்டு(16) என்றே மெர்னிஸ்ஸி கருதுவதோடு நமது முதாதையரான அநேக பெண்கள் தமது அரசியல் கடப்பாடுகளைத் தீவிரமாகக் கருத்தில் கொண்டு அரசுத் தலைவிகளாக வரும் அளவுக்கு உயர்ந்த குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் குர்ஆன் காட்டும் ஸபா நாட்டு அரசியின் சாதகமான முன் உதாரணம் (அத் 27 - 21 : 23) நமக்கு வழிகாட்டுவதாகவும் அபிப்பிராயங் கொள்ளுகின்றார்.(17)

இஸ்லாமிய அரசியல் தலைமையும் உள்ளார்ந்தமும்:

இஸ்லாத்தில் அரசியல் தலைமை என்பது வெறுமனே சிம்மாசனத்தில் அமர்வதாகப் பொருள் படாது அது பெரும் பணியொன்றினைச் செய்வதற்கான சாதனமாகும்;(18) ஒரு தொடரின் இடையில் வருவதுமாகும்; தொடரின் ஆரம்பமுமன்று.

இஸ்லாமிய அரசியல் தலைமை என்பது 3 பிரதான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுடன் மிக நெருக்கிய பிரிக்க இயலாத நெருக்கம் கொண்டதும்;(19) அவை :

1. அத்-தௌஹீத்
2. அர்-றிஸாலா
3. அல்-கிலாபாஹ்

அத்-தௌஹீத் :

அல்லாஹ்தான் படைப்பாளன்; பிரபஞ்சம் அதிலுள்ள - புலனுக்கு உட்படுகிற, படாத எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்து பாதுகாப்பவன். இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சி உரிமை அவனிடம்தான் உள்ளது. வழிபாடும், கட்டுப்பாடும் அவனுக்குத்தான் செலுத்த வேண்டுமென்பதே இதன் சுருக்கமாகும்.

அர்-றிஸாலா :

மனிதன் தனது வாழ்வுக்குத் தேவையான சட்டங்கள் பெரும் வழியாகும். அவற்றை அல்லாஹ்விடம் இருந்து மனிதன் பெறுகிறான். இதில் இரு பிரதானங்கள் உள்ளன. ஒன்று: அல்-குர்ஆன்; மற்றது: முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்த அச்சுமலுக்கு ஏற்றாற்போல் அல்-குர்ஆனுக்கு வழங்கிய நடைமுறை விளக்கம். இது "சன்னாஹ்" (அல்லது ஹதீஸ்) என்று அறியப்படுகின்றது.

அல்-கிலாபாஹ் :

இது அல்லாஹ்வின் பிரதிநிதியாகத் தொழிற்படுவதாகும்.(20)

இம்முன்று அடிப்படைக் கோட்பாடுகளின் தெளிவின்றி அரசியலில் பிரச்சனாவது எதிர்பாராத மிக மோசமான விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கும். எனவே இஸ்லாமியப் பெண்ணியம் பேசும் அமைப்புகளுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் இன்னொரு கடைமையும் உண்டு. அது - அத்-தௌஹீத், அர்-றிஸாலா, அல்-கிலாபாஹ் பற்றிய அறிவினை ஊட்டுவதாகும். இம்முன்றும் நிறைவேறினால்தான் அரசியல் தலைமையில் பயன் பரையோசனமானதாக அமையும். இவ்வறிவு பால் வித்தியாசத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

மொழியாக்கமும் வாசகரின் அவதானமும் :

முல நூலில் "WHY HAS THIS DEBATE FLARED UP NOW IN 1990?" என்பது "இந்த விவாதம் 1989ல் திடீரென

வெடித்ததற்கு காரணம் என்ன?" என்று ஆண்டில் 89 என்று மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது; அச்சுப் பிழையாக இருக்கலாம். (முல நூல் பக்கம் 30, தமிழாக்கம் பக்கம் 35)

அரபுக் சொற்களான றியாஸா என்று அமைய வேண்டியது றியஸ்ஸ (பக்கம்-6), றிஅஸ்ஸ (பக்கம் - 36) "ஹுக்" என்பது ஹகுக் (பக்கம் 36) "அதாலா" என்று அமைய வேண்டியது (பக்கம் 38யில் சரியாக உள்ளது.) "அதலா" (பக்கம் 36, 37), இமாம் தபரி என்றமைய வேண்டியது. "தபாரி" (பக்கம் 37) "தபாரிஸ்" (பக்கம் 38) அமைந்துள்ளன.

குர்ஆன் வசனங்களும் ஹதீஸ் ஒன்றும் அவற்றின் முல மொழியான அறபியிலேயே (ஆங்கில நூலிலும், தமிழாக்கத்திலும்) தந்திருப்பது அறபு வாசகர்களுக்கு குறிப்பாகவும், மேலும் தேட விரும்புவோருக்குப் பொதுவாகவும் பயன்மிக்கதாகும், புத்தகத்தினையும் தமிழாக்கத்தினையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

அடிக்குறிப்புகள் :

- 1) கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுக்ரி, மதமும் அறிவியலும் பக்கம் 11, அல்கலம் பதிப்பகம் 1994
- 2) Ibid, P. 11
- 3) Sheikh Gazali, Preface, Al Haggul Murr (Arabic), P 5, Darul Shruk 1989
- 4) Sheikh Gazali, As Sunnah an Nabawiya : Bayna Ahl al figh wa ahl al Hadith (Arabic) Darul shuruk, Beirut, 7th Edition Jan. 1990
- 5) Fatima Mernissi Can We Women Head the Muslim State P. 4, 1991 தமிழாக்கம் எம்.ஏ. நு.மான், பக்கம் - 6
- 6) Abdul Cadir Awdah, Al Islam wa awdauna assiyasia (Arabic) P. 70, 3rd Edition - 1967.
- 7) Ibid, P.140
- 8) அல்குர்ஆன் குறா அந்நூர் 24 : 55
- 9) அல்குர்ஆன் குறா அல்ஹஜ் 22: 41
- 10) Imam Buhari, Sheihul Buhari with commentary by Al-sindi, Darul Marif, Beirut 1978 Vol.4 P.226
- 11) Musthafa Sibayi, Al Mara Baina figh wal kanoon Musathathul Risala, 3rd Edition 1962 P.156-157

குவைத் அரபு சஞ்சிகை கடந்த நூற்றாண்டில் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பாதிப்புச் செலுத்தியவர்கள் பற்றி எகிப்து இஹ்வானுஸ் முஸ்லிமீனின் தலைவர் முஸ்தபா மஸ்ஹூர் (எகிப்து) அவர்களுடனான நேர்காணலில் கேட்ட போது அவர் முஸ்தபா சிபாயி (சிரியா) செய்க் கஸ்ஸாலி (எகிப்து) இருவரினையும் கூறி இருப்பது இங்கு அவதானிப்புக்குரியது. பார்க், அல்முஜ்தமா 1380 (14-20/12/99 பக்.41)

அடிக்குறிப்புகள் - 6, 19களில் நாம் கூறியுள்ள Abdul Cader Awdah, Abul ala Moududi போன்றோரும் இப்படடியில் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

- 12) Ibid, P.161
- 13) Sheikh Gazali, As Sunnah and Nabawiya P.60
- 14) Ibid, P.57
- 15) Fatima Mernissi, P.4 தமிழாக்கம் எம்.ஏ. நு.மான் (பக்கம் 8)
- 16) Ibid, P.6 Tr. : M.A. Nuhuman op.cit P.8
- 17) Ibid, P.42, Tr. : op.ct P.48
- 18) அடிக்குறிப்பு 6ஐ பார்க்க
- 19) Abul ala Moudi the Islamic way of life, P.29 - 34 Tr. : Prof. Khursid Ahamed and Khaurram Murad Markasi Maktaba Islami Publishers New Delhi - 1986
- 20) See for detail Abul ala Moududi op.cit and Islamic Law and Constitution.

இதழ் 6 இடைவெளிகளை மறக்கச் செய்வதாய் வந்திருப்பதும் தொடர்ந்து வர முடியாமல்கான காரணம் எல்லோரும் சொல்லுகின்ற பொருளாதார நெருக்கடியால் என்றாவது மூன்றாவது மனிதனை பார்க்கவும் செய்திருக்கிறது.

நு.ம.அனின் பலஸ்தீனப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அருமை. நு.ம.அனின் பலஸ்தீனக் கவிதைகள் தொகுப்பிற்குப் பின்னர், அது மாதிரியான தாக்கத்தை எற்படுத்தவில்லையென அவைகள். 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' மீள் பிரசுரம் பெறாததோ நு.ம.அன் மொழி பெயர்த்த ஏனைய கவிதைகள் நூலுருப் பெறாததோ கவலையைத்தான் தருகிறது. இந்த ஆதங்கத்தை 'மூன்றாவது மனிதன்' வெளியீட்டாகப் போக்கினால் என்ன? இதுவரையான நு.ம.அனின் பலஸ்தீனக் கவிதைகளை முழுத் தொகுப்பாகக் கொண்டு வர ஆவன செய்யுங்களேன். இது வரையிலும் தமிழுக்கு அதிகமாய் வந்த கவிதைகள் பலஸ்தீனக் கவிதைகள்தான் என்பது வாழ்வியல் போராட்ட நெருக்கடியைத்தான் காட்டுகிறது. நு.ம.அன், சிவசேகரம், யமுனா ராஜேந்திரன் போன்றோர் இவ்விடயத்தில் நினைவு கூறவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களுமாவர். 'பாலஸ்' எனும் பலஸ்தீனக் கவிஞர் அடோனிஸின் கவிதைகள் சிவசேகரத்தின் மொழி பெயர்ப்பில் அண்மையில் வந்திருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகதை எழுத்தாளர் 'பட்டியலிடும்' ஈழத்து விமர்சகர்களின் கண்ணுக்குப் படாதவர்கள் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகுபவர்கள் அநேகம். ரஷ்ய கணிசமான அளவுக்கு நல்ல சிறுகதைகள் எழுதி வருபவர். இவரின் 'கனவும் மனிதன்' தொகுதியும் கவனத்திற்குரியது. விமர்சகர்களின் பட்டியல்களில் நிலவும் தவறுகளுக்கப்பால் அவர்களின் அக்கறை அற்ற தன்மையின் வெளிப்பாடுகளை இங்கு சுட்டிக் காட்டலாம் என விரும்புகின்றேன். எஸ்.கே. விக்னேஷ்வரன் சொந்தப் பெயரிலும், புனை பெயரிலும், மொழி பெயர்ப்பாகவும் பல படைப்புக்களைக் கொணர்ந்தவர். விமர்சகர்கள் புனைபெயர் காரர்களைத் தேடுவதில்லை என்பதாலோ என்னவோ இவர்கள் பார்வைக்குட்படுத்தப் படுவதில்லை. மறுபுறம் ஒரே கவிஞரின் பல்வேறு புனைபெயர்களை வெவ்வேறு கவிஞர்களாகவும் அடையாளப்படுத்தி பிரமிப்படைகிறார் சிலர். இதற்கு உதாரணமாக அண்மையில் எழுதத் தொடங்கிய ஒரு பெண்ணின் பல்வேறு புனை பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். உண்மையில் இவ்வாறான படைப்பாளிகள் இந்த அடையாளங்களை விரும்புவ தில்லை என்பது வேறொரு விடயம்.

பட்டியலிடல் தொடர்பான அதிருப்திகளை அண்மைக் காலமாக பலர் வெளியிட்டு வருவதையும் காலலாம். புதிய களத்திலும் இது பற்றி ஒருவர் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அவரின் குறிப்பு தேர்வுக்கே இடமில்லாமல் எழுதுபவர்களுடையல்லாம் அடக்க வேண்டும் என்பதாகவே உள்ளது. 'மூன்றாவது மனிதன்' கடிதப் பகுதியிலும் இது பற்றி எழுதியுள்ள 'எஸ்போஸ்' பட்டியலிட்டுள்ள பெயர்களில் அநேகம் பலர் அறியாதவைதான். ஏனெனில் நாம் நம்பியுள்ள அடையாளப்படுத்துனர்கள் இவர்களைக் காட்டித் தரவில்லை. அதிலும் கூட அக்கடிதத்தை எழுதியவரே தன்னைக் கவிதையிலும், சிறுகதையிலும் அதிக வீச்சுடனும் வாழ்வியலுடன் இணைந்தும் செயற்படுபவராக இளம் காட்டியுள்ளார். விமர்சகர்களின் போக்கால் தன்னைத்தானே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டுப் போனாலும் ஆச்சரியமில்லை. அப்போது ஆட்களின் எண்ணிக்கை கண்டு தலை சுற்றிப் போனாலும் போவார்கள்! இன்னும் சிலர் மலம், பூச்சு, முத்திரம் என்றும் சரிநிகரில் எழுதுபவர்கள் என்றும் அடையாளப்படுத்தி காய்தல், உவத்தலோடு சிலரைப் புறக்கணிப்பதும் தெரிகிறது. சோலைக்கினியை முன்வைத்து இவ் விமர்சகத்தை வைப்பவர்கள் அவரின் இதுவரையான தொகுதிகளில் அல்லது கவிதைகளில் குறித்த பிரயோகம் வந்துள்ளதை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அது விரல் எண்ணிக்கைக்கு அடங்காது என்பது

சிலர் தொடர்பு படுத்திப் பேசுகிறார்கள். நண்பர் ஒருவர் மிக வியந்தும் பேசினார். ஆனால் அந்த வியப்பின் அளவுக்கோ Fire ரூடன் ஒப்பிடும் அளவுக்கோ அப்படம் இல்லை என்பது பார்த்த போது தெரிந்தது. இரண்டு படமும் காட்டுகிற பெண்கள் திருமண உறவில் பாலியல் திருப்தியற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் பெண்கள் அமைப்பு அல்லது மேட்டுக்குடி கலாச்சாரத்துடன் தொடர்புடைய வராக இருக்கின்றார். Fire ரின் கருத்தியல் தளம் அப்பெண்களின் முடிவை ஏற்று ஆதரிக்கிறதாய் இருக்க, சிங்களப் படம் அதை முற்றிலும் கடுமையாக மறுக்கிறதாயுள்ளது. இது கணவன் தன் மனைவியோடு தொடர்பு வைத்திருந்தவளை சுட்டுக் கொல்கிற முடிவுக் காட்சியில் வெளிப்படுகிறது. பெண்களின் உறவில் கூட ஒருபக்க அதிக்கம் நிகழ்வதையும் கூட சில காட்சிகள், கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சசி போன்ற சினிமா விமர்சகர்கள் இருந்திருந்தால் இது பற்றி, படங்களின் உறவு முறை பற்றி அவருக்கே உரிய பாணியில் எழுதியிருப்பார். காலம் இடைவெளிகளை நிரப்பாது விடாது என்றாலும் அது சில காலத்தை எடுத்துத்தான் ஆகும்.

கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள்

தெரிந்து விடும். இவ்வாறான மேலெழுந்த வாரியான எதிர்ப்பார்வை நல்லதல்ல. அத்துடன் குறித்த கவிஞர்களின் எல்லாக் கவிதைகளும் ஒருவரின் பார்வைக்கு நல்லதாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை.

போக, ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் பற்றி இந்த அதிருப்தியான அடையாளமில்லாத அல்லது விடுபடல்களுடே அண்மிய Front Line லும் ஈழத்து இலக்கியப் போக்குகள் பற்றி இரு கட்டுரைகள் வந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (இவற்றின் தமிழாக்கம் பாரிஸிலிருந்து வெளிவரும் ஈழமுரசு வர இதழில் வெளிவருகின்றது. இக்கட்டுரைகளை எழுதி இருப்பவர்கள் சிவத்தம்பியும், முபொவும்தான்) சர்வதேசப் பார்வைக்கு எம் இலக்கியப் போக்கு போய் விட்ட போது நாம் இங்கு குழம்பித்தான் என்ன பயன்? நாம் படைப்புக்களைத் தேடிக்கொண்டே இருப்போம்!

சசி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கட்டுரை அவரின் இழப்பை துயரத்தோடு மீள் கொணர்ந்து இருக்கிறது. சசி, ஸாகீர் ஹுசைன், அருந்ததி ரட்னராஜா (இவரைப் புதிய களம் நினைவு கூர்ந்திருக்கிறது) என மிக அண்மையில் நாம் தெரிந்த பலரை இழந்து வந்திருப்பது கவலை தருகிறது.

Fire படத்தோடு அண்மையில் இங்கு வெளியான ஒரு சிங்களப் படத்தையும் ஒரு

எழுதியிருப்பின், கால இடைவெளி கொண்ட 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழுக்கு இன்னும் மின்னும் ஆழ். அகலம் ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரனின் கதை பெண்ணிய அக்கறையை வெளிப்படுத்திவது போல் தோன்றினாலும் அதற்குள்ளும் ஆணிய வெளிப்பாட்டுக்கூறுகள் தாராளமாகவே கிடக்கின்றன. ரஷ்யின் கதையும் மையத்துக்கு அப்பாலே பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டு விடுகிறது. ஹுசைன் கதை இருண்மை தன்மை இனதாய் இருக்கிறது. அவர் தேவைப்படாத பிரயத்தனங்களை எடுக்கிறார் போலும் தெரிகிறது.

சேரனின் நேர்காணல் நிறைய விசயங்களைப் பேசுகிறது. கவிதைகளுக்கு அப்பால் தன் சிந்தனை, அரசியல் தளத்தை வெளிப்படுத்திய இன்னொரு சந்தர்ப்பம் - நண்ட நாளைக்குப்பின் - இந்த நேர்காணலாய் தானிருக்கும்.

மூன்றாவது மனிதனின் நேர்காணல்களுக்கு குரியவர்கள் பற்றிய விதழ்ஜனின் குறிப்பு சில போதுகளில் முக்கியமானதெனினும் இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. அதாவது இதுவரை நேர்காணப்பட்டவர்கள் வடக்கைக் குறிப்பாக யாழைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பினும் நாம் அச்சப்படுகிற யாழ் மையவாதச் சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டவர்கள், அதை நிராகரிப்பவர்கள் அவர்கள். தங்கள்

சேரனின் நேர்காணல் நிறைய விசயங்களைப் பேசுகிறது. கவிதைகளுக்கு அப்பால் தன் சிந்தனை, அரசியல் தளத்தை வெளிப்படுத்திய இன்னொரு சந்தர்ப்பம் - நண்ட நாளைக்குப்பின் - இந்த நேர்காணலாய் தானிருக்கும். மூன்றாவது மனிதனின் நேர்காணல்களுக்கு குரியவர்கள் பற்றிய விதழ்ஜனின் குறிப்பு சில போதுகளில் முக்கியமானதெனினும் இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. அதாவது இதுவரை நேர்காணப்பட்டவர்கள் வடக்கைக் குறிப்பாக யாழைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பினும் நாம் அச்சப்படுகிற யாழ் மையவாதச் சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டவர்கள், அதை நிராகரிப்பவர்கள் அவர்கள். தங்கள்

வெளிப்பாடுகளுடே அதைத் தாண்டிய எல்லையில் செயற்பட்டவர்கள். இதுதான் முக்கியமானது என்பதும் என் கருத்து. இதுவேதான் 'மூன்றாவது மனிதன்' இவர்களை முதன்மைப் படுத்தியதன் காரணமாகவும் இருக்கலாம். இருந்தும் விதுல்ஜனனின் அக்கறையையும் நாம் ஒரு எல்லையில் கருத்தில் எடுக்கத்தான் வேண்டும்!

ஜிப்ரான்
கொழும்பு.

மு. தளையசிங்கம் பற்றிய பெளஸரின் கட்டுரை சிறிதாக இருந்தாலும் காத்திரமான மௌனங்கள் கலைய இருப்பதைத் து ஆண்டு என்ன? நூறு வருடங்கள் கூட ஆகலாம், பேசி வந்த பேச்சுகளில் இருந்தும் ஆகி வந்த நடைமுறைகளில் இருந்தும், மாறுபட எண்ணியவர், வாழ்க்கை சூழ்ந்த துக்கத்தை அகற்ற இவருக்கும் முதலும் பல ஞானிகள் பலவற்றைச் சொல்லி இருக்கலாம். ஆனால் மானிடம் விடுதலைக்கு மாக்கியத்திற்கு கூடாகவும் அதைக் கடந்தும் விசாரிப்புகளை நிகழ்த்திய முதல் தமிழ் கலைஞன் இவர். இவரின் கருத்துக்களுடன் உடன்படலாம், முரண்படலாம், வஞ்சகமாகவோ அல்லது வாய்ப்பேச்சுக்காகவோ இல்லாமல் சத்திய தரிசனமாய், வாழ்க்கைக்கும், எழுத்துக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல், வாழ்ந்தவர் என்பது உண்மைதான்.

எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரனின் திரை விலகும் துயர், வாசிக்கும் போது இதன் தளம், Toroto வேரே Colomboவோ என்று மயக்கமாக இருந்தது. நன்ட நாளைக்குப் பின் நல்ல சிறுகதையை வாசிக்கக் கிடைத்தது. சம்பவங்களை பூசி மெழுக்காதடை, சரிவுகளும் தூர்வும் இல்லாத கதை நகல் பாங்கு, விக்னேஸ்வரன் தொடர்ந்து சிறுகதைகளை எழுத வேண்டும்.

எஸ் அருளானந்தம்
கனடா.

கூடந்த 3 மாதங்களின் முன் கிளிநொச்சியிலிருந்து வவுனியாவுக்கு வந்து இராணுவ அரசின் நெருக்கடிகளால் மீண்டும் சொந்த இடம் திரும்ப முடியாத நிலையிலிருந்து போது 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழ் 06 கிடைத்தது. இதுவரை வெளிவந்த ஐந்து இதழ்கள் பற்றியும் தற்போது வெளிவந்தது பற்றியும் மு.பொ. சரிநிகரில் எழுதியிருந்த மதிப்பீடு உட்பட படித்து முடித்தாயிற்று என்றாலும்,

மனதை ஆக்கங்கள் பற்றிய கருத்தடலுக்கு உட்படுத்த முடியாதளவுக்கு வவுனியாச் சூழல் பற்றாமலிப்பதாக இருக்கிறது. தொடர் கைதுகள், சுற்றி வளைப்புகள், குண்டு வெடிப்பு, தேடுதல், இயக்க மோதல்கள் என இராணுவவாதம் எங்கும் பரவி இருக்கிறது. அளவுக்கதிகமான பீதியும்.

இதழ் 06இல் சேரனின் பேட்டி குறித்தும் பிற ஆக்கங்கள் பற்றியும் வாசகன் என்ற முறையில் சில கருத்துக்களைப் பரிமாற வேண்டும். மறு வாசிப்புக்குட்படுத்தும் ஒரு சகஜ நிலை தோன்றுமானால் இது சாத்தியம். ஆக்கங்களின் தர நிர்ணயம் பாராட்டத்தக்கது. மகிழ்ச்சி 'திரை விலகும் துயர்' தான் இன்றைய அநேக எழுத்தாளர்களின் யதார்த்தம். கதையோட்டம் மிக்க யதார்த்தக் கதை நவீன கதையமைப்புடன் இணைந்தியங்கும் 'முதாட்டியின் எதிரணியில்

சிரம் பணிதல்' மனசிலற்று நழுவி நழுவிச் சென்று ஒரு கட்டத்தில் மனதில் உறைகிறது.

'ஏன் இந்த இருபத்தைந்து வருடகால மௌனம்' பெளஸரின் கட்டுரை படித்த முடித்தவுடன் மு. தளையசிங்கம் இறந்த பின்னர் பிறந்த இளைய தலைமுறையினராகிய நாங்களும் வேதனைபுடனும், கோபத்துடனும் மனம் ததும்பக் கேட்கிறோம். ஏன் இந்த மௌனம்? மௌனிகளாக இருந்தவர்கள் இன்று தங்களுக்குப் போட்டுக் கொள்ளும் முகமுடியின் பிரமாண்டம்தான் எத்தகையது?

எஸ்போஸ்
வவுனியா.

'மூன்றாவது மனிதன்' எல்லா இதழ்களையும் தொடர்ச்சியாக வாசித்து வருகின்றேன். ஒவ்வொரு இதழிலும் புதிய வளர்ச்சிகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இப்புதிய வளர்ச்சிகளே 'மூன்றாவது மனிதனின்' சிறப்பம்சம் எனக் கருதுகின்றேன். ஆசிரியர் இவ்விடயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துவது பாராட்டுக்குரியது.

இம் மாற்றுச் சஞ்சிகைக்குரிய முழுமைப் பண்பை நோக்கி மூன்றாவது மனிதன் நகர்வது மகிழ்ச்சிக் குரியது. ஒரு மாற்றுச் சஞ்சிகைக்குரிய பிரதான பண்புகளாக ஜனநாயகத்தை வெற்றிபெறச் செய்தல், கருத்துக்களின் மறுபக்கத்தினைக் கூறுதல், பேசப்படாத விசயங்களைப் பற்றிப் பேசுதல், பல்வேறு கருத்துக்களையும் தகுதல், மேலாதிக்க கருத்துக்களுக்கு எதிரான விசயங்களைப் பேசுதல், சிந்தனையைத் தூண்டுதல், பிரதான நீரோட்டத்திலிருந்து விலகி இருத்தல் போன்றன சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. மூன்றாவது மனிதன் விரைவில் இவ் இலக்கினை அடைந்து விடும் என நம்புகிறேன்.

பெண்ணியம், சாதியம், தேசியம் போன்ற விடயங்களில் மூன்றாவது மனிதன் இன்னும் முன்னேற வேண்டும். குறிப்பாகப் பெண்ணியத்தில் இன்னமும் விரிவாக பேசப்படாத பக்கங்களாக உள்ள ஒரு பாலுறவு, பெண்களின் அரசியல், தலித்தியப் பெண்களின் பிரச்சினைகள் என்பவை பற்றியும் பேச முன்வர வேண்டும். இவற்றை விட அதிகாரத்துவச் சூழலியல், உழவியல், சமூகவியல் பற்றியும் மூன்றாவது மனிதன் பேச முன்வர வேண்டும்.

மூன்றாவது மனிதனின் இன்னோர் சிறப்பு குழுவாதத்திற்குள் அகப்படாமல் ஒரு பன்முகத் தன்மைக்கு இடம் கொடுப்பதாகும். பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களது நேர் காணல்கள் இதனைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இப்பண்பு ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் இதுவரை ஏற்படாத ஒரு புதிய பண்பு என்றே கூற வேண்டும். இந்த வகைகளில் மூன்றாவது மனிதன் இவ்வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையைக் காட்டி நிற்கிறது எனக்கூறுவது மிகைப்படுத்திய கூற்றல்ல.

தற்போதைய காலகட்டம் கருத்துக்களின் மோதல்களுக்கான ஒரு காலகட்டம். இம் மோதல்களின் மூலமே புதிய புதிய சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும்

உருவாக்க முடியும். மூன்றாவது மனிதன் இதற்கான களத்தினை தொடர்ச்சியாகக் கொடுத்துவர வேண்டும் என்பதே பலரது விருப்பமாகும்.

இனி 6வது இதழுக்கு வருகின்றேன். இதில் வெளிவந்த சேரனின் நேர்க்குமம், சசி கிருஷ்ண முர்த்தியின் 'பயர்' பற்றிய விமர்சனம், எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரனின் 'திரை விலகும் துயர்' என்னும் சிறுகதை போன்றவை மிகவும் பாராட்டுக்குரியன. இவற்றில் முனைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் புதிய வளர்ச்சியைக் காட்டி நிற்கின்றன.

சேரனின் நேர்காணலில் முக்கிய அம்சமாக நான் கருதுவது தமிழ் தேசியவாதத்தின் மறுபக்கம் பற்றிய கருத்துக்களையாகும். இம் மறுபக்கத்தினை பரக்காமலே விடுதல், பேசப்படாமலே விடுதல் என்பது தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு போக்காக வளர்ந்து வருவது மிகவும் கவலைக்குரியது. இவற்றில் நாம் அசட்டையாக இருப்போமேயாயின் விடுதலை என்பது பெயரளவு விடுதலையாக இருப்பதோடு இன்னோர் இரத்தக் கண்ணியையும் நாம் சந்திக்க வேண்டி ஏற்படலாம். இவற்றில் மிகவும் சோகத்திற்குரியது பெண்களின் விடுதலை பற்றியும் சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலை பற்றியும் தேசப் பிராண்டம் போதிய அக்கறையை காட்டாமல் இருப்பது ஆகும். இப்போராட்டத்துக்காக அவர்கள் நிறையவே விலை கொடுத்துள்ளார்கள். இவ் விலைக்கேற்ற பயன்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை எனின் அப்பிரிவினர் மட்டுமல்ல, மனித உலகமே எம்மோ மன்னிக்காது.

சி.சு. யோதிலிங்கம்
கொட்டாஞ்சேனை.

மூன்றாவது மனிதன் 06வது இதழும் வாசிக்கக் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சி; இதழை அழகாகவும் பொருள் கொண்டதாகவும் தந்ததற்கு நன்றி. இதழ் தொடர்பான கருத்தை முழுவதுமாகப் படித்த பின்பு எழுதுகிறேன். வன்னியிலிருந்து கடிதப் போக்குவரத்து கூட உத்தரவாதமற்றும் போய்விட்டது. இதழை நஷ்டமி நன்றாக வடிவமைத்துள்ளார். நஷ்டமியின் அழகியல் உணர்வும் ஆற்றலும் மதிப்புக்குரியன. மேலும் உங்கள் வெளியீடான ஜெயபாலனின் தொகுதியைப் பார்த்துள்ளேன். அது மகிழ்வையும், நிறைவையும் தந்தது.

கருணாகரன்
கிளிநொச்சி

மூன்றாவது மனிதன் 06வது இதழ் அடர்த்தியாக விடயங்களைத் தாக்கியுள்ளது. அதனால் ஒரே முச்சுப் பிடித்து படித்து முடிக்காமல் அடுத்த இதழ் வருமளவுப் படித்து இலக்கிய உலகை நோக்க முடியும்.

அட்டை மிகவும் சிந்திக்க வைக்கும் உருவகந்தான். இன்றைய இலக்கிய வரட்சியை அல்லது நாட்டின் ஒரு பகுதியின் வெறிச்சோட்டத்தை அப்பட்டமாகக் காட்டுவது போலிருக்கிறது. எம்.ஏ. நு.மானின் கவிதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட மூலம்தான் என நினைக்க வைப்பதோடு உடற் சிவிர்ப்பை

ஏற்படுத்துகின்றது. ஏனைய கவிதைகள் நமது நாட்டின் தமிழ்ப் பகுதி போல் வரட்சிதான். படித்து முடித்ததும் ஒருவித முகவிகாரம் ஏற்படுகின்றது. இலக்கிய அழகு உருப்பெறாதா?

சேரனது நேர்காணல் அவரது பரந்துபட்ட சிந்தனைத் தூய்மையை துலாம்பரமாக எடுத்தோதுகிறது. உண்மையில் பண்பட்ட படைப்பாளி அவர். அவர் ஒரு கவிஞர், பத்திரிகையாளர், சமூகவியல் போதனாசிரியர் என்பது பிரகடனமானாலும் உண்மையில் வரலாற்றில் இம்முன்று நிலையிலும் பதியப்படுவாரென்பது மறுக்க முடியாது. அவர் தொடங்கிய 'சரிநிகர்' துணிவான தகவல்களினால் நவீனத்துவ இயக்கம் பெற்றாலும் கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனையை அழகுடன் ஏற்படுத்தவில்லை. கலை, இலக்கியம் அவ்வழிச் சிந்தனைத் தூண்டலேயே ஏற்படுத்தியுள்ளது. இன்றைய பத்திரிகைச் சூழலில் வாசகர்களின் கருத்துப் பெறுமானத்தை விளைவிக்கும் இடமாகவே 'சரிநிகர்' நின்றும் என்மையுள்ள பெருமையை சேரன் அடைந்து விடலாம்.

மு. தளையசிங்கம் என்பவர் எனது காலத்தவர். இலங்கையில் ஏற்பட்ட மரபு, மரபுமீறல் தொடக்க காலத்தில் முற்போக்குத் தளத்தில் நின்றெழுதியவர். அவரது திறமையுள்ள அவரும் எஸ். பொன்னுத்துரையும் அவர்களது திறமையின் நம்பிக்கையால் ஒரு இயக்கத்தை விட்டும் தனித் தலைமை பெறலாம் என நினைத்து ஒதுங்கியவர்கள். உண்மையில் முற்போக்குத் தளம் சில பிழைகளைக் கொண்டாலும் இன்றைய நவீனத்திற்கு அபாரமாக வித்திட்ட ஒன்று என்பதை வரலாறு மறுத்து விடாது. மு. தளையசிங்கத்தின் இலக்கியத் திறமையை, எண்ணங்களின் பெருமையை மற்றவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு அவரது சகோதரரே தடையாகிறார். அவர் தமயனின் பெருமையை அநேகமாகக் காட்டுவதால் ஏனையோர் அணுகவில்லை என்பதை பெளசர் உணர்தல் அவசியம்.

'பனிமலை' சிறுகதை என்பதைவிட ஒரு விவரணம் என்பதே மேல். மற்ற சிறுகதை பரவாயில்லை. 'கைபோன போக்கில்' நல்ல தகவல் தளம். இன்றையச் சூழலில் இலக்கியம் தேடி ஒருவர்களுக்கு 'முன்றாவது மனிதன்' 06வது இதழ் நல்ல தீனிதான். இன்னும் சிறப்புடன் 'முன்றாவது மனிதன்' சரித்திரம் படைக்கலாம். முயற்சிகள் வெல்ல வாழ்த்துகிறேன்.

ஏ. இக்பால்.

தர்காநகர்.

சேரனின் பேட்டி குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக நமது தேசியவாதமானது ஒரு கட்டத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேசியவாதமாக முஸ்லிம்களை இணைத்துக் கொண்டு மேலெழுந்து வந்து இன்னுமொரு கட்டத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் இருப்பு அடையாளங்களுக்கு எதிராக ஒரு வகை பேரினவாத சக்தியாக மாற்றம் கொண்டு ஆபத்தான வழியில் பயணித்துக் கொண்டிருப்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார் சேரன்.

அதே சமயத்தில் வி.ரி. தமிழ் மாறனின் 'முஸ்லிம் - தமிழ் உறவுகள்' பற்றி சரிநிகரில் (இதழ் 177) வந்த கட்டுரையில் 'தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் அடக்குமுறை அல்லது தவறான போக்குத்தான் முஸ்லிம் தேசியவாதத்தின் ஜனனத்திற்குக் காரணம் என்று கூறப்படுவதில் எனக்கு நிறையவே ஆட்சேபணை உண்டு' என்கிறார் வி.ரி. தமிழ்மாறன். இது பற்றி சில விடயங்கள் கூறுவது பொருத்தப்பாடாக இருக்கும்.

தமிழ்த் தேசிய போராட்டத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் பல முஸ்லிம் சகோதரர்கள் நேரடியாகவும் பல முஸ்லிம் குடும்பங்கள் மறைமுகமாகவும் பங்கேற்றதை நாம் இன்னும் மறக்கவில்லை என்றே நினைக்கின்றேன். சில முஸ்லிம் சகோதரர்கள் தமிழ் இயக்கங்களில் செயற்பட்டதையும் இராணுவ வதைகளுக்கு உள்ளானதையும் முதுமூலி சிறுமியாக வாழ்ந்த காலத்தில் கண்டிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு இருந்த முஸ்லிம் - தமிழ் உறவுகள் சிதிலம் அடைந்து இன்று தமிழ்த் தேசியம் என்றும் முஸ்லிம் தேசியம் என்றும் நிலைமகள் உருவாக பல்வேறு காரணிகள் காரணங்கள் இருந்தாலும் அவற்றின் அடிப்படையில் காணப்படுவது அடுத்தவர் என்ற எண்ணமே. அதாவது தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் பின் முஸ்லிம்கள் அடுத்தவராக நினைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிவாசல் கொலைகள், வட பகுதி முஸ்லிம்களின் கட்டாய வெளியேற்றம். காட்டிக் கொடுத்திருப்பார்களா? காட்டிக் கொடுத்திருப்பார்களா? என்ற சந்தேகம் போன்றவையெல்லாம் அடுத்தவராக நடத்தியமைக்கு மிகச் சில உதாரணங்கள் எனலாம்.

அத்துடன் தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் முஸ்லிம்களையும் இணைத்துக் கொண்டு பேசப்பட்ட காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழியை அச்சாணியாகக் கொண்டு தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள், தமிழ் பேசும் கிறிஸ்தவர்கள், தமிழ் பேசும் இந்துக்கள் என தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் தன்னிடையே கலாச்சாரப் பன்முகப்பாட்டை அதன் மிகப் பெரிய பலமாக கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலையில் கலாச்சாரப் பன்முகப்பாடாக நோக்கப்பட்ட விடயம் கலாச்சார வேறுபாடாகவே பார்க்கப்படுகிறது. குறிப்பாக தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் இது தமிழ் தேசியவாதத்தின் பலவீனமான போக்கு என்றே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறு 'கலாச்சார வேறுபாடு', அடுத்தவர் என்று முஸ்லிம் மக்களை ஒரு பக்கம் ஓரங்கட்டியதுடன் களையெடுப்பு என்ற பெயரில் தம்மைத் தாமே தமக்குள்ளே கொன்றொழித்துக் கொண்டு தொடரும் இன்றைய தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மேலாதிக்கப் போக்கு தவறானது ஒன்றே. இது பற்றிச் சேரன் சுட்டிக்காட்டி, உரத்துச் சொன்னது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயம்

ஆழியாளர்
அவுஸ்திரேலியா.

பல வித்தியாசங்களுடன் காலச் சுவட்டை நோக்காமல் பல அம்சங்கள் காலத்தை அணுகுவதாய்ப் படுகின்றது. சிறப்பான வடிவமைப்பு, ஏழுங்கமைக்கப்பட்ட தேர்வு, ஈழத்திற்குரிய சஞ்சிகை ஒன்றின் தேவையை முன்றாவது மனிதன் பூர்த்தி செய்யுமெனத் தோன்றுகின்றது.

பக்கங்களுக்காக ஆக்கங்களைத் தெரிவு செய்யாமல் ஆக்கங்களுக்குரிய இடத்தை வழங்கினால் சிறப்பு, கைபோன போக்கில் போய் மனம் எங்கே? எதற்கு? ஏன்? போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. கவிதைகள் ஓரளவு கிழித்துச் செல்ல, சிறுகதைகள் வழக்கிச் செல்வது போன்ற உணர்வு. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் ஒரு தளத்தை உண்டாக்கி இருக்கின்றது.

ச. தியாகசேகரன்
மட்டக்களப்பு

கிடைக்கப் பெற்ற இதழ்

228, Jalan Macalister
10400 Pulau Pinang
Malaysia

நோயற்ற வாழ்வே குறையற்ற செல்வம் நோய்களின் நிவாரணி சஞ்சீவி பொடி

உங்களில் உடலில் ஏற்படும் முகப்பரு, சொறி, அரிப்பு, தடிப்பு, வியர்க்குரு, வியர்வை நாற்றம், விஷக்கிருமிகள் என்பனவற்றை அறவே போக்கி மேனியை மினுமினுப்பாகவும், முகத்தைப் பளபளப்பாகவும் வைத்திருக்கக் கூடி “சஞ்சீவி பொடி” தயாராகி விட்டது. கஸ்தூரி, வெள்ளை சந்தனம், சிவப்பு சந்தனம், நிலவேம்பு, வாசனைக் கோட்டம் போன்ற தரமான மூலிகைகள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட “சஞ்சீவி பொடி”யானது சரும நோய்களுக்குக் கண்கண்ட ஒளஷதமாகும். பக்க விளைவுகள் அற்ற இப்பவுடரை வாங்கிப் பயனடையுங்கள்.

விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தில் பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு இலங்கை ஆயுள் வேதத் திணைக்களத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட “சஞ்சீவிப் பொடி” ஒரு சரும நோய் நிவாரணியாகும்.

பாவிக்கும் முறை :

குளிப்பதற்கு 10 நிமிடத்திற்கு முன்னர் தேவையானவு பொடியை சுடுநீரில் கரைத்து உடலில் பூசிக் குளிக்கவும்.

சிதாரா பாம்

உங்களுக்கேற்படும் தலைவலி, தலைப்பாரம், தடிமல், பீனிசம் மற்றும் வியாதிகளை இல்லாதொழிக்கும் “சிதாரா பாம்” வாங்கிப் பாலியுங்கள். இயற்கை மூலிகைகள் கொண்டு தேர்ந்த வைத்தியர்களினால் தயாரிக்கப்பட்ட “சிதாரா பாம்” அற்புதமான நோய் நிவாரணியாகும்.

கிடைக்குமிடங்கள்

சிதாரா வைத்தியசாலை
18/1, லோஹோடவத்த ரோட்,
சுதும்பொள,
கண்டி.
தொலைபேசி : 074-470833

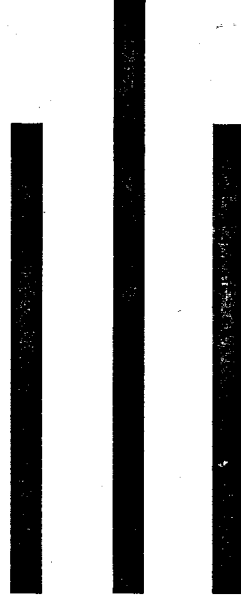
சிதாரா வைத்தியசாலை
புத்தளம் வீதி,
சிலாபம்.
தொலைபேசி : 032-22773

சிதாரா வைத்தியசாலை
கற்பிட்டி வீதி,
குறிஞ்சாப்பிட்டி.

“முன்றாவது மனிதனின்”
வளர்ச்சிக்கு
எங்கள் வாழ்த்துக்கள்!

சுத்தமான, சுகாதாரமான, சுவையான
பிஸ்கட்டுகள்

லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட்டுகள்

LUCKY LAND BISCUITS
NATHTHARAMPOTHA,
KUNDASALE.

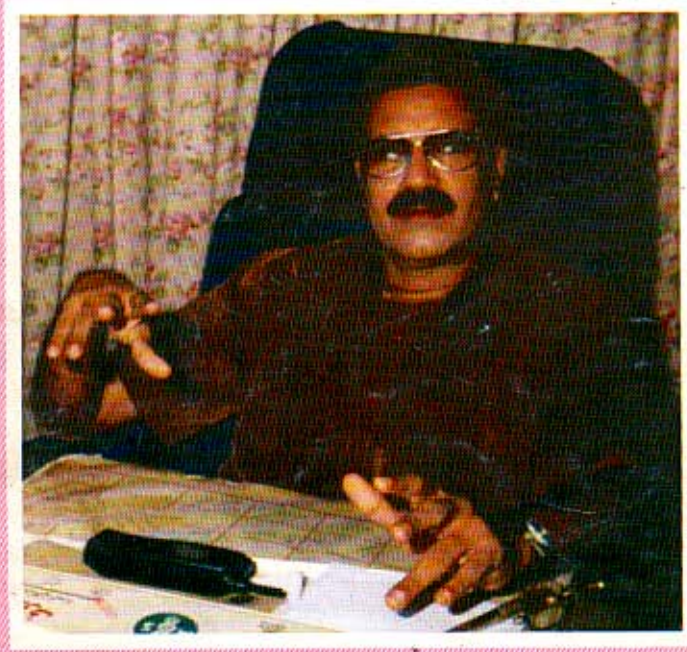
The Best Compliments From

ஊர் ஈஸ்வரன் பிரதர்ஸ்

267, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு - II
தொலைபேசி : 435842

புரவலர் ஹாஷீம் உமர்

ஈழத்து புத்தக வெளியீட்டில்
முதல் பிரதி வாங்கி
எழுத்தாளர்களை உலக்குவிக்கும்
நமது அன்பிற்குரியவர்!
எழுத்தாளர்களின் நண்பன்!
ஈழத்து புத்தக உலகம்
நிரந்தரமாக பாதுகாக்க வேண்டிய புரவலர்!!!